

វិថី!!!

ស្រ្តីស្រ្តីដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា

ខ្ញុំបាន ម៉ែត សាវត្ស

មតិដ៏ល្អក្នុងប្រទេសប្រុសជាប្រុសពិត

ឪពុកប្រាជ្ញាឱ្យកូនប្រុសជាប្រុសពិតៗ ជាមនុស្ស
ចេះលះបង់ មានសេចក្តីអត់ធន់ រឹងប៉ឹងស្វាហាប់ មាន
អធ្យាស្រ័យតស៊ូ ព្យាយាមហើយឆ្លាត មិនលះបង់ចោល
នូវមុខនាទី ជាមួយគ្នាផងដែរ ឪពុកសូមឱ្យកូនជាមនុស្ស
សុភាពរាបសា មានចរិយាទន់ភ្លន់ ។

មនុស្សដែលសុភាពរាបសា មានចរិយាទន់ភ្លន់ មិន
មែនបានសេចក្តីថា ជាមនុស្សទន់ខ្សោយនោះទេ ។ ក្នុង
ទំនងដូចគ្នា មនុស្សដែលរឹងប៉ឹងស្វាហាប់ មិនមែនបាន
សេចក្តីថា ជាមនុស្សកាចសាហាវ ប្រាសចាកនូវគុណ
សម្បត្តិរបស់មនុស្សនោះឡើយ ។ កូនត្រូវនាំយកនូវគុណ
សម្បត្តិទាំងពីរប្រការនេះ មករួបរួមបញ្ចូលគ្នាហើយឱ្យ
តាំងនៅក្នុងខ្លួនកូនឱ្យបានកុំខាន គឺរឹងប៉ឹង ស្វាហាប់មាន
អំណត់អត់ធន់ និង សុភាពរាបសាចរិយាទន់ភ្លន់ ចេះ
ក្រែងចិត្តអ្នកដទៃ ដោយចំពោះទៅលើសុភាពស្រ្តី ។

កូនប្រុសមាសឪពុក កូនត្រូវចេះក្រែងចិត្តសុភាព-
 ស្រ្តីឱ្យច្រើន ត្រូវបដិបត្តិឱ្យបានល្អ មានសភាពទន់ភ្លន់ និង
 សុភាពរាបសាជាទីបំផុត ព្រោះស្រ្តីភេទជាភេទដែលល្អ-
 ល្អះល្អិតល្អន់ទន់ភ្លន់ដោយធម្មជាតិ ជាភេទដែលត្រូវការ
 ភាពស្រទន់ ការថ្នាក់ថ្នម និងការយកចិត្តទុកដាក់ដោយ ល្អ
 តែទាំងនេះសូមកូនកុំយល់ខុសថា ស្រ្តីជាភេទដែល
 ទន់ខ្សោយឱ្យសោះ ព្រោះទៅតាមសេចក្តីពិតហើយនោះ
 ស្រ្តីមានសេចក្តីអត់ធន់ មានការលះបង់ដ៏យ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់
 នេះគឺឌីសំដោយកស្រ្តីដែលល្អ ជាស្រ្តីដែលបានអប់រំបន្តិ
 ឧបនិស្ស័យក្នុងគុណធម៌ទាំងឡាយ ។

ការមានគភ៌ត្រូវពពោះ៩ខែប្លាយក្តី ការឆ្លងទន្លេ
 សម្រាលកូនក្តី សឹងមានការលំបាកលំបិនដ៏យ៉ាងខ្លាំងក្លា
 ជាការសម្តែង ដល់សេចក្តីអត់ធន់ដ៏យ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់របស់ស្រ្តី
 ប៉ុន្តែ ក៏មានសេចក្តីសោមនស្សរីករាយ កប់ស្ងៀតជាមួយ
 សេចក្តីលំបាកផងដែរ ព្រោះដឹងខ្លួនថា បានធ្វើម៉ែ ។

តើមានអ្នកណាខ្លះទៅនៅក្នុងលោកនេះដែលមាន

សេចក្តីអត់ធន់ និងលះបង់ក្នុងការចិញ្ចឹមបីចាច់ថែរក្សាកូន
ឱ្យដូចជាម៉ែ ។ សេចក្តីដែលឪពុកនិយាយនេះ យ៉ាងហោច
ណាស់ក៏គង់មានស្ត្រីម្នាក់ជាព័ស្តុតាង ដែលល្មមនឹងឱ្យឪ
យកជាសំអាងបាន គឺម៉ែរបស់កូនហ្នឹងឯង ។

ឪពុកនិយាយរឿងនេះ ដើម្បីឱ្យកូនជាក់ច្បាស់នៅ
ក្នុងចិត្ត ចំពោះភារកិច្ចដ៏សំខាន់របស់ស្ត្រីភេទ ដើម្បីកូន
ប្រុសបានបដិបត្តិ ទៅរកដោយសុភាពរាបសានិងទន់ភ្លន់។
កូនមិនត្រូវធ្វើអ្វីតាមតែចិត្តខ្លួនឯងនឹកចង់នោះទេ មិនត្រូវ
ឃើញតែពីបានមកខ្លួនដោយមិនចេះទទួលខុសត្រូវ និងមិន
ត្រូវសម្មត គំរាម កំហែងទឹកចិត្តរបស់ស្ត្រីនៅពេលដែល
មានទំនាក់ទំនងនឹងគ្នានោះឡើយ ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ កូនគង់តែនៅមានការ
ទាក់ទងគ្នាជាមួយនឹងស្ត្រីជារៀងរហូតតទៅក្នុងជីវិត បើ
មិនផ្នែកណាមួយទេ ក៏ផ្នែកណាមួយទៀតដែរ ហើយជា
ធម្មតាតទៅខាងមុខ កូនក៏ត្រូវរៀបការមានប្រពន្ធ គឺជា
ការរស់រួមសុខទុក្ខជាមួយស្ត្រីណាម្នាក់ ដែលកូនសម្រេច

ចិត្តជ្រើសរើសយកជាកូប្រចាំជីវិត ។

ការយកប្រពន្ធជាការសម្រេចចិត្តដ៏ធំមួយក្នុងជីវិត
ព្រោះហេតុដូច្នោះ កូនប្រុសកុំប្រញាប់ប្រញាល់យកដោយ
ឥតគិតគូរនោះ ត្រូវមើលឱ្យល្អ គិតឱ្យសព្វគ្រប់សិន ។

នៅមានការសម្រេចចិត្តដ៏សំខាន់មួយទៀត គឺការ
សម្រេចចិត្តជ្រើសរើសការងារចិញ្ចឹមជីវិត កូនត្រូវជ្រើស
រើសឱ្យសមនឹងឧបនិស្ស័យ ព្រមទាំងជំនាញរបស់ខ្លួនផង
ដើម្បីជាហេតុឱ្យកូនចេះស្រឡាញ់ក្នុងការងារនោះឯង ។

កូនមាសឪពុក កូនត្រូវជាមនុស្សនឹងផឹង កុំឡេះ-
ឡោះចំពោះការងារ កូនត្រូវចាំទុកថា ការងារល្អដែល
កូនបានធ្វើ គឺជាគុណតម្លៃនៃជីវិតរបស់កូន ។ ជាបន្តទៅ
ឪពុកម្តាយកូនទាំងប្រុសទាំងស្រីសិក្សាអំពីម៉ែ និងស្តាប់ឱវាទ
របស់ម៉ែ ដោយការយកចិត្តទុកដាក់ជាទីបំផុត ។

ភ្នំពេញ ថ្ងៃ១៥កើត ខែឆល្គ ១.៧.២៥៤៦
ពីឪពុករបស់កូន

ពាក្យថា " ម៉ែ "

ពាក្យថា " ម៉ែ " ជាពាក្យដែលមានអត្ថន័យសំខាន់ណាស់ ជាពាក្យដែលពីរោះ សើមជ្រូតជ្រាបចូលក្នុងចិត្តរបស់កូនគ្រប់គ្នា ព្រោះម៉ែជាអ្នកមានព្រះគុណដ៏យ៉ាងធំក្រៃលែង គឺជាអ្នកឱ្យនូវជីវិត ឱ្យសេចក្តីស្រឡាញ់ ឱ្យទ្រព្យសម្បត្តិ ឱ្យបានទទួលការសិក្សា។ ម៉ែជាអ្នកចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាកូន និងជាអ្នកនៅជិតកូនច្រើនជាងអ្នកណាៗទាំងអស់ ទាំងពាក្យថា " ម៉ែ " គឺ ជាពាក្យដែលមនុស្សយើងនិយាយបានមុនពាក្យដទៃទៀតនៅក្នុងជីវិតនេះ ។

ពាក្យម៉ែមានន័យសំខាន់ខ្លាំងណាស់ ប្រជុំគុណក្រាស់ក្រែកជាងធរណី
ពាក្យម៉ែពីរោះគ្របលើប្រីចពី ល្អដូចគិរិពេញដោយរុក្ខា ។
ព្រៃធំមានសត្វជាគ្រឿងលម្អ ភរិយាបរលម្អកស្តា
ទ្វីបលោកល្អស្រស់ក៏ព្រោះសុរិយា សត្វក្នុងលោកាល្អព្រោះមានម៉ែ។

ការរដ្ឋនៃរបស់ម៉ែ

កាលបើពោលតាមច្បាប់ធម្មជាតិ ឬពោលតាមសេចក្តីពិតដែលប្រាកដឱ្យឃើញ ម៉ែឈ្មោះថាធ្វើនូវរបស់ដែលធ្វើបានដោយលំបាក ហើយសេចក្តីលំបាកនេះ ឪពុកមិនអាចធ្វើជំនួសបានឡើយ ពោលគឺ ម៉ែត្រូវបានបង្កើត ត្រូវបានចោះ និង ត្រូវឆ្លងទន្លេ (សម្រាលកូន) នេះគឺជាសេចក្តីទុក្ខលំបាករបស់ម៉ែគ្រប់គ្នា ក្នុងនោះ មានម៉ែមិនតិចនាក់ ទេដែលត្រូវបានបាត់បង់ជីវិត ព្រោះការឆ្លងទន្លេ ។

ព្រោះហេតុដូច្នេះ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ក្នុងកាលដែលព្រះអង្គនៅជាព្រះមហាពោធិសត្វ សោយព្រះជាតិជាតាបសឈ្មោះ សោធរាចឆ្ល័ត បានពណ៌នាព្រះគុណរបស់ម៉ែយ៉ាងគួរស្តាប់ មានប្រាកដក្នុងសោណនន្ទជាតកសត្តតិនិបាត ថា :

ម៉ែកាលប្រាថ្នាចង់បានផលគឺកូន រមែងនមស្ការទេវតាដើម្បីសូមកូន ម៉ែសូរនូវនក្ខត្តបុក្យទាំងឡាយផង

សួរនូវរដូវ និងឆ្នាំទាំងឡាយផង ថា តើកូនកើតក្នុងបូក្ស
ណា ក្នុងរដូវណា ក្នុងឆ្នាំណា ទើបបាននូវអាយុវែង ។

កាលម៉ែមានរដូវហើយ ក៏រមែងមានការតាំងគភ៌
ឡើង ហើយម៉ែក៏មានការចាញ់គភ៌ ព្រោះហេតុនោះទើប
ម៉ែមានឈ្មោះថា ទោចន្យិនី (ស្រ្តីចាញ់គភ៌) ។

ម៉ែមានការស្រឡាញ់កូន ដែលកើតក្នុងពោះរបស់
ខ្លួន ព្រោះហេតុនេះទើបម៉ែមានឈ្មោះថា សុហតា (ស្រ្តី
មានចិត្តល្អ) ។

ម៉ែរក្សាគភ៌អស់មួយឆ្នាំ ឬជិតមួយឆ្នាំ ហើយទើប
បានឆ្លងទន្លេសម្រាលកូន ព្រោះហេតុនេះ ទើបម៉ែមាន
ឈ្មោះថា ជនយន្តី ឬ ជនេត្តី (ស្រ្តីជាអ្នកឱ្យកូនបាន
កើតមក) ។

ម៉ែញ៉ាំងកូនដែលកំពុងយំឱ្យត្រេកអរ ដោយការ
បំពៅដោះផង ដោយការបំពេផង ដោយការឱបក្រសោប
ផង ព្រោះហេតុនេះ ទើបម៉ែមានឈ្មោះថា តោសេន្តី
(ស្រ្តីញ៉ាំងកូនឱ្យត្រេកអរ) ។

តពីនោះមកម៉ែមានហឫទ័យទន់ទោរទៅរកកូន
ក្រឡេកមើលកូនដែលពុំទាន់ដឹងក្តី មើលក្នុងទីដែលកូន នៅ
ត្រូវខ្យល់ត្រូវភ្លៀងយ៉ាងណា ព្រោះហេតុនេះ ទើបម៉ែ
ឈ្មោះថា ឆេសេន្តី (ស្ត្រីអ្នកចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាកូន) ។

ទ្រព្យសម្បត្តិឯណារបស់ម៉ែនិងរបស់ឪ ដែលមាន
នៅ ម៉ែរមែងគ្រប់គ្រងនូវទ្រព្យសម្បត្តិទាំងពីរចំណែកនោះ
ដោយបំណងថា ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនេះត្រូវបានទៅកូន
របស់យើង ។

ម៉ែកាលដែលទូន្មានកូនថា កូនគួរធ្វើយ៉ាងនេះ កូន
មិនគួរធ្វើយ៉ាងនោះ ជាដើម រមែងនឿយហត់លំបាក ។

កាលបើកូនមានវ័យចម្រើនឡើងហើយ ម៉ែបាន
ដឹងថា កូនមានសេចក្តីរីករាយភ្លើតភ្លើនព្រោះស្រវឹងក្នុង
វ័យ ។ ម៉ែរមែងទន្ទឹងមើលផ្លូវកូន លុះដល់ពេលល្ងាច
ពេលព្រលប់ បាត់កូនមិនឃើញត្រឡប់មក ម៉ែក៏អន្ទះសា
ញាប់ញ័រក្នុងចិត្ត ដោយប្រការ ដូច្នោះឯង ។

ព្រះគុណម៉ែ

គុណម៉ែតាំងតែគភ៌ចាប់ផ្តើម ទ្រាំពពោះងើមទ្រាំលំបាក
ដេកដើរដូចរោគតាមឥតស្រាក ទម្រាំកូនចាកចេញពីផ្ទះ។
ពេលឆ្លងទន្លេម៉ែឈឺខ្លាំង ចិត្តតាំងកាយប្រឹងព្រមដោយភ័យ
មិនដឹងយ៉ាងណាចិត្តមមែ នឹកភ័យក្រែងកូនសូន្យសង្ខារ។
លុះកូនបានកើតជាទារក ម៉ែថើបជញ្ជក់សព្វកាយា
បីបមថ្នាក់ថ្នមពេញហត្ថា មេត្តាប្រែឈាមជាទឹកដោះ។
នៅពេលកូនឈឺម៉ែរក្សា បីផ្ទប់ឱវាដោយចិត្តស្មោះ
កូនឈឺម៉ែភ័យមុខស្នាំងអស់ មិនសម្រាន្តសោះវាស់ៗព្រឹក។
នៅពេលកូនជាម៉ែសប្បាយ ចិត្តម៉ែមិនណាយមានតែនឹក
ឃ្នាតឆ្ងាយបន្តិចចិត្តរវើក រលឹករកកូនវិលវិញភ្លាម ។
អង្គុយកកិលក្រោកឈរដើរ ទៅតាមដំណើរម៉ែព្យាយាម
ខំបង្ហាត់កូនដោយមិនទាម ក្នុងនាមជាគ្រូឧត្តមក្រែ ។

ជុះនោមហូបចុកស្លៀកដណ្តប់ ចំណេះចេះសព្វប្រចាំថ្ងៃ
 សម្តីភាសាមារយាទថ្ងៃ កូនកុំសង្ស័យក្រែងឥតគ្រូ ។
 កូនចេះមួយមុខម៉ែអរម្តង អ្នកប្រាប់អ្នកផងមិនចាំយូរ
 ម៉ែនឿយយ៉ាងណាមិនគិតគូរ បន្ទូរកង្វល់ដោយផ្ទាល់កូន ។
 កូនធំបន្តិចបែបរាងរឹង កូនខ្លះទទឹងអាងជីដូន
 ម៉ែខឹងអន់ចិត្តមុខស្រពោន វាយកូនរួចគិតអាណិតក្រោយ ។
 កូនល្អម៉ែសុខក្រែកន្ទង់ បានដូចម៉ែផ្សងសូមអំណោយ
 ដូចបានកែវទិព្វទេវតាឱ្យ ឬដូចបានសោយសុខស្លត្តី ។
 ពេលកូនបានសុខម៉ែសុខផង ពេលកូនមានហុងម៉ែពុំជា
 កូនក្រលំបាកមែរងា គ្រប់គ្រាម៉ែគិតកូនស្រីប្រុស ។
 កូនខូចអាក្រក់ក្នុងភូមិឃុំ គេគុំគេស្តប់សព្វសាយសុស
 ម៉ែដឹងប្រាកដថាកូនខុស តែម៉ែសន្តោសប្រោសប្រណី ។
 ម៉ែគឺជាព្រះរបស់កូន ជាកូនជីវិតមនុស្សប្រុសស្រី
 ម៉ែមានគុណធ្ងន់ហួសពោលស្តី គ្មានអ្វីជំនួសម៉ែបានឡើយ ។

ម៉ែគីជាព្រះក្នុងផ្ទះ

ម៉ែជាអ្នកឱ្យសេចក្តីស្រឡាញ់ ឱ្យការរកកំភ្លៅ ជាអ្នកគ្រប់គ្រង ធ្វើឱ្យកូនគ្រប់គ្នាមានសេចក្តីដឹងខ្លួនថា អាត្មាអញមានការរកកំភ្លៅក្នុងចិត្តត្បិតមានម៉ែនៅជាមួយ ។

ម៉ែគឺជាមិត្តដ៏ពិតប្រាកដ មិនថាក្នុងពេលសុខ ឬពេលទុក្ខឡើយ ទោះបីកូនខុសឆ្គាំឆ្គងយ៉ាងណា ម៉ែតែងឱ្យអភ័យជានិច្ច ម៉ែជាទីប្រឹក្សាដ៏ល្អ និងជាទីទុកចិត្តសម្រាប់កូន ព្រោះហេតុដូច្នេះហើយ ទើបម៉ែបានទៅជាព្រះក្នុងផ្ទះ ។

ម៉ែជាអាចារ្យ ម៉ែជាទេវតា ស្ថិតនៅក្នុងផ្ទះ
និងម៉ែជាព្រហ្ម ព្រមទាំងជាព្រះ កូនក្រាបសំពះ
ឈ្នះអស់សត្រូវ ។

ពេលឈឺធ្ងន់ច្រើនតែគិតដល់ម៉ែ

មនុស្សយើងដោយទូទៅ នៅពេលខ្លះអាចភ្លេចគិតដល់ម៉ែ ព្រោះរវល់តែសប្បាយរីករាយទៅដោយកាមគុណ ឬរវល់នៅក្នុងការងាររបស់ខ្លួនផ្សេងៗ ប៉ុន្តែដល់ពេលដែលខ្លួនឯងមានជំងឺធ្ងន់ធ្ងរ កូនគ្រប់គ្នាច្រើនតែគិតរកម៉ែ ព្រោះធ្លាប់ជំពាក់ចិត្តនឹងម៉ែកាលពីខ្លួននៅតូច ។

ក្នុងសម័យដែលខ្លួនជាកូននៅតូច កាលបើឈឺចាប់អ្វីៗ ម៉ែតែងតែនៅថែរក្សាថ្នាក់ថ្នមជានិច្ច កូនឃើញមុខម៉ែជាប្រចាំ ម៉ែហ្លួងហែងកូន ម៉ែសម្រាន្តមិនពេញភ្នែក ម៉ែទ្រាំអត់ងងុយនៅយាមកូន បបោសអង្អែលកូន នៅចាំពេលឱ្យបាយឱ្យទឹក នៅចាំពេលឱ្យថ្នាំ និងនៅចាំជួយកូនគ្រប់យ៉ាងពេលដែលកូនឈឺលំបាក ព្រមទាំងលួងលោមចិត្តកូនដោយសន្យាឱ្យនូវអ្វីៗ តាមដែលកូនចង់បានទៀតផង ។

ម៉ែជាទីពឹងរបស់កូន ពេលដែលកូនមានទុក្ខលំបាក
 សូម្បីកូនមានរូបរាងអបលក្ខណ៍យ៉ាងណាក្តី ម៉ែក៏នៅតែ
 ស្រឡាញ់ព្រមដោយក្តីអាណិតជានិច្ច ។ សេចក្តីស្រឡាញ់
 របស់ម៉ែ គឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏បរិសុទ្ធ ដូច្នោះហើយ
 ទើបដល់ពេលដែលកូនមានជំងឺធ្ងន់ ឬក៏ពេលដែលត្រូវ
 សម្រាលកូនឆ្លងទន្លេ កូនតែងតែនឹករកម៉ែ ។

ត្រីនៅលើគោកបម្រះរកទឹក	ចមកតែងនឹករកព្រៃស្មសាន
សត្វក្នុងទ្វីបលោកនឹករកសុខសាន្ត	មិនអាចប្រៀបបានទិដ្ឋម៉ែមែននឹក។
នៅពេលឆ្កែឆ្កាត់រុក្ខជាតិទៀងខ្លី	បក្សាបក្សីខ្សៀវខ្មារពេលព្រឹក
ថ្ងៃក្តៅសត្វរកជ្រកក្រោមសន្លឹក	ប្រៀបម្លូតកូននឹករកម៉ែពេលឈឺ។

ម៉ែមានព្រះគុណគួរជាមួយខ្ញុំ

មនុស្សយើងដែលកើតមក ត្រូវអាស្រ័យខ្ញុំពុកនិង
ម្តាយជាអ្នកឱ្យកំណើត និងមានតែម្តាយម្នាក់ឯងពុំបាន
ឡើយ ព្រោះតំណក់ឈាមមួយចំណែកបានពីម៉ែ តំណក់
ឈាមមួយចំណែកទៀតបានពីឪ លោកទាំងពីរជាអ្នកឱ្យ
កំណើតដល់កូន និងជាអ្នកមាននូវគុណបុណ្យដ៏យ៉ាងខ្ពង់-
ខ្ពស់ចំពោះកូន ដូច្នោះ មាតាបិតា គឺជាព្រះឱ្យកំណើតកូន
និងជាព្រះដ៏មានគុណចំពោះកូន ។

ផ្កាឈូកដែលដុះរីកស្រស់សោភា	អាស្រ័យគង្គារូមគ្នានឹងរាក់
គូព្រេងជួបក្រ្តវិលវល់វិវរក់	រួមរក្សលង់លក់បង្កើតលោកា។
ព្រហ្មចុះជួបព្រះសំពះវន្តា	ក្រាបអារាធនាឱ្យទ្រង់ទេសនា
ព្រហ្មបានជួបព្រះកើតគុណអស្ចារ្យ	មាតាបិតាជាគូគុណគាប់ ។

ក្នុងម៉ែត្រូឌីវឌីន

ម៉ែសូមឱ្យកូនតាំងចិត្តរៀនដោយល្អ គ្រប់វិជ្ជាទាំងអស់ដែលជាវិជ្ជាមានប្រយោជន៍ ។ ម៉ែសូមឱ្យកូនអស់ប្រាក់ក្នុងការដូរយកនូវចំណេះវិជ្ជា ។ ប្រាក់នោះឯង បើមិនអស់ទៅដើម្បីការបាននូវចំណេះវិជ្ជាទេ ក៏ត្រូវអស់ទៅក្នុងផ្លូវដទៃដែរ ដូចជា ការប្រើប្រាស់សម្លៀកបំពាក់ ការបរិភោគចំណីអាហារជាដើម តែរបស់នោះមិនមានតម្លៃដូចវិជ្ជាទេ ថែមទាំងមិនមិនបិតថេរយឺនយូរទៀតផង ។ ឯចំណែកវិជ្ជាវិញ ជារបស់មិនបិតថេរជាប់តាមខ្លួនកូនរហូតមួយជីវិត ប្រើប៉ុនណាក៏មិនចេះអស់ រឹតតែជីករឹតតែជួបរឹតតែស្រាវជ្រាវរឹតតែចេះ រឹតតែប្រើរឹតតែជំនាញ ដូច្នេះការចាយវាយប្រាក់ដូរយកនូវចំណេះចេះដឹង ទើបបណ្ឌិតពោលសរសើរ ។

ម៉ែសូមឱ្យកូននឹករលឹកជានិច្ចថា ប្រាក់មួយរយៗ

នោះគឺជាតំណក់ញើសឈាមរបស់ម៉ែឪដែលខំប្រឹងធ្វើការ
ម៉ែសូមឱ្យកូនយល់ដឹងក្នុងការចាយប្រាក់ គឺត្រូវចាយឱ្យ
មានប្រយោជន៍ជាទីបំផុត ។ ព្យាយាមយកឈ្នះចិត្តអាក្រក់
របស់ខ្លួនឯង កុំខ្លះខ្មាយខ្មោកខ្មាកឱ្យសោះ ។

សូមកូនម៉ែ ខំប្រឹងរៀនឱ្យបានឡើងថ្នាក់រាល់ឆ្នាំ
ព្រោះការរៀនធ្លាក់ត្រូវត្រួតថ្នាក់នោះ គឺជាការខូចពេល
វេលា ខូចកម្លាំងចិត្តនិងអស់ប្រាក់ថែមផ្ទុនទៅទៀតផង ។

អ្នកប្រាជ្ញបានពោលថា « មនុស្សល្ងង់ កាលបើ
មានពេល ក៏រីករាយភ្លើតភ្លើនទៅក្នុងការរកអាហារឆ្ងាញ់ៗ
មកដាក់មាត់ ដាក់ពោះ ចំណែកមនុស្សឆ្លាត កាលបើមាន
ពេលហើយ ក៏រីករាយក្នុងការរកអាហារមកដាក់ខួរក្បាល
នាំឱ្យមានបញ្ហា ដូច្នោះ កូនម៉ែត្រូវរៀនច្រើន អានច្រើន
ស្តាប់ច្រើន ហើយសំខាន់បំផុត ត្រូវមានមិត្តល្អ » ។

អារក្សណៈដ៏ប្រសើរ

ម៉ែឪដែលមានកូនចេះស្គាល់ប្រមាណខ្លួន ចេះដឹង
ចំពោះឋានៈក្នុងគ្រួសាររបស់ខ្លួន ទើបជាអ្នកមានជោគល្អ
បីដូចជាបានទទួលពរអំពីព្រះឥន្ទ ។

កូនជាទីស្រឡាញ់របស់ម៉ែ កូនពិតជាបានឃើញ
ហើយ ចំពោះប្រុសស្រីខ្លះ តែងខ្លួនធ្វើតន្ត្រី តាក់តែង
កាយដោយសម្លៀកបំពាក់ដែលមានតម្លៃខ្ពស់បំផុត ព្រម
ដោយអលង្ការ ប៉ុន្តែ មិនចេះរៀបចំខ្លួនឱ្យជាទីស្រឡាញ់
ចូលចិត្តឡើយ ។ ប្រុសស្រីរបៀបនេះ មិនអាចប្រៀបបាន
នឹងអ្នកដែលតែងខ្លួនគ្រាន់តែឱ្យបានសមរម្យប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែ
រៀបរយត្រឹមត្រូវ សុភាពរាបសា ច្រើនទៅដោយមេត្តា
ករុណានោះឡើយ ។

កែវភ្នែកស្រទន់ កិរិយាសុភាព វាចាពីរោះស្មោះ
ត្រង់ត្រឹមត្រូវនិងចិត្តពេញទៅដោយព្រហ្មវិហារ នោះគឺជា
ស្នេហ៍ទាញស្រូបមនុស្សទាំងឡាយ ឱ្យស្រឡាញ់ ឱ្យគោរព

កោតក្រែង បីដូចជាជ្រោះជើងភ្នំដែលជាទីហូរធ្លាក់ចុះ
មកនៃទឹកដូច្នោះឯង ។

ចូរកូនចាំពាក្យម៉ែទុកចុះ ទោះបីកូនក្រីក្រទ្រព្យ
សម្បត្តិក៏ដោយ តែកូនមិនត្រូវក្រសេចក្តីល្អឡើយ ថ្វីត្បិត
តែកូនមិនមាននូវឋានៈខ្ពង់ខ្ពស់ក្នុងសង្គម តែសូមឱ្យកូន
អណ្តែតខ្លួនក្នុងពន្លឺរស្មីនៃសតិបញ្ញា ។

ក្នុងការរៀន ការតម្កល់ខ្លួន ឬការអ្វីៗទៀតក៏ដោយ
ម៉ែសូមដាស់តឿនកូនថា ចូរកុំប្រហែស «ស្វាក់ចេះ
ប្រយ័ត្នខ្លួនកុំឱ្យធ្លាក់ពីលើចុងឈើដែរ » មនុស្សយើងទោះ
បីជំនាញប៉ុណ្ណា ធ្លៀវធ្លាតអង់អាចប៉ុណ្ណាក៏ដោយ កាល
ណាបើប្រមាទធ្វេសប្រហែសហើយ ក៏រមែងភ្លាត់បាតធ្លាក់
ខ្លួនដូចជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅអីចឹងឯង ។

ក្នុងការរៀបចំទុកដាក់ខ្លួនជាមួយមិត្តភក្តិ កុំឱ្យខ្ពស់
ពេកនាំឱ្យគេស្អប់ តែបើដាក់ខ្លួនទាបជាងគេពេកនាំឱ្យគេ
មើលងាយ ដូច្នោះ ត្រូវឱ្យល្អមៗ ។ ឯចំណែកជាមួយគ្រូ
អាចារ្យនោះ កូនត្រូវទន់ភ្លន់ គោរពឱនលំទោន ដូចពាក្យ

លោកពោលទុកថា :

« ឈ្នះអ្នកស័ក្តិខ្ពស់ដោយការឱនលំទោន
ឈ្នះអ្នកទាបទន់ខ្សោយដោយការសង្គ្រោះ
ឈ្នះអ្នកស្មើគ្នាដោយការព្យាយាម » ។

ចំណែកឯការរៀបចំខ្លួនជាមួយភេទផ្ទុយគ្នា
ម៉ែសូមបញ្ជាក់ប្រាប់ដល់កូនស្រីម៉ែថា មនុស្សប្រុសខ្លាច
មនុស្សស្រីណាដែលរៀបចំនូវឥរិយាបថល្អ មិនតម្កើងខ្លួន
វាយបូក ហើយក៏មិនបណ្តោយខ្លួនដែរ មានអាកប្បកិរិយា
ល្អ រៀបរយរាបសា មិននិយាយលេងរហូតដល់ហួស
វិស័យស្រី កាលបើដូចនេះ មនុស្សប្រុសរមែងក្រែងចិត្ត
និងនិយាយលើកតម្កើង ។

សូមកូនម៉ែរក្សានូវគុណតម្លៃរបស់មនុស្ស ឱ្យបាន
ចិតនៅមាំមួនក្នុងខ្លួន សូមកូនកុំជាមនុស្សអស់តម្លៃឱ្យ
សោះ គុណតម្លៃមនុស្សគឺជាសិរីសួស្តី និងជាអាករណៈ
ដ៏ប្រសើរក្នុងជីវិត ។

កូនម៉ែត្រូវហ្វឹកហាត់ឱ្យមាននូវបន្ទុយល្អ

មនុស្សយើងដែលនឹងបានល្អនោះ ក្រៅអំពីត្រូវមានការសិក្សារៀនសូត្រហើយ គឺត្រូវហ្វឹកហាត់អប់រំដើម្បីឱ្យមាននូវឧបនិស្ស័យល្អទៀតផង នេះជាប្រការសំខាន់។

ចំណុចផ្ដើមនៃការហ្វឹកហាត់សិក្សាអប់រំដែលជាទីសំខាន់បំផុត គឺក្រុមគ្រួសារក្នុងផ្ទះ ។ គ្រួសារដែលនៅក្នុងសភាពរៀបរយល្អនោះ តិចណាស់ដែលក្មេងទៅជាខិលខូចឡេះឡោះ នេះព្រោះការសេពគប់បានសមប្រពៃ ។

លុះដល់កូនធំឡើង កូនត្រូវខំព្យាយាមសេពគប់សមាគមជាមួយមនុស្សល្អ ដើម្បីបានចម្លងនូវលក្ខណៈល្អផ្សេងៗ ការសេពគប់មនុស្សល្អ រមែងជាគុណប្រយោជន៍ដល់កូនរហូតក្នុងជីវិត ។

មនុស្សល្អ កាលបើកូនចូលទៅជិតហើយ ធ្វើឱ្យកូនដឹងខ្លួនថា ចង់បានឱ្យខ្លួនទៅជាមនុស្សល្អដែរ ។ មនុស្សស្ងប់ក៏ដូចគ្នា កាលបើកូនចូលទៅជិតហើយ បានស្តាប់នូវ

ពាក្យសម្តីអ្វីខ្លះនោះ រមែងធ្វើឱ្យកូនដឹងខ្លួនឯងថា មាន
សេចក្តីស្ងប់ ហើយចង់ឱ្យខ្លួនបានទៅជាមនុស្សស្ងប់ទៀត
ផង ដូច្នោះការសេពគប់ជាចំណុចសំខាន់បំផុត ។

ក្រៅអំពីអាស្រ័យអ្នកដទៃដើម្បីជួយហ្វឹកហាត់អប់រំ
ហើយ ការហ្វឹកហាត់ខ្លួនឯងជាកិច្ចចាំបាច់បំផុត ដោយ
ចំពោះ គឺហ្វឹកហាត់ខ្លួនឯងក្នុងការយកឈ្នះអំណាចនៃធម៌
ថោកទាប អ្នកដែលហ្វឹកហាត់ទូន្មានខ្លួនបាន គឺជាមនុស្ស
ប្រសើរ ហើយឈ្មោះថា បាននូវទីពឹងដែលគេបានដោយ
កម្រ ។

ហ្វឹកហាត់អប់រំខ្លួនឱ្យទៅជាមនុស្សមានព្យាយាម។
មនុស្សដែលមាននូវសេចក្តីប្រឹងប្រែងព្យាយាម សូម្បីមាន
ជីវិតរស់នៅត្រឹមតែមួយថ្ងៃ ក៏ប្រសើរជាងមនុស្សខ្ជិល
ដែលរស់នៅអស់រយនៃឆ្នាំ ។

ចូរកូនម៉ែប្រើពេលវេលាឱ្យជាប្រយោជន៍ ព្រោះ
ពេលវេលាដែលកន្លងទៅហើយ មិនត្រឡប់មកវិញឡើយ
អស់ទៅហើយក៏ជាការអស់ទៅហើយហ្នឹងឯង ។ តម្លៃនៃ

ពេលវេលានៅក្រុងដែលកូនប្រើវាឱ្យជាប្រយោជន៍ មនុស្ស
ដែលមិនធ្វើការងាររបស់មនុស្ស ជីវិតក៏អស់ទៅទេ
ចំណែកមនុស្សដែលមានការព្យាយាម រមែងកាន់យកនូវ
ប្រយោជន៍ សន្សំទុកនូវប្រយោជន៍ រហូតដល់បានសម្រេច
នូវប្រយោជន៍ធំ គឺការរួចផុតពីសេចក្តីទុក្ខ។

មនុស្សដែលធ្វើនូវការងារច្រើន មិនអាចបានជា
មនុស្សសំខាន់គ្រប់គ្នាឡើយ ប៉ុន្តែ មនុស្សសំខាន់នៅក្រុង
ធ្វើការងារដោយសេចក្តីព្យាយាមជានិច្ច ។ តម្លៃរបស់
មនុស្សវាស់គ្នាក្នុងផលនៃការងារនិងសេចក្តីល្អប្រចាំខ្លួន។

កូនម៉ែត្រូវខំសន្សំឧបនិស្ស័យល្អ ។ ឧបនិស្ស័យ
គឺអ្វីដែលធ្វើឱ្យជាទម្លាប់ ឧបនិស្ស័យល្អគឺជាកូមិឋាននៃការ
ចម្រើនគុណធម៌គ្រប់យ៉ាង ប្រៀបបីដូចជាដីចំការដែលល្អ
ដូច្នោះឯង ។

បើកូនស្រីម៉ែធ្វើល្អហើយឱ្យគេថាចុះ

កាលកូនស្រីនៅតូចម៉ែជាអ្នករៀបចំតែងខ្លួនឱ្យកូន
ស្លៀកពាក់យ៉ាងណា ស្តាយកាបូបទៅសាលាយ៉ាងម៉េច
ទើបសម ម៉ែរៀបចំឱ្យកូនទាំងអស់ ។ ម៉ែតែងតែតាម
គយគន់ដំណើរកូនដោយការពេញចិត្ត ។

លុះដល់ពេលកូនស្រីធំឡើង អ្វីៗដែលជាធម្មជាតិ
សម្រាប់ខ្លួនកូន ម៉ែក៏បានប្រាប់ពន្យល់ឱ្យកូនបានដឹងទាំង
អស់ ។ ឥឡូវម៉ែសូមពន្យល់កូនស្រីអំពីបញ្ហាមួយដែលកូន
ចេះតែខ្លាច « ពាក្យគេថា » សូមកូនចាំស្តាប់ ហើយ
ពិចារណាឱ្យល្អ ដើម្បីដោះស្រាយនូវបញ្ហាមួយនេះឱ្យបាន
ជ្រះស្រឡះ ។

កូនខ្លាច « គេថា » ពាក្យថា « គេ » សំដៅដល់
មនុស្សទាំងឡាយដទៃលើផែនដីក្រៅពីកូន ។ សូម្បីកូន
ប្រាកដនៅក្នុងចិត្តហើយថា នេះជាអំពើល្អត្រឹមត្រូវ នៅតែ

កូនមិនក្លាហានដើម្បីនឹងប្រព្រឹត្តធ្វើ ព្រោះខ្លាច «គេថា»
រឿង «គេថា»នេះ វាក្លាយទៅជារបស់ដែលគួរខ្លាចជាទី
បំផុតក្នុងលោកនេះទៅហើយ ។

សម្រាប់កូនស្រី បើមានសេចក្តីប្រកាន់យ៉ាងនេះ
ក៏មិនអាចធ្វើអ្វីបានឡើយ ព្រោះ«គេ »មានច្រើនណាស់។
ម្នាក់ៗមានការគិតឃើញរឿងៗខ្លួន ត្រូវគ្នាខ្លះមិនត្រូវគ្នាខ្លះ
កាលកូនស្រីធ្វើនូវអ្វីមួយ អ្នកខ្លះគេថាល្អ អ្នកខ្លះទៀត
គេថាមិនល្អ ឬអាចគេថាអាក្រក់តែម្តង ដូច្នោះ កូនស្រីត្រូវ
តែសម្រេចថា អាត្មាអញគប្បីធ្វើនូវអ្វីដែលសមគួរដល់ខ្លួន
ឯងផង ដែលមិនខុសច្បាប់ផង មិនខុសសីលធម៌ផង មិន
បៀតបៀនឱ្យអ្នកណាក្តៅក្រហាយផង ហើយអាត្មាអញ
សប្បាយចិត្តនឹងធ្វើផង ដូច្នោះអាត្មាអញត្រូវតែធ្វើដោយ
មិនមានកង្វល់នឹងពាក្យគេថាអ្វីឡើយ ។ ប៉ុន្តែម៉ែសូមរំលឹក
កូនស្រី ចូរកូនកុំភ្លេចផ្ទៀងផ្ទាត់នូវកិច្ចការងារនោះ ឱ្យជា
ការងារល្អត្រឹមត្រូវពិតប្រាកដផង ។

ការរិះគន់និន្ទាគ្នាន់ក្តាញ់ ជារបស់ធម្មតាក្នុងលោក

អ្នកខ្លះប្រើពេលវេលាទំនេរទៅក្នុងការអានសៀវភៅ អ្នក
ខ្លះរីករាយនៅក្នុងការលេងកីឡា... អ្នកខ្លះជ្រើសរើស
យកការនិទ្ទារិះគន់គ្នាន់ក្នុងចំពោះអ្នកដទៃ មកជាការងារ
ធំដុំក្នុងជីវិត ។ អ្នកដែលសម្លឹងទោសគេដោយអកុសល
ចិត្ត និយមនិយាយរឿងអាក្រក់របស់គេ គឺជាអ្នកមិនមាន
សេចក្តីចម្រើនក្នុងជីវិតឡើយ ព្រោះគិតតែនាំយករឿង
អាក្រក់មកដាក់ក្នុងខ្លួនឯងរាល់ថ្ងៃ បីដូចជាធុងសំរាម
ប្រឡាក់ប្រឡូសទៅដោយរបស់ស្នោកគ្រោក ជាការសាង
នូវគ្រឿងដែលរារាំងសេចក្តីចម្រើនឱ្យដល់ខ្លួនឯង ជាអ្នក
បញ្ឆោតខ្លួនឯង ឱ្យរីករាយដោយសេចក្តីវង្វេងក្នុងផ្សែង
នៃសេចក្តីអាក្រក់ ។

មនុស្សយើងចង់គេចអំពីអ្វីផ្សេងៗ ក៏អាចនឹងគេច
បាន ប៉ុន្តែយើងមិនអាចគេចអំពីកម្មពៀរ និងគេចអំពីខ្លួន
ឯងបានឡើយ លុះត្រាតែចូលនិព្វានទើបអាចគេចផុតបាន
ដូច្នោះ មនុស្សដែលល្អគេរមែងទទួលយកសភាពពិតរបស់
ខ្លួន មិនមែនចេះតែបញ្ឆោតខ្លួនឯងដោយសេចក្តីវង្វេង

រឿយៗទៅនោះឡើយ ។ ការព្រមទទួលយកនូវសេចក្តីពិត
រមែងធ្វើឱ្យភាពលំបាកក្នុងចិត្តបានធូរស្រាលពិតប្រាកដ ។

កូនស្រីម៉ែត្រូវរៀនទទួលយកការពិតរបស់ជីវិត កុំ
ចេះតែញាប់ញ័រទៅតាមពាក្យគេថា ។ ត្រូវរៀនឱ្យយល់ពី
ហេតុផលរបស់ធម្មជាតិ ចាប់យកការពិតនៃជីវិតមកសិក្សា
រហូតបានយល់ច្បាស់ហើយរស់នៅដោយសេចក្តីស្ងប់ចិត្ត។

ចូរកូនចាំទុកថា « មិនមានការរស់នៅជាមួយអ្វីឱ្យ
បានសុខ ស្មើនឹងការរស់នៅជាមួយសេចក្តីស្ងប់ឡើយ » ។

ព្រះចន្ទនិងថ្ងៃឥតមានដឹងអ្វី តែត្រូវប្រុសស្រីនិទ្ទាសរសើរ
ពពករសាត់ដូចមានស្លាបហើរ ភ្លៀងខ្យល់ដេកដើរគេថាទាំងអស់។
បួសជាព្រះសង្ឃនៅគេរិះគន់ ធ្វើចោរលួចប្លន់គេទានដាក់ខ្មោះ
ត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធនៅគេមិនស្មោះ ធម៌ល្អឥតខ្ចោះគង់មានគេស្តាប់។
សរសើរនិទ្ទាមានពីបុរាណ កាន់យកមិនបានតាមពាក្យទាស់គាប់
បើកូនតាមប្រាជ្ញកូននឹងមានភ័ព្វ ត្រូវមួយខុសដប់កុំយកខាងច្រើន។

កូនស្រីម៉ែត្រូវធ្វើថ្ងៃនេះឱ្យល្អបំផុត

កូនស្រីម៉ែនឹកគិតដល់រឿងអនាគត រឿងរៀបការ មានគ្រួសារ រឿងឋានៈក្នុងការរស់នៅ រឿងទាំងអស់នេះ សុទ្ធតែជារឿងដែលនៅឆ្ងាយ ។ កូនស្រីគួរបញ្ឈប់ការគិត ខ្វល់ខ្វាយក្នុងរឿងនេះ ព្រោះគិតទៅក៏ឥតប្រយោជន៍ដែរ កូនស្រីម៉ែគិតតែខំរៀនសិនទៅ ។

ដូចដែលម៉ែធ្លាប់ប្រាប់ដល់កូនហើយថា « ធ្វើថ្ងៃនេះ ឱ្យល្អជាទីបំផុតទៅ អនាគតវានឹងរៀបចំដោយខ្លួនឯង » ។ ថ្ងៃនេះ ម៉ែនឹងអធិប្បាយនូវសេចក្តីនេះ ចូរកូនយកចិត្ត ទុកដាក់ស្តាប់ឱ្យល្អចុះ ។

សេចក្តីសម្រេចនៃការសាងឋានៈក្នុងអនាគតនោះ វាបិតនៅត្រង់ការសាងថ្ងៃនេះឯង ក្នុងមួយថ្ងៃៗកូនត្រូវ សាងឱ្យល្អ តាមកម្លាំងដែលកូនអាច ឬតាមសមត្ថភាព ដែលកូនមាន ។

មនុស្សរមែងផ្សេងគ្នាមកអំពីកំណើត គឺម្នាក់ៗ
រៀងៗខ្លួន ហើយមានអង្គប្រកបច្រើនយ៉ាងទៀតដែល
ធ្វើឱ្យឋានៈនៃការរស់នៅរបស់មនុស្ស ផ្សេងៗអំពីគ្នាកាន់
តែច្រើនឡើង ដែលសំខាន់គឺអង្គប្រកបផ្ទាល់ខ្លួនឯង និង
អង្គប្រកបផ្នែកខាងសង្គម ។

អង្គប្រកបផ្ទាល់ខ្លួនឯងបានដល់ ឱកាស ស្ថានទី
អ្នកណែនាំ ការប្រព្រឹត្តផ្ទាល់ខ្លួន និងបុណ្យចាប់ផ្តើមខ្លួន
ធ្វើមកមិនស្មើគ្នាជាដើម ។

អង្គប្រកបផ្នែកខាងសង្គមបានដល់សភាពនៃសង្គម
ដែលខ្លួនត្រូវបានទទួលការគ្រប់គ្រង ការជួយសង្គ្រោះអំពី
សង្គម និងដំណើរប្រព្រឹត្តទៅនៃការប្រកបអាជីពក្នុង
សង្គមជាដើម ។

យ៉ាងណាក៏ដោយ មនុស្សយើងមានចំនួនច្រើន
ណាស់ ដែលសម្លឹងសំដៅទៅរកតែភាពមាំទាំនៃទ្រព្យ
សម្បត្តិ ឬក៏តំណែងនៃការងារខ្ពង់ខ្ពស់ប៉ុណ្ណោះ ថាជា
សេចក្តីសម្រេចនៃជីវិត ពោលគឺយកនូវរបស់ទាំងនេះមក

ជាគ្រឿងវាស់វែង ។

មនុស្សក្នុងលោកយើងនេះ វិលវល់នៅតែក្នុងការ
ស្វែងរក ប្រាក់ កិត្តិយស និងមុខតំណែងប៉ុណ្ណោះឯង
ព្រោះសង្គមបានសន្មតឱ្យថាជាមុខមាត់ និងជារបស់ដែល
សង្គមលើកតម្កើងឱ្យតម្លៃ ប៉ុន្តែ យ៉ាងដូចម្តេចដែរ ក្នុង
លោកយើង ឬក៏ក្នុងបុគ្គលម្នាក់ៗនោះ មាននូវសេចក្តី
សុខស្របដែរឬទេ ?

ការនិយមឱ្យតម្លៃ ទៅលើអ្វីក្នុងលោកយើងទាំង
មូលនេះ ខុសឬត្រូវយ៉ាងណា តាមតែកូនពិចារណាមើល
ចុះ ។ អវិជ្ជាគឺសេចក្តីងងឹតរបស់ចិត្ត ធ្វើមិនឱ្យមនុស្ស
យើងមើលឃើញ នូវគុណតម្លៃពិតប្រាកដរបស់ជីវិតឡើយ
វាធ្វើឱ្យយើងស្រវាចាប់យកនូវរបស់ដែលនាំមកនូវក្រវល់
ក្រវាយរហូតរឿយៗ ជាការដើរបញ្ជាសំពៅសេចក្តីសុខ
ស្រប ប្រៀបដូចជាអ្នកដើរហែរខ្នង ឱ្យពន្លឺភ្លឺស្វាង ហើយ
ឈមមុខទៅរកភាពងងឹតដូច្នោះឯង ឬក៏ដូចអ្នករែកដុំថ្មធំ
ដើរទៅក្នុងផ្លូវនៃជីវិត មាត់ក៏ចេះតែស្រែកថា « ធ្លន់ ធ្លន់ »

មានអ្នកបំណងល្អស្រែកប្រាប់ទៅថា «ដាក់ដុំថ្មចុះ ហើយ
ដើរទៅ» អ្នកវែកដុំថ្មនោះបែរមកមើលអ្នកដែលដាស់តឿន
បន្តិចរាងបែបសង្ស័យ រួចហើយក៏វែកនូវដុំថ្មដ៏ធំនោះដើរ
បន្តទៅទៀតព្រមដោយការពោលថា « ធូន់ ធូន់ » ។

សេចក្តីសម្រេចនៅក្នុងជីវិតរបស់មនុស្សនោះមាន
ច្រើនផ្នែក មិនចាំបាច់ត្រូវតែដូចគ្នានោះទេ ដូច្នោះកូនស្រី
ម៉ែ មិនចាំបាច់ត្រូវមានសេចក្តីសម្រេចក្នុងជីវិតទៅតាមតែ
ផ្លូវមួយដូចជាអ្នកដទៃនោះឡើយ ពោលគឺមិនគួរស្វែងរក
នូវសេចក្តីសម្រេចខាងផ្នែកវត្ថុតែម្យ៉ាងនោះទេ ។ ផ្លូវលែង
ត្រូវ គួរស្វែងរកសេចក្តីសម្រេច ខាងផ្នែកផ្លូវចិត្ត ឱ្យច្រើន
ចាំងខាងផ្នែកវត្ថុ ។

ម៉ែមិនមែនចង់ពោលបដិសេធនូវទ្រព្យសម្បត្តិ
កិត្តិយស និងមុខតំណែងនោះទេ តែម៉ែចង់ដាស់តឿនកូន
កុំឱ្យកូនស្រីចង់ស្រវាយកតែផ្នែកម្យ៉ាងហ្នឹងនោះ ត្រូវឱ្យ
ឃើញសេចក្តីសំខាន់ផ្នែកខាងផ្លូវចិត្តផង គឺចិត្តស្អាតនិង
សេចក្តីសុខស្ងប់ ។

សេចក្តីសម្រេចខាងផ្នែកវត្ថុ ជារបស់ក្តៅលាយ.
ឡើងដោយទុក្ខនិងកង្វល់ផ្សេងៗ ចំណែកសេចក្តីសម្រេច
ខាងផ្លូវចិត្តជារបស់ស្ងប់ត្រជាក់ ។

ពិតណាស់ យើងត្រូវមានការងារធ្វើទៅតាមមុខ
នាទី ដើម្បីបាននូវវត្ថុសម្រាប់ចិញ្ចឹមរាងកាយ ព្រមទាំង
ការងារបម្រើប្រទេសជាតិ ហើយនេះក៏ជាកិត្តិយសផង ដែរ
ប៉ុន្តែ យើងមិនត្រូវភ្លេចស្វែងរក និងសន្សំនូវគ្រឿង
សម្រាប់ចិញ្ចឹមផ្លូវចិត្តរបស់យើងផងឡើយ ពោលគឺគុណ-
ធម៌ដែលជាសេចក្តីល្អផ្សេងៗ ។

មនុស្សស្រីយើងដោយច្រើន ចូលចិត្តប្រើពេល
វេលាឱ្យអស់ទៅដោយការតែងកាយ ស្វែងរកសំពត់អាវ
តាមបែបផ្សេងៗមកស្លៀកពាក់ បង្កូតគ្នា និងប្រលងគ្នាថា
តើអ្នកណាតែងបានស្អាតជាងអ្នកណា ។

អ្នកដទៃយ៉ាងម៉េចក៏ដោយចុះ ប៉ុន្តែកូនស្រីម៉ែគួរតែ
ប្រើពេលវេលាក្នុងការតែងចិត្តឱ្យបានល្អស្អាត ស្វែងរក វិជ្ជា
និងអប់រំសន្សំគុណធម៌ឱ្យជាគ្រឿងប្រដាប់ចិត្ត ។

រាងកាយនេះឯងទោះជាតែងយ៉ាងណា ក៏វានៅតែ
មានគ្រឿងបដិកូលស្មោកគ្រោក និងមានភ្លិនស្កុយដដែល
ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។ អាករណៈសំពត់អាវស្រស់ស្អាតមាន
តម្លៃប៉ុនណាក៏ដោយ លុះដល់យកមកស្លៀកដណ្តប់ហើយ
ក៏ក្លាយទៅជាស្មោកគ្រោក មានភ្លិនស្កុយទៅផងដែរ ជា
ការបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា មិនមានឧបាយយកឈ្នះគ្រឿង
បដិកូលរបស់រូបកាយបានឡើយ ។

ចំណែកដួងវិញ្ញាណ ឬដួងចិត្តវិញនោះ កាលដែល
ជម្រះបានស្អាតម្តងហើយ ក៏ជាការបានសម្រេចនូវភារកិច្ច
ដោយពិត រឹងរិតតែស្អាតរឹងរិតតែភ្លឺស្វាង រឹងរិតតែភ្លឺស្វាង
រឹងរិតតែស្ងប់ បាននូវសេចក្តីស្ងប់ប៉ុនណា ក៏ជាការបាន
ជួបនូវភាពជាសុខ និងគុណតម្លៃរបស់ជីវិតតាមសេចក្តី
ពិតប៉ុណ្ណោះដែរ ។

ក្នុងផ្លូវលោក បានអប់រំមនុស្សតែអំពីសិល្បៈនៃការ
ស្វែងរក ប្រកួតប្រជែងគ្នា ថាតើអ្នកណារកបានច្រើន
ជាងអ្នកណា មិនបានអប់រំឱ្យរំលត់នូវសេចក្តីប្រាថ្នា ក្នុង

របស់ដែលមិនចាំបាច់នោះខ្លះឡើយ កាលបើដូច្នោះហើយ តើប៉ុណ្ណាទើបជាការគ្រប់គ្រាន់ តើពេលណាទើបបានរួច ផុតពីការអន្ទះសាប្រាថ្នាចង់បាន ដែលវាមិនមានព្រំដែន កំណត់នោះ ។

តាមការពិត របស់ដែលចាំបាច់ដល់ជីវិតពិតៗនោះ មិនមែនច្រើនប៉ុន្មានឡើយ ប៉ុន្តែការប្រកួតប្រជែងគ្នាក្នុង ពួកមនុស្សយើងវាជារឿងមួយដោយឡែក ប្រៀបបីដូច ជាយកប្រេងមកចាក់ស្រោចលើអណ្តាតភ្លើងអីចឹងឯង ។ ភ្លើងសេចក្តីប្រាថ្នា កាលបើត្រូវបន្ថែមគ្រឿងសម្រាប់ឱ្យ ឆេះហើយ ក៏រមែងឆេះសន្ទោសន្ទោររហូតដល់ថ្នាក់លែង ពន្លត់កើត ព្រោះហេតុដូច្នោះហើយ ទើបមនុស្សយើង មានកម្ដៅក្ដៅអន្ទះអន្ទែង ដែលគួរឱ្យនឹកបានដល់សេចក្តី អន្តរាយផ្សេងៗ ។

បើយើងកំណត់សេចក្តីត្រូវការរបស់យើង ឱ្យនៅ ក្នុងព្រំដែនល្មមប្រមាណ ម៉ោងពេលនៃការស្វែងរកក៏នឹង កាត់បន្ថយបាន ពេលដែលនៅសល់ក៏នឹងត្រូវបានមកជា

ពេលនៃសេចក្តីសុខស្រប់ ពោលគឺស្រប់នូវតណ្ហាហ្នឹងឯង ។

មនុស្សយើង ដែលស្វែងរកទ្រព្យសម្បត្តិទុកសន្ធិក
សន្ធាប់ លើសលប់ពីការចាំបាច់នោះ តើយកធ្វើអ្វីបានខ្លះ
ជីវិតរបស់យើងខ្លីណាស់ មួយថ្ងៃៗអស់ទៅជារឿយៗ រស់
នៅមិនបានប៉ុន្មានផងក៏ចាស់ ហើយក៏ត្រៀមខ្លួនចាំស្លាប់
ការសន្សំទ្រព្យទុកច្រើនលើសពីចាំបាច់ ធ្វើឱ្យទុច្ចរិតពេលវេលា
ទៅទទេ មនុស្សខ្លះមានតែវេចស្តាយយកបាបកម្មដ៏ច្រើន
ទៅជាមួយផង ចំណែកទ្រព្យសម្បត្តិត្រូវបានចាកចោល
ទុកឱ្យនៅក្នុងលោកនេះឯង ។

កូនស្រីធ្លាប់បានអានប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុងលោក ក៏គង់
បានដឹងហើយ ថា តើទ្រព្យសម្បត្តិនិងដែនដីនេះ អ្នកណា
យកទៅបានខ្លះ ដូចជាអ្នកដែលបានច្បាំងឈ្នះ ហើយ
គ្រប់គ្រងបានច្រើននគរនោះ ។

បើមានអ្នកណាគេលើកយកផ្លូវថ្នល់ទាំងអស់មកឱ្យ
កូន កូនក៏គង់តែប្រើថ្នល់នោះបានមិនច្រើនជាងដែលកូន
ប្រើសព្វថ្ងៃនេះឡើយ ប៉ុន្តែសេចក្តីជួននិងស្រាលក្នុងចិត្តវា

រមែងខុសគ្នាច្រើន ពេលនេះការប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ដោយ
ការធ្វើស្រាលក្នុងចិត្ត គឺគ្រាន់តែអាស្រ័យការប្រើប្រាស់
ដោយមិនបានប្រកាន់ថា ជារបស់កូនម្នាក់ឯងឡើយ ប៉ុន្តែ
បើកូនជាម្ចាស់តែម្នាក់ឯងវិញនោះ ភារកិច្ចផ្សេងៗដែល
ទាក់ទងនឹងផ្លូវថ្នល់ទាំងអស់ ក៏មកជាមួយនឹងផ្លូវថ្នល់នោះ
ផងដែរ ។ ចូរកូនបានដឹងចុះថា ការមានបាននូវអ្វីមួយ
នោះ វារមែងមានបានមកជាមួយនឹងការថែទាំរក្សា និង
កង្វល់ផ្សេងៗ ។ របស់កង្វល់ទាំងនោះវានឹងប្លន់យកនូវ
ពេលវេលារបស់កូនទៅទាំងអស់ រហូតដល់កូនមិនមាន
ពេលទំនេរសម្រាប់ខ្លួនកូនឯងខ្លះឡើយ ។

ម៉ែនិយាយមកនេះ ដើម្បីឱ្យកូនស្រីបានធ្វើរកង្វល់
នៅក្នុងរឿងសាងឋានៈនាអនាគត។ ពេលនេះយើងក៏មាន
នូវទ្រព្យល្មមកូនរៀនបានហើយ ជំនិះក៏មាន ផ្លូវថ្នល់ក៏មាន
សាលារៀនក៏មាន ទីធ្លាក់ក៏មាន វត្តអារាមក៏មាន សូម្បីមិន
ជារបស់យើងដាច់មុខ តែយើងក៏មានសិទ្ធិប្រើបាន ល្មម
ដែលយើងត្រូវការ គ្រាន់តែត្រូវចំណាយប្រាក់ខ្លះដូចជា

តម្លៃក្នុងយានជំនិះជាដើម ។

ប្រសិនបើកូនស្រីម៉ែ ជាម្ចាស់នៃទឹកបឹងទន្លេទាំងអស់ក្នុងលោក កូនជីកវាក្នុងមួយថ្ងៃបានត្រឹម ៦.៧ កែវប៉ុណ្ណោះ បើជាម្ចាស់នៃសំពត់ខោអាវទាំងអស់ក្នុងហាងឬក្នុងផ្សារ កូនប្រើបានត្រឹម ២.៣ សម្រាប់ប៉ុណ្ណោះក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយវាក៏មិនមែនធ្វើឱ្យកូនទៅជាទេវតាបានដែរ គង់នៅតែជាមនុស្សដែលមានការស្រេកឃ្លាន ឈឺបន្ទាបង់ឧច្ចារៈ បស្សាវៈ ហើយត្រូវចាស់ ឈឺ និងស្លាប់ក្នុងទីបំផុត ដូច្នោះការល្មោភលោភលន់ក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិ ទើបជាការល្ងង់ខ្លៅម្យ៉ាងរបស់មនុស្សយើង វាជាដុំពពកអំពូចិទចាំងនូវគុណតម្លៃដែលពិតប្រាកដនៃជីវិតមនុស្ស ។

ចំណែករឿងរៀបការនិងរឿងគ្រួសារនោះ កូនស្រីមិនចាំបាច់គិតអ្វីពេលនេះទេ ខំរៀនឱ្យបានសម្រេចសិនទៅ ពេលវេលានៅច្រើនទៀតណាស់ដែលសម្រាប់គិតគូរនោះ ប៉ុន្តែ ម៉ែសូមធ្វើគំនិតរបស់ម៉ែក្នុងពេលនេះទុកឱ្យកូនសិនថា កូនស្រីប្រាថ្នាខ្ពស់ក៏បាន តែកូនស្រីត្រូវធ្វើខ្លួន

ឱ្យខ្ពស់ផង បើកូនស្រីទាបទេ តែប្រាថ្នាខ្ពស់នោះ គឺកូន
ស្រីមិនផុតពីធ្លាក់ចុះមកនៅក្នុងដៃរបស់មនុស្សទាបជាមិន
ខាន ហើយម្យ៉ាងទៀត រឿងគូគ្រងនោះមិនចាំបាច់ស្វែង
រកឡើយ ដល់ពេលវេលាសមគួរហើយ ក៏រមែងមកដល់
ជាធម្មតា អ្នកណាចិត្តក្តៅទៅតាមតែអំណាចនៃកិលេស
អ្នកនោះនឹងស្តាយក្រោយ ជាមួយគ្នានឹងការបាត់បង់នូវ
កិត្តិយស ។ ម៉ែសង្ឃឹមថាកូនស្រីម៉ែនឹងរក្សានូវកិត្តិយស
របស់ខ្លួន កិត្តិយសគ្រួសារ ព្រមទាំងកិត្តិយសរបស់
ប្រទេសជាតិយើងផង ។

ការរៀនបានល្អ និងការប្រព្រឹត្តល្អរបស់កូន ចាត់
ជាពរដ៏ប្រសើរដែលកូនឱ្យដល់ឪពុករបស់កូន និងម៉ែ ព្រម
ទាំងក្រុមគ្រួសារ ឪពុករបស់កូន និងម៉ែចង់ទទួលនូវ
ពរនេះអំពីកូនច្រើនជាងពរដោយវាចាពីរោះទៅទៀត ។
សេចក្តីល្អរបស់កូនដែលចេញពីមាត់គ្រូ និងមាត់អ្នកដទៃ
ទៀតនោះ ធ្វើឱ្យឪពុកម្តាយ សប្បាយរីករាយចិត្ត វាជា
របស់ទិព្វម្យ៉ាងត្រង់ដែលបានពូជណឹងថា កូនស្រីម៉ែជា

មនុស្សល្អ តាំងចិត្តរៀនសូត្រពិតប្រាកដ វាពិតជាអាហារ
 ទិព្វសម្រាប់ឪពុកម្តាយមែន ព្រោះឪពុកម្តាយនឹកដល់ពេល
 ណា ក៏ធ្វើឱ្យផ្អែកទៅដោយបីតិក្នុងពេលនោះឯងគ្រប់គ្រា
 គ្រប់វេលា ។

ពាក្យមេទាំងអស់ប្រដូចនឹងម៉ែ

ភ្នំព្រះសុមេរុតិជាមេភ្នំ ធំក្រៃលែងធំទ្រព្រៃត្រីង្សឋាន
 តែគង់នៅតូចជាងម៉ែកល្យាណ ព្រោះម៉ែទ្រឋានព្រះព្រហ្មមុខបួន។
 ម៉ែពិតជាធំនៅក្នុងលោកា មេទំពខ្លាំងក្លាសំពះម៉ែខ្លួន
 ទោះស្តេចចក្រពត្តិគ្រងទ្វីបទាំងបួន អំណាចមាំមួនតែនៅខ្លាចម៉ែ។
 ពាក្យមេក្នុងលោកមានច្រើនពេកក្រៃ មេជើងមេដៃមេស្រុកមេស្រែ
 ពាក្យមេទាំងនោះប្រដូចនឹងម៉ែ ពាក្យមេហូរហែគឺម៉ែទាំងអស់។
 ព្រោះម៉ែជាធំម៉ែអ្នកបង្កើត ម៉ែឱ្យកំណើតម៉ែឱ្យចៅដោះ
 ម៉ែបង្ហាត់កូនម៉ែមានចិត្តស្មោះ ម៉ែគឺជាកោះនៃជីវិតកូន ។

សេដ្ឋកិច្ច និង សីលធម៌

កូនប្រុសសម្លាញ់ម៉ែ កូនប្រាប់ម៉ែថា កូនលំបាក
ក្នុងការជិះកង់ទៅសាលារៀន កូនទាមទារឱ្យម៉ែទិញម៉ូតូ
ឱ្យកូនជិះ។ ប៉ុន្តែ ម៉ែចង់ឱ្យកូនសម្លឹងមើលសិស្សជាច្រើន
ទៀត ដែលមិនមានសូម្បីតែកង់ជិះ ពួកគេត្រូវដើរទៅរៀន
ក្នុងរវាងផ្លូវឆ្ងាយទៀតផង និង ត្រូវដើរត្រឡប់មកផ្ទះវិញ
ជូនកាលក៏ដោយសារមិត្តភក្តិអីចឹងទៅ ទាំងបាយទឹកនំ
ចំណីពួកគេក៏ខ្សត់ខ្សោយជាងកូនដែរ សំពត់ខោអាវក៏ខ្វះ
ខាត ។ មានក្មេងជាច្រើនទៀតមិនទាំងមានសំណាងបាន
ដើរទៅចូលរៀននឹងគេផង ដោយបញ្ហាជីវភាពក្នុងគ្រូ-
សារមានការខ្វះខាតខ្លាំងជាដើម ។

កូនប្រុសម៉ែត្រូវមើលឱ្យឆ្ងាយ មើលក្នុងរង្វង់ធំ កុំ
មើលទៅតែលើ ត្រូវមើលក្រោមផង ហើយកុំមើលតែ
ខ្លួនឯង ត្រូវមើលអ្នកដទៃខ្លះផងដែរ ។ មនុស្សដែល
មើលតែខ្លួនឯង ក៏រមែង ឃើញតែខ្លួនឯង មិនឃើញដល់

អ្នកដទៃផងទេ យូរៗទៅក៏ក្លាយជាមនុស្សចេះគិតតែពីខ្លួន
ឯង មិនចេះគិតដល់អ្នកដទៃខ្លះឡើយ យកតែសេចក្តីសុខ
សប្បាយរបស់ខ្លួនជាទីតាំងប៉ុណ្ណោះ ។

ម៉ែនិងឪពុករបស់កូនបានប្រឹក្សាគ្នាហើយ ចាំដល់
កូនចូលមហាវិទ្យាល័យសិន ទើបបានទិញម៉ូតូឱ្យកូន ឥឡូវ
ម៉ែត្រូវការឱ្យកូនលំបាកក្នុងវ័យនេះ វ័យដែលមានកម្លាំង
មាំមួន វ័យដែលត្រូវសាងកម្លាំងចិត្តឱ្យរឹងប៉ឹង ខន្តិតស្មិតក្នុង
ឆាកជីវិត ដើម្បីកូននឹងបាននូវសេចក្តីសុខសប្បាយក្នុងវ័យ
ដែលគួរបានសម្រាក ។

ម៉ែសូមឱ្យកូនបានដឹងផងថា ក្នុងឆាកជីវិតនេះ កូន
ត្រូវតស៊ូតែម្នាក់ឯងគត់ មិនមែនដូចជាការតស៊ូក្នុងការ
ប្រកួតកីឡាបាល់ទាត់ជាដើមនោះទេ ការប្រកួតកីឡាបាល់
ទាត់បើឈ្នះក៏ឈ្នះទាំងក្រុម បើចាញ់ក៏ចាញ់ទាំងក្រុមដែរ
ប៉ុន្តែចំពោះឆាកជីវិតនេះវិញ កាលបើកូនចាញ់ចំពោះជីវិត
ហើយ កូនមិនអាចបន្ទោសអ្នកណាបានឡើយ ហើយ
មនុស្សគ្រប់គ្នាដែលសម្លឹងមើលកូនជាអ្នកប្រកួតចាញ់ជីវិត

នេះ គេបន្ទោសកូនតែម្នាក់ឯងប៉ុណ្ណោះ បើកូនមានអំណត់
អត់ធន់តស៊ូក្នុងឆាកជីវិតបានជោគជ័យ មនុស្សទាំងឡាយ
គេអាចនឹងលើកតម្កើងដល់មាតាបិតា គ្រូអាចារ្យខ្លះផង
ដែរ ក្នុងឋានៈជាអ្នកអប់រំទូន្មានប្រៀនប្រដៅចង្អុលប្រាប់ ផ្លូវ
តែមនុស្សដែលត្រូវបានទទួលការលើកតម្កើងច្រើនជា
ទីបំផុត ក៏គឺខ្លួនកូនហ្នឹងតែម្តង ។

ការប្រកួតចាញ់ជីវិត ញាតិមិត្តបងប្អូនប្រាកដជា
មិនមានអ្នកណាម្នាក់ព្រមចាញ់ឬរួមចាញ់ជាមួយកូនឡើយ
អស់យ៉ាង គេគ្រាន់តែមើលដោយការអាណិតអាសូរតែ
ប៉ុណ្ណោះ ព្រោះហេតុដូច្នោះ កូនត្រូវហ្វឹកហាត់កសាង
កម្លាំងចិត្តឱ្យបានរឹងប៉ឹង ឱ្យចេះអត់ធន់តស៊ូដើម្បីបានជា
មូលដ្ឋានដ៏ល្អនៃជីវិតរបស់ខ្លួនឯង ។

កូនម៉ែកុំចេះតែសម្លឹងរកទីពឹងអំពីខាងក្រៅ ឬអំពី
មនុស្សដទៃនោះឡើយ កូនត្រូវចេះព្យាយាមធ្វើខ្លួនឱ្យជា
ទីពឹងនៃខ្លួនឯង ហើយត្រូវតែប្រញាប់ប្រញាល់ ឱ្យបាន
សមគួរតាមវ័យទៀតផង ។ សូមឱ្យកូនម៉ែបានយល់ឃើញ

ត្រូវដូច្នោះថា ការចេះដឹងល្អ និងការប្រព្រឹត្តល្អ ជារបស់
សំខាន់ក្នុងជីវិត ។

ដូចកូនបានឃើញស្រាប់ហើយ ឪពុកម្តាយមិនមែន
ជាអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិ រហូតដល់ថ្នាក់ចាយប្រាក់ដោយ
មិនចាំបាច់គិតមុខគិតក្រោយនោះទេ ឬក៏ត្រូវយកមកបាច-
សាចរោយរាយលេង ដើម្បីសេចក្តីសប្បាយរីករាយរបស់
កូន ទាំងដែលខ្លួនឯងជាម៉ែឪត្រូវប្រឹងរកស៊ីងលៀនគ្រាប់
ភ្នែកនោះឡើយ ដូច្នោះកូនកុំចេះតែគិតប្រាថ្នាក្នុងទ្រព្យ
សម្បត្តិរបស់ម៉ែឪ ដើម្បីបានយកទៅប្រើប្រាស់ចាយវាយ
ហាក់ដូចជាម៉ែឪរបស់ខ្លួនសម្បូណ៍ណាស់ ឬហាក់ដូចជា
បានមកដោយឥតប្រឹងប្រែងនោះ ។

ប្រសិនបើម៉ែមានប្រាក់នឹងទិញម៉ូតូឱ្យកូនជិះ ម៉ែក៏
មិនមែនទិញឱ្យដើម្បីកូនរីករាយភ្លើតភ្លើននៅក្នុងពពួកមិត្តភ័-
ក្តិ នាំគ្នាជិះហ៊ុំហាបណ្តើរស្រីញីទៅឯណោះ ទៅឯណោះ
វាយបូកអូតក្មេងក្មាងនោះឡើយ រឿងនេះចាំដល់កូនចេញ
រកប្រាក់ខ្លួនឯង កូននឹងបានដឹងថា ការរកប្រាក់នោះវា

មានសេចក្តីលំបាកយ៉ាងណា ហើយកូនចង់បានអ្វីកូននឹង
ទិញដោយខ្លួនឯងចុះ ។ ចូរកូនចាំទុកថា មនុស្សណាដែល
ទន់ខ្សោយមិនអាចយកឈ្នះវិវិតខ្លួនឯងបាន មនុស្សនោះមិន
អាចរស់រានខ្លួនបានឡើយ ព្រោះជាអ្នកទ្រាំនឹងគ្រឿងដែល
នាំឱ្យក្រេកក្រពើអាណាមិនបាន ។

នៅពេលកូនចេញពីការសិក្សា ហើយចូលទៅធ្វើ
ការនៅក្នុងកន្លែងណាមួយនោះ ចៅហ្វាយនាយគេមើល
កិច្ចការងាររបស់កូន ច្រើនជាងសញ្ញាប័ត្ររបស់កូនទៅ
ទៀត កូនត្រូវធ្វើការងារឱ្យល្អ មានសីលធម៌ មានសេចក្តី
ព្យាយាម មានស្មារតីគ្រប់គ្រងខ្លួន ប្រកបធ្វើតែការងារ
សុចរិត ពិចារណាមុនហើយទើបធ្វើ មានការសង្រួម
ប្រយ័ត្នកាយវាចាចិត្តរបស់ខ្លួនជានិច្ច មិននិយាយឡេះ-
ឡោះ មិនអួតអាងលើកតម្កើងខ្លួនប្រៀបធៀបនឹងអ្នកដទៃ
កូនត្រូវជាមនុស្សទន់ភ្លន់ចេះបន្ទន់តវិយាបថ មិនទុកឆ្ងល់សេចក្តី
ឆ្ងល់របស់ខ្លួនឱ្យច្រើន កុំអួតអាងគុណវិសេសអ្វីរបស់ខ្លួនឯង
សេចក្តីល្អរបស់យើងនោះទុកឱ្យអ្នកដទៃគេមើលឃើញ គេ

និយាយចុះ កុំចាំបាច់និយាយខ្លួនឯង បើកូនមាននូវគុណ
សម្បត្តិដូចពោលមកនេះ កូនត្រូវមានឈ្មោះថា អ្នកមានជីវិត
រស់នៅដោយធម៌ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សរសើរថាជា
អ្នកមានសេចក្តីចម្រើន ។

ក្នុងលោកយើងនេះ នៅត្រូវការមនុស្សល្អទៀត
ច្រើនណាស់ កូនកុំនឹកថាមានត្រឹមតែសញ្ញាប័ត្រជាន់ខ្ពស់
ហើយ អាចបានជួបនូវសេចក្តីសម្រេចគ្រប់យ៉ាង តាមតែ
បំណងប្រាថ្នានោះ ។ កូនត្រូវតែមាននូវគុណសម្បត្តិដទៃ
ផ្សេងទៀតឱ្យបានច្រើន ជាអលង្ការ ទើបកូនអាចមាននូវ
ដំណើរជីវិតប្រព្រឹត្តទៅបានល្អ ។ បើប្រាសចាកនូវគុណ
សម្បត្តិសេចក្តីល្អផ្សេងៗហើយ ទោះបីមានទ្រព្យច្រើន
មានស័ក្តិធំ មានមុខតំណែងខ្ពង់ខ្ពស់ប៉ុណ្ណាក៏ដោយ ក៏
មិនអាចមាននូវសេចក្តីសុខដ៏ពិតប្រាកដឡើយ ត្រឹមតែជា
ការបោកបញ្ឆោតខ្លួនឯងប៉ុណ្ណោះ ហើយត្រូវបញ្ឆោតឱ្យ
រីករាយរំភើបទៅរហូតក្នុងមួយថ្ងៃៗ រកតម្លៃខ្លីមសារពិត
នៃជីវិតមិនមាន ។

នៅក្នុងសាលាដែលកូនរៀនក៏មានវិជ្ជាសីលធម៌
សូមកូនយកចិត្តទុកដាក់សិក្សាឱ្យមែនទែន ពិតច្រើនតែវិជ្ជា
ព្រះពុទ្ធសាសនា ឬវិជ្ជាសីលធម៌នេះ ហាក់ឱ្យមានការប្រឡង
ក្នុងសាលាតិចតួចក៏ហោយ ប៉ុន្តែមនុស្សទាំងឡាយគេធានា
វិញ្ញាសាផ្នែកសីលធម៌នេះធ្លាវង្វែរក្នុងជីវិតគ្រប់ពេលវេលា ច្រើន
ជាងវិជ្ជាណាៗទាំងអស់ វិជ្ជានេះមានការចាំបាច់ដល់ដំណើរ
ជីវិតច្រើនជាទីបំផុត ជាការចាំបាច់ដល់ថ្នាក់ខានមិនបាន
តែម្តង ។

បើមនុស្សយើងរៀនក្នុងសាលា គ្រាន់តែដើម្បី
ចេញមកប្រកបអាជីពរកស៊ីចិញ្ចឹមជីវិតទេនោះ តើមនុស្ស
នឹងជាសត្វដ៏ប្រសើរវិសេស ជាងសត្វលោកប្រភេទដទៃ
ទៀត យ៉ាងដូចម្តេចទៅ ? ព្រោះសត្វដទៃសូម្បីមិនបាន
ចូលរៀនក្នុងសាលាក៏អាចមានជីវិតរស់នៅបានដែរ ទាំង
ដែលពពួកសត្វខ្លះ មើលទៅទំនងជារស់នៅសប្បាយជាង
មនុស្សខ្លះទៀតផង ។

ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះ ការសិក្សាទើបគួរឱ្យមាន

ទិសដៅខ្ពង់ខ្ពស់ប្រសើរជាងការសិក្សាដោយត្រឹមតែដើម្បី
ចិញ្ចឹមជីវិតតែម្យ៉ាងនោះ គឺគួរឱ្យមានទិសដៅទៅក្នុងការ
អប់រំចិត្ត ដើម្បីឱ្យមានចិត្តខ្ពស់ បានទៅជាមនុស្សចេះ
ព្យាយាមកាត់បន្ថយនូវកិលេស ព្រោះកិលេសវាជាគ្រឿង
ទាញចិត្តឱ្យធ្លាក់ចុះទាប និងឱ្យចោកដូចវាដែរ ។

សេចក្តីនេះមិនមែនបានន័យថា ការប្រកបមុខរបរ
ចិញ្ចឹមជីវិតមិនសំខាន់នោះទេ ម៉ែដឹងហើយថា បច្ចុប្បន្ន
ជារបស់ចាំបាច់សម្រាប់មនុស្ស ការខ្វះខាតបច្ចុប្បន្ន ធ្វើឱ្យ
មនុស្សលំបាក មានការរំខានក្នុងចិត្ត កង្វល់ដល់អនាគត
និងមានសេចក្តីដឹងខ្លួនជាទុក្ខក្នុងរឿងផ្សេងៗ ប៉ុន្តែ ការ
ខ្លះខ្លាយចាយវាយមិនតិច រីកធ្វើឱ្យមនុស្សប្រឈមមុខនឹងទុក្ខ
កង្វល់ធាតុផែរ ដូច្នោះកូនត្រូវចេះគិតឱ្យមែនទែន ។

ម៉ែសូមពន្យល់កូនអំពី សីលធម៌និងសេដ្ឋកិច្ចក្នុង
ជីវិតប្រចាំថ្ងៃ « សេដ្ឋកិច្ចដែលពិតប្រាកដរមែងមិនទាស់
នឹងច្បាប់សីលធម៌ ក៏ដូចគ្នាដែរ គឺសីលធម៌ពិតប្រាកដ
ត្រូវតែមានសេដ្ឋកិច្ច ដែលល្អប្រព្រឹត្តទៅព្រមគ្នា » កូន

ត្រូវយល់ពាក្យនេះដូចតទៅ :

សេដ្ឋកិច្ចដែលពិតប្រាកដ ត្រូវតែមិនប្រយោជន៍យក
ប្រៀបលើគ្នា គឺត្រូវធ្វើដោយការលះបង់ ដើម្បីសេចក្តី
សុខដល់អ្នកដទៃដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នា ឃើញ
អ្នកដទៃប្រហែលៗនឹងខ្លួនឯងដែរ ទើបមិនមានការយក
ប្រៀបលើគ្នា នេះឯងគឺជាសីលធម៌ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ កាលបើដូច
នេះសីលធម៌ដែលពិតប្រាកដ ត្រូវតែជាសីលធម៌ដើម្បីការ
រស់នៅដ៏ល្អប្រសើររបស់មនុស្សជាតិ និងដើម្បីសុវត្ថិភាព
នៃសង្គមហ្នឹងឯង គឺមិនមែនជាសីលធម៌ដែលអណ្តែតទៅ
ខ្ពស់ផុតពីសេចក្តីពិតនៃជីវិតមនុស្សនោះឡើយ ដូច្នោះ
សីលធម៌និងសេដ្ឋកិច្ចត្រូវតែដើរទៅព្រមគ្នា ទើបនឹងឱ្យនូវ
សេចក្តីសុខសាន្តដល់មនុស្សក្នុងសង្គមទៅបាន ។

សូមឱ្យកូនសាកគិតមើល បើមនុស្សក្នុងសង្គម
របស់យើងមានបាននូវទ្រព្យល្មមប្រើប្រាស់ និងល្មមហូប
ចុកហើយ ឬក៏ ច្រើនបរិបូណ៌ជាងហ្នឹងទៅទៀតក៏ដោយ
តើវាអាចបញ្ចប់នូវបញ្ហាឬ ? តាមពិត មនុស្សក៏នៅតែ

ឈ្មោះគ្នា ដណ្តើមទ្រព្យគ្នា បៀតបៀនសម្លាប់គ្នា ច្រណែន
ឈ្មាតិសគ្នា និងព្យាបាទគ្នាជាដដែល ព្រោះមនុស្សមាន
ក្រពះតណ្ហា ។ បើភ្ញៀងធ្លាក់ចុះមកនូវជុំមាស មនុស្សក៏
នៅតែកាប់សម្លាប់គ្នាដើម្បីដណ្តើមជុំមាសហ្នឹងឯង ព្រះ
សម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្តែងថា សូម្បីភ្នំមាសពីរ ក៏មិន
ល្មមដល់សេចក្តីត្រូវការរបស់មនុស្សម្នាក់ដែរ គង់តែទៅ
ដណ្តើមនូវភ្នំមាសអ្នកដទៃទៀតជាមិនខាន នេះព្រោះតែ
ការមិនចេះគ្រប់គ្រាន់នៃមនុស្សលោក ។

ព្រោះដូច្នោះ ការសិក្សាត្រូវតែឱ្យមានការចម្រើន
ផ្លូវចិត្ត លះបង់នូវការលោភលន់ការខឹងក្រោធ និងសេចក្តី
ល្ងង់ទៅព្រមគ្នាជាមួយនឹងការចម្រើននូវចំណេះដឹង ទើប
ជាការបានសម្រេចនូវទិសដៅនៃការសិក្សា បើមិនដូច្នោះ
ទេ ការសិក្សានោះឯងនឹងវិលត្រឡប់មកសម្លាប់អ្នកសិក្សា
ខ្លួនឯងវិញ ព្រោះការសិក្សាដោយគ្រាន់តែដើម្បីបានជា
ឧបករណ៍នៃកិលេសប៉ុណ្ណោះ របៀបដូចគេចាប់អាសិរពិស
ត្រង់កន្ទុយអីចឹងឯង ។

ការប្រព្រឹត្តធម៌ជារបស់ដ៏សំខាន់ក្នុងសង្គមមនុស្ស
តែមនុស្សយើងច្រើនតែមើលមិនឃើញសេចក្តីសំខាន់នេះ
ប្រៀបដូចការមើលឃើញភាពល្អស្អាតនៃដើមឈើ តែ
មើលមិនឃើញនូវឫស ដែលជារបស់ដ៏សំខាន់ក្រៃលែង
ក្នុងការចម្រើននៃដើមឈើនោះដូច្នោះឯង ។

បើមនុស្សលើផែនដីនេះ អត់អាហារបរិភោគមួយ
ថ្ងៃ វាមិនជាគ្រោះថ្នាក់អ្វីដែលនាំឱ្យស្លាប់នោះឡើយ តែ
បើមនុស្សគ្រប់គ្នាអត់សីលអត់ធម៌ទៅវិញ ដោយត្រឹមតែ
មួយភ្លែតប៉ុណ្ណោះ ដូចជាអត់សីល ខទី១ ក្នុងសីល៥
មនុស្សត្រូវសម្លាប់គ្នាស្លាប់រាប់ចំនួនមិនអស់ នាំឱ្យមាន
សេចក្តីក្តៅក្រហាយដ៏ខ្លាំងក្លាកើតឡើង ។ សេចក្តីនេះជា
ការបញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា ការប្រព្រឹត្តធម៌មានសេចក្តីសំខាន់
ដ៏ក្រៃលែង គឺជាឫសគល់នៃសន្តិសុខក្នុងពិភពលោក ។

ដើម្បីឱ្យកូនបានឃើញនូវសម្បត្តិដ៏មានតម្លៃបំផុត
នៅក្នុងជីវិតពិតៗ ម៉ែសូមឱ្យកូនតាំងចិត្តធ្វើជាមនុស្សល្អ
ព្យាយាមស្វែងរកចំណេះដឹងមកដាក់ខ្លួន កូនត្រូវប្រើពេល

វេលាឱ្យមានប្រយោជន៍ ដោយការអានសៀវភៅផ្សេងៗ ដូចនេះកូនអាចជជែកជាមួយអ្នកប្រាជ្ញបានគ្រប់គ្នា ដោយ ការអានសៀវភៅលោក ។ សូមកូនកុំសម្លាប់ពេលវេលាឬ ផាត់ពេលវេលាចោលឱ្យសោះ បុគ្គលណាសម្លាប់ពេល វេលាជារឿយៗ ពេលវេលានឹងត្រឡប់បែរមកសម្លាប់នូវ បុគ្គលនោះវិញ ឱ្យជាមនុស្សស្លាប់ទាំងរស់ ពោលគឺធ្វើឱ្យ បុគ្គលនោះឯងរស់នៅយ៉ាងឥតប្រយោជន៍ មានតែបង្ក នូវទុក្ខទោសដល់ខ្លួនឯងនិងដល់សង្គមទៀតផង ។

មានមនុស្សចំនួនច្រើនណាស់ ដែលធ្វើការទន្ទឹង តែប្រាក់ខែ បន់ឱ្យតែឆាប់ដាច់ខែនឹងបានបើកប្រាក់ តើគេ មាននឹកទេថា មួយខែដែលកន្លងទៅ ជីវិតគឺត្រូវអស់មួយ ខែ ? តើជីវិតមួយខែ គេកំណត់តម្លៃប៉ុន្មាន ? បានប្រាក់ មកតែជីវិតត្រូវអស់ សេចក្តីស្លាប់ចូលមកជិត គ្រប់ដង្ហើម។

សេចក្តីល្អដែលត្រូវធ្វើមានច្រើនណាស់ ការងារ ចិញ្ចឹមជីវិតដែលត្រូវធ្វើក៏មានច្រើនដែរ ធ្វើយ៉ាងណាក៏មិន ចេះអស់ តែហេតុដូចម្តេចហ្ន៎ ? ទើបចេះតែមានមនុស្ស

និយាយថា «មិនដឹងធ្វើអ្វី» ហើយក៏បោះបង់ពេលវេលា
ចោលគួរឱ្យស្តាយណាស់ ។

ធម្មជាតិបានឱ្យពេលវេលាដល់មនុស្សយើង ស្មើៗ
គ្នាក្នុងមួយថ្ងៃៗអ្នកណាយកទៅធ្វើអ្វីក៏បាន បើគេប្រើពេល
វេលាឱ្យមានប្រយោជន៍ ជីវិតរបស់គេក៏មានប្រយោជន៍។

ក្នុងថ្ងៃនេះ ម៉ែដាស់តឿនកូនបន្ថែមបន្តិចទៀតថា
អ្វីដែលកូនចង់បានតាមចំណង់ចិត្តនោះ វាមិនអាចធ្វើឱ្យ
កូនបានផ្អែកគ្រប់គ្រាន់ឡើយ ។ របៀបដូចកូនកាលពីមិន
ទាន់បានកង់ហើយទារម៉ែទិញកង់ដូច្នោះឯង ឥឡូវមិនទាន់
បានប៉ុន្មានផង ឃើញថាកូនធុញទ្រាន់នឹងកង់ទៅហើយ
បញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា កូនខ្លះអំណត់អត់ធន់ ខ្លះការតស៊ូ
ព្យាយាម ខ្លះធម៌សន្តោស ដូច្នោះ កាលបើកូននៅតែខ្លះ
គុណធម៌ទាំងនេះជារៀងរហូតនោះ កុំនិយាយត្រឹមតែម្ចាស់
ទោះបីជាកូនបានរថយន្ត ក៏កូនមិនផ្អែកឡើយ។

សូមកូនម៉ែគ្រប់គ្រាន់ក្នុងពេលនេះតែម្តងទៅ។

គុណសម្បត្តិរបស់ស្រ្តី

របស់របរប្រើប្រាស់ក្នុងផ្ទះ កាលបើមានប្រាក់ល្មម ទិញប្រើបានក៏ទិញប្រើទៅ ព្រោះជារបស់ចាំបាច់ក្នុងជីវិត ប្រចាំថ្ងៃ មិនគួរកំណាញ់ស្វិតឱ្យជីវិតរស់នៅលំបាកលំបិន នោះឡើយ ម្យ៉ាងទៀតមិនត្រូវខ្លះខ្លាយរហូតដល់ទៅថ្នាក់ មិនដឹងតម្លៃសម្បត្តិទ្រព្យ មិនដឹងតម្លៃមាសប្រាក់ដែលរក បានមកដោយលំបាកនោះទេ ។

ការរៀបចំជីវិតឱ្យរស់នៅ ក្នុងរវាងកណ្តាលនៃ សេចក្តីកំណាញ់ និងការខ្លះខ្លាយនេះឯង គឺជាការងារ របស់មនុស្សមធ្យម។ មនុស្សមធ្យមគឺជាមនុស្សដែលរៀបចំ ជីវិតឱ្យចិតនៅត្រង់កណ្តាលនៃសេចក្តីមិនល្អផ្សេងៗ ។

គុណធម៌គ្រប់យ៉ាង រមែងមានការប្រព្រឹត្តទៅជា ផ្លូវកណ្តាលទាំងអស់ ព្រោះដូច្នោះ បើកូនត្រូវការកពូន នូវគុណធម៌របស់ខ្លួន ក៏សូមឱ្យកូនកាន់យកផ្លូវកណ្តាល តួយ៉ាងដូចជាសេចក្តីក្លាហាន ត្រូវតែនៅរវាងការភ័យខ្លាច

ផ្ដេសផ្ដាសនិងការព្រហ័មនកោងកាច សេចក្ដីក្លាហាននេះ
ទើបជាគុណធម៌ ឬដូចជា សេចក្ដីព្យាយាមដែលនៅ
កណ្ដាលរវាងការខ្ជិលនិងការប្រឹងជ្រុល សេចក្ដីព្យាយាម
នេះទើបជាគុណធម៌ ។ល។

កូនបានប្រាប់ម៉ែថា សិស្សរួមថ្នាក់របស់កូនខ្លះ គេ
មានការរស់នៅដោយការចាយវាយខ្លះខ្លាយ សប្បាយ
រីករាយ មាននូវទ្រព្យសម្បត្តិ និងមនុស្សដែលតាមបម្រើ
សេចក្ដីត្រូវការច្រើនសន្ធិកសន្ធាប់ ចង់ទៅលេងឯណាក៏
ទៅបាន ចង់បរិភោគអ្វីក៏បរិភោគបាន ចំណែកកូនមិន
អាចធ្វើយ៉ាងនេះបានឡើយ ។

ម៉ែមានការពេញចិត្ត និងសប្បាយចិត្តនៅត្រង់
ដែលកូនមិនអាចធ្វើដូចនោះបាន ។ ការធ្វើតាមតែចិត្ត
ខ្លួនឯង និងការបានសព្វគ្រប់តាមតែចិត្តចង់ក្នុងវ័យបឋម
នោះ នឹងសាងឧបនិស្ស័យមិនល្អក្នុងខ្លួនក្មេង កាលបើ
ឧបនិស្ស័យបែបនេះមាំទាំក្នុងសន្តាន ក៏រមែងមានផល
អាក្រក់ទៅខាងចុង តាមតែកម្លាំងនៃឧបនិស្ស័យមិនល្អ

នេះឯង ម៉ែសូមឱ្យកូនចេះគិតខ្លាចរឿងនេះក្នុងជីវិតជង។

ក្មេងៗសព្វថ្ងៃដោយច្រើននៅតាមទីក្រុង និងមហា ហិរណ ចូលចិត្តដើរលេងឥតប្រយោជន៍ សប្បាយរីករាយ ចាយប្រាក់ឥតគិត មិនចូលសាលាមិនចូលផ្ទះ មានគ្នា ប្រុសស្រីផ្ដេសផ្ដាស ក្មេងប្រុសចេះដឹកស្រាជក់បារីបណ្ដើរ ស្រីបំផ្លាញប្រាក់ ។ល។

ម៉ែខ្ញុំនៅតាមខេត្ត បញ្ជូនកូនស្រីខ្លះ ប្រុសខ្លះឱ្យមក រៀននៅភ្នំពេញ មានកូនដែលមិនចេះអាណិតដល់ម៉ែខ្ញុំ របស់ខ្លួន យកប្រាក់មកដើរលេងភ្លើតភ្លើន ហើយប្រាប់ទៅ ម៉ែខ្ញុំថាប្រាក់មិនគ្រប់ ព្រោះត្រូវការរៀនច្រើន ម៉្លោះហើយ ម៉ែខ្ញុំត្រូវប្រឹងរកប្រាក់បែកញើសហូរញើស ទ្រាំខាំធ្មេញ អត់ធ្មត់ដើម្បីឱ្យកូនបានរៀនបន្ត ពេលខ្លះត្រូវបង្ខំពេក លក់ស្រែលក់ចំការ លក់គោ លក់ក្របីក៏មាន ។ កូនខ្លះ ល្ងង់ដូចក្របី ចចេសដូចឆ្មា ម៉ែខ្ញុំអន់ចិត្តលាន់មាត់ពោល ថា «លក់គោឱ្យក្របីរៀន» ក្របីមែនៗនៅគ្រាន់បើជាង ទោះបីល្ងង់ម្ដេចម្ដា ក៏គង់អាចប្រើបានជាគ្នាទាញនង្គ័ល ឬ

អូសរទេះ ប៉ុន្តែកូនដែលល្ងង់នោះ គិតតែបំផ្លាញប្រាក់ម៉ែឪ
ទោះបីម៉ែឪ ឬក៏ លោកគ្រូ អ្នកគ្រូខ្ញុំទូន្មានប្រៀនប្រដៅ
យ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏នៅតែប្រហែលគ្នានឹងនិយាយឱ្យឆ្ងា
ស្តាប់ បង្ករឿងរំខានមិនចេះចប់។

កូនស្រីម៉ែ ម៉ែសូមឱ្យកូនស្រីមានសូស្តីសិរីរកទ្រតាម
ធម្មជាតិ គឺជាស្រីដែលមាននូវគុណសម្បត្តិរបស់ស្រី ល្អ
ប្រសើរក្នុងភាពជាស្រី គួរឱ្យស្រឡាញ់ព្រោះមានសភាព
ជាស្រី មានខ្លួនសង្រួមជានិច្ច មានសេចក្តីសប្បាយរីករាយ
នៅក្នុងភាពជាស្រីល្អតាមធម្មជាតិ ។ កូនស្រីមិនចាំបាច់
លេងខ្លួនលើកងាយខ្លាំងពេក រហូតដល់បាត់បង់នូវសម្បត្តិ
ចរិយារបស់ខ្លួនជាស្រីនោះឡើយ ។

កូនស្រីម៉ែត្រូវហ្វឹកហាត់អប់រំខ្លួន ឱ្យបានជាមនុស្ស
មាំទាំ រៀបចំជីវិតទៅតាមឋានៈឱ្យបានសមរម្យដល់ខ្លួនឯង
ប្រៀបបីដូចជាផ្កាយ ដែលមានគោចរទៅតាមវិថីរបស់ខ្លួន
មិនមែនជាស្លឹកឈើជ្រុះ ដែលចេះតែរសាត់ទៅតាមខ្យល់
បក់ជាន់នោះទេ ។ មនុស្សប្រភេទផ្កាយនេះមានតិចក្នុង

លោក ប៉ុន្តែច្រើនតែបានជួបប្រសព្វនូវសេចក្តីសម្រេចដ៏
ប្រពៃក្នុងជីវិត បានទទួលសេចក្តីសុខដ៏ប្រណិតសុខុម មាន
សន្តិភាពក្នុងចិត្ត និងជាតួយ៉ាងដ៏ល្អប្រសើររបស់អ្នកដែល
ត្រូវការសេចក្តីសុខក្នុងផ្នែកនេះ ។

មនុស្សស្លឹកឈើជ្រុះ គឺស្រេចហើយតែលោកធម៌
នាំទៅ រសាត់ទៅតាមសម័យនិយមនៅក្នុងសង្គម រហូត
ដល់បាត់បង់អស់នូវខ្លឹមសារពិតរបស់ខ្លួនឯង រវល់តែវង្វេង
ជាមួយនឹងអ្វីដែលជាសំបកក្រៅ មិនដឹងថាអ្វីដែលជាគុណ
តម្លៃពិត និងអ្វីដែលគ្រាន់តែជារបស់ក្លែងក្លាយឡើយ ។

រឿងទាំងអស់នេះ មិនមែនមានតែចំពោះក្នុងក្រុម
ក្មេងៗនោះទេ មនុស្សធំមនុស្សចាស់ក៏ដូចគ្នា កុំនឹកថាជា
មនុស្សធំហើយ ចាស់ហើយវារមែងល្អទៅឯង ។ មនុស្ស
ដែលមិនសិក្សាធម៌ មិនបដិបត្តិធម៌ មិនអប់រំខ្លួនឱ្យនៅក្នុង
សេចក្តីសង្រួម រឹងរិតតែធំប៉ុណ្ណា កិលេសដែលវាមាន
ទម្លាប់ជាឧបនិស្ស័យ ក៏ចម្រើនធំធាត់ឡើងប៉ុណ្ណឹងដែរ ។
ច្រើនដោយលាភយស សេចក្តីសរសើរ និងការលើក

តម្កើងហើយ ថាបើដឹងមិនទាន់ មិនឃើញទោសទេ ក៏ជា
ការបើកឱកាសចំហផ្លូវ ឱ្យកិលេសហូរចូលមកនៅក្នុងចិត្ត
សន្តានណែនក្រាស់ក្រែលែង ដូចជាការលើកតម្កើងខ្លួន
ការរង្វេងនឹងខ្លួនឯង ការមិនព្រមទទួលយកសេចក្តីពិត
ចាយវាយខ្លះខ្លាយ ប្រកួតប្រជែងសម្តែងខ្លួន ឬស្យា
ឈ្នានីស មាយាលាក់ពុត អំនួតអួតអាងសព្វគ្រប់បែប
យ៉ាងជាដើម ។

កិលេស និងសេចក្តីអាក្រក់ក្នុងខ្លួននឹងកាត់បន្ថយ
ទៅបាន គឺចំពោះតែអ្នកដែលបានសិក្សាធម៌ បដិបត្តិធម៌
យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ព្រមទាំងអប់រំខ្លួនឯងឱ្យតាំងនៅក្នុងសេចក្តី
សង្រួមតែប៉ុណ្ណោះ ។

ម៉ែសូមឱ្យកូនបានយល់ចូលចិត្តថា ទម្លាប់គឺជា
ឧបនិស្ស័យក្នុងសន្តាន មិនថាផ្លូវល្អឬផ្លូវអាក្រក់ឡើយ វា
រមែងដូចជាព្រៃ ដែលចេះតែដុះច្រើនឡើងក្រាស់ឡើង
កាន់តែច្រើនថ្ងៃ គឺកាន់តែណែនក្រាស់ កាលបើកូនបាន
ដឹងយ៉ាងនេះហើយ សូមកូនអប់រំហ្វឹកហាត់ខ្លួនឱ្យធ្លាប់ទៅ

តែក្នុងផ្លូវល្អ កុំទម្លាប់ក្នុងផ្លូវមិនល្អឡើយ ។

បើកូនចង់តាមតែចិត្តខ្លួនឯង ដោយការចាយវាយ
ខ្លះខាយមិនគិត ដើរលេងសប្បាយរីករាយហ៊ុហា ម៉ែសូម
ឱ្យកូន នឹកដល់មនុស្សជាច្រើននាក់ទៀតក្នុងប្រទេសយើង
ដែលមានភាពក្រីក្រលំបាក ខ្វះខាតអាហារបរិភោគ ខ្វះ
ខាតសម្លៀកបំពាក់ ខ្វះខាតផ្ទះសំបែង និងខ្វះខាតថ្នាំកែ
រោគ ព្រមទាំងខ្វះអ្នកជួយមើលថែទៀតផង ។

សូមកូនកុំមើលតែខ្លួនឯង ម៉ែសូមឱ្យកូនមើលទៅ
មនុស្សជុំវិញខ្លួនផង រួចហើយមើលឱ្យទូលំទូលាយទៅ
ឆ្ងាយ កូននឹងឃើញពួកមនុស្សដែលរួមកើតក្នុងលោកជា
មួយយើង កំពុងមានសេចក្តីទុក្ខលំបាកពាសពេញផែនដី ។

ជីវិតរស់នៅរបស់មនុស្សយើង មានទុក្ខច្រើនមាន
សេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ម្យ៉ាងទៀត ជីវិតម្នាក់ៗក៏មិន
យឺនយូរប៉ុន្មានដែរ ព្រោះដូច្នោះ ម៉ែសូមឱ្យកូនមាននូវ
សេចក្តីព្យាយាម អត់ធន់ក្នុងការសិក្សា អត់ធន់ក្នុងការងារ
ដែលជាមុខនាទីរបស់ខ្លួន កុំឱ្យពេលវេលាកន្លងទៅដោយ

ឥតប្រយោជន៍ឡើយ ។ បើនៅក្នុងវ័យសិក្សាបែរជាមិន
ចង់សិក្សារៀនសូត្រ រវល់តែចង់សប្បាយរីករាយក្នុងការ
ដើរលេង ដល់វ័យធ្វើការក៏រកការងារអ្វីប្រាកដប្រជាមិន
បាន ម៉្លោះហើយក៏បានទៅជាមនុស្សមិនថ្លៃថ្នូរដូចបុរាណ.
ភាសិតបានពោលថា « អ្នកបួសមិនសង្រួមមិនល្អ គ្រូ-
ហស្ថឥតរបរមិនថ្លៃថ្នូរ » លុះដល់វ័យចាស់ក៏ដល់នូវ
សេចក្តីលំបាកដោយប្រការផ្សេងៗ ។ ម៉ែនិយាយនេះ
មិនរួមដល់ជីវិតនៃអ្នកដែល មិនមាននូវឱកាសបានសិក្សា
រៀនសូត្រព្រោះហេតុណាមួយនោះឡើយ គឺម៉ែនិយាយ
ចំពោះតែក្មេងដែលមានឱកាសហើយ តែមិនព្រមឆក់
ឱកាសនោះទុក បណ្តោយឱ្យឱកាសកន្លងទៅ ដោយមិន
អាចឱ្យវិលត្រឡប់មកវិញបាន ។

សេចក្តីព្យាយាមនោះ សូម្បីយើងត្រូវមានការ
ហត់នឿយខ្លះក្នុងកាលខាងដើម តែយើងនឹងបានផលល្អ
ហើយរីករាយនៅខាងចុង ប្រៀបដូចយើងស្រោចទឹក
ដើមឈើនៅគល់ ប៉ុន្តែ មានផលនៅខាងចុងដូច្នោះឯង។

កូនម៉ែត្រូវមានខន្តីជាទឹក មានចិត្តនឹងផឹងជាដី ដើម្បីជួយ
ផ្គងឱ្យសេចក្តីព្យាយាមប្រព្រឹត្តទៅបានស្មើល្អ ។ កូនកុំ
ធ្វើអ្វីហ៊ុហ្មាខ្លាំងក្លាបានតែមុនដំបូង របៀបដូចភ្លើងឆេះ
ចំបើងនោះ កូនត្រូវពិចារណាចំពោះការងារជាមុន ឱ្យ
ហើយស្រេច ឃើញថាសមគួរដល់ខ្លួនហើយ កូនត្រូវតែ
អត់ធន់ និងព្យាយាមធ្វើ រហូតដល់បានទទួលនូវសេចក្តី
សម្រេចតាមដែលបានគិតទុក ។

កាលបើកូនបានជួបប្រសព្វនូវសេចក្តីសម្រេចក្នុង
រឿងមួយហើយ រមែងជាហេតុនាំឱ្យកូនបានជួបប្រសព្វនូវ
សេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងដទៃច្រើនមុខទៀត នេះព្រោះ
អាស្រ័យសេចក្តីព្យាយាម និងសេចក្តីអត់ធន់ពីខាងដើម
ហ្នឹងឯង ប៉ុន្តែម៉ែសូមដាស់តឿនកូនថា ទោះបីកូនបានជួប
ប្រសព្វនូវសេចក្តីសម្រេចច្រើនមុខយ៉ាងណាក៏ដោយ សូម
កុំឱ្យកូនតម្កើងខ្លួន សូមឱ្យកូនចេះគោរពអ្នកដទៃឱ្យបាន
ត្រឹមត្រូវ បន្ទាបកាយបន្ត់ចិត្តជានិច្ច ។ បើកូនធ្វើបាន
ដូចនេះ កូនមិនមានផ្លូវនៃសេចក្តីវិនាសឡើយ នឹងមានតែ

សេចក្តីចម្រើន ច្រើនឡើង ។ ។

និយាយមកដល់ត្រង់នេះ ម៉ែមានសេចក្តីសង្ស័យ កើតឡើងថា ដូចម្តេចបានជាសិស្សសាលាចំនួនច្រើន បាន ជួបគ្រូហើយ ហួសទៅដោយមិនសម្តែងការគោរពចំពោះ គ្រូ ជួបគ្រូទីណាក៏ធ្វើហាក់ដូចជាមិនស្គាល់ មិនមានការ រាក់ទាក់គួរសមតាមបែបសិស្សនឹងគ្រូអ្វីសោះអីចឹង ឬក៏គេ ខ្មាសថាគ្រូរបស់គេមានការឱនថយយ៉ាងនេះមួយ យ៉ាង នោះមួយ ។ ក្នុងរឿងនេះ ចំពោះគ្រូមិនជាអ្វីឡើយ តែ សេចក្តីសាបសូន្យនឹងធ្លាក់ទៅលើសិស្សនោះជាពិតប្រាកដ យ៉ាងហោចណាស់ ក៏សាបសូន្យនូវគុណសម្បត្តិម្យ៉ាងក្នុង ខ្លួនទៅហើយដែរ ។

ម៉ែសូមឱ្យកូនជាមនុស្សទន់ភ្លន់ទាំងកាយទាំងចិត្ត គោរពដឹងគុណគ្រូស្មើដើមស្មើចុង កូនម៉ែត្រូវតែជាមនុស្ស មានគុណសម្បត្តិឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ដូចពាក្យចាស់បាន ពោលថា « ងើយស្តុក ឱនដាក់គ្រាប់ » ។ មែកក្រូច ដែលមានផ្លែក្នុងចំការ ហាក់ដូចជាបន្ទាបខ្លួនគោរពមនុស្ស

គ្រប់គ្នាដែលដើរទៅមក ចំណែកមែកក្រូចដែលងាប់ ឬកូរ
ស្រូវដែលស្តុករឹងក្រញាង មើលទៅមិនមានភាពល្អល្អះគួរ
ឱ្យរីករាយដូចជាមែកដែលមានផ្លែ ឬ កូរស្រូវដែលដាក់
គ្រាប់នោះឡើយ ។

ការទន់ភ្លន់ឱនលំទោន និងបូកពាសុភាពរាបសា
មិនមែនជាគ្រឿងសំគាល់នៃភាពទន់ខ្សោយ ដោយប្រការ
ណាមួយទេ តាមពិត គឺជាគ្រឿងសំគាល់នៃភាពរឹងប៉ឹង
មាំមួន ដែលជាលក្ខណៈនៃមនុស្សល្អ សូមកូនចាំទុកថា :

- ទន់ភ្លន់ចំពោះអ្នកស្មើគ្នា ជាមនុស្សសុភាពរាបសា
- ទន់ភ្លន់ចំពោះអ្នកទាបជាង ជាមនុស្សមានចិត្តខ្ពស់
- ទន់ភ្លន់ចំពោះមនុស្សទូទៅ ជាអ្នកផុតចាកភ័យ។

កាលបើយ៉ាងនេះ ដូចម្តេចបានជាសិស្ស
ត្រូវទន់ភ្លន់ជាមួយលោកគ្រូអ្នកគ្រូ ដែលជាអ្នកខ្ពស់ជាង
ខ្លួនមិនបាននោះ ? បើថាមើលឃើញគាត់ទាបជាងខ្លួន
ដោយទ្រព្យសម្បត្តិជាដើម ការទន់ភ្លន់ចំពោះគាត់ក៏សម្តែង
ថាជាអ្នកមានគុណធម៌ខ្ពស់ ឬមានចិត្តខ្ពស់ សូម្បីមិន

បាននឹកថាជាគ្រូអាចារ្យរបស់ខ្លួនទេ គ្រាន់តែជាមនុស្ស
ទូទៅ ការទន់ភ្លន់ចំពោះគាត់ក៏នាំឱ្យរួចផុតពីភ័យដែរ។

បើកូនម៉ែមានភាពទន់ភ្លន់ ចេះគោរពឱ្យបានសម-
គួរតាមឋានៈ កូនម៉ែមានតែសេចក្តីចម្រើន ដោយចំពោះ
គឺកូនស្រី គួរទន់ភ្លន់បន្តកាយរៀបរយបូកពាឱ្យបានប្រពៃ
មែនទែន រីឯរឹតតែសុភាពទន់ភ្លន់ច្រើនប៉ុណ្ណា ក៏រីឯរឹតតែ
មានតម្លៃច្រើនប៉ុណ្ណោះ កូនកុំនឹកច្រឡំថា គុណសម្បត្តិ
បែបនេះ វាហួសសម័យទៅហើយនោះ តាមពិតគុណ
សម្បត្តិបែបនេះ គឺត្រូវការជាចាំបាច់បំផុត ព្រោះជា
របស់ក្រកម្ររកបានក្នុងសម័យសព្វថ្ងៃនេះឯង ។

ឪពុករបស់កូនធ្លាប់បាននិយាយថា ស្ត្រីជាធនធាន
មនុស្សដ៏មានគុណតម្លៃច្រើនបំផុត ច្រើនរហូតដល់ទៅ
មិនដឹងថាប្រមាណប៉ុណ្ណា ។ ស្ត្រីជាធនធានដ៏ល្អក្រៃ-
លែងជាងទ្រព្យសម្បត្តិដែលមនុស្សយើងមាន ។ ស្ត្រីជា
និមិត្តរូបនៃសេចក្តីអត់ធន់ ការលះបង់ខ្ពស់ និងភាពទន់ភ្លន់
ស្រគត់ស្រគំនឹងនូវសុភាពរាបសា ។ ស្ត្រីជាកម្លាំងចិត្ត ។

ស្ត្រីមានតម្លៃជាងថ្ងៃសៅរ៍ថ្ងៃអាទិត្យ ឬក៏ ថ្ងៃដទៃទៀត
ដែលជាថ្ងៃឈប់សម្រាកពីការងារ ។ ស្ត្រីជាអ្នកលះបង់
សេចក្តីសុខផ្ទាល់ខ្លួន ដើម្បីមនុស្សដែលខ្លួនស្រឡាញ់ ដូច
ជាបុត្រធីតាឬក៏ស្វាមី មានសេចក្តីអត់ធន់យ៉ាងខ្ពស់ក្នុងការ
ចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាកូនឱ្យបានរស់ដល់ធំ មានការគ្រប់-
គ្រងទៅលើការបរិភោគ ការសម្រាក ការសិក្សារៀន
សូត្រជាដើមរបស់កូន មានការទទួលខុសត្រូវក្នុងរឿង
គ្រួសារសព្វគ្រប់ អាចធន់ទ្រាំទទួលទុក្ខបានច្រើនរឿង ក្នុង
ពេលដែលបុរសជាស្វាមីចេញទៅភ្លើតភ្លើនរិករាយជាមួយ
មិត្តភ័ក្តិ ជាមួយសុរា ជាមួយនរីដទៃ ។ល។ ពួកកូនបាន
និយាយបញ្ជាក់ដល់រឿងនេះថា គាត់ធ្លាប់ឃើញមេសុនខ
និងមេធាអត់ធន់ចិញ្ចឹមកូនយ៉ាងគួរឱ្យអាណិត ក្នុងពេល
វេលាដែលឈ្មោលបានទុកកូនឱ្យហើយ ក៏លះបង់ចោល
មេបាត់ទៅ ។ មនុស្សប្រុសដែលមានសភាពដូចជាសុនខ
និងធាឈ្មោលក៏មានមិនតិចនៅក្នុងលោក ប៉ុន្តែដែលឪពុក
កូនបានពោលមកនេះ មិនមែនបានសេចក្តីថា ស្ត្រីសុទ្ធតែ

ល្អក្រែងលែងទៅទាំងអស់គ្រប់គ្នានោះទេ ដែលជាមនុស្ស
ស្រីមិនល្អថោកថយក៏មានដែរ ព្រោះការប្រព្រឹត្តខុសអំពី
លក្ខណៈរបស់ស្ត្រី ។

សូមកូនម៉ែយល់ដឹងថា ឱ្យតែជាមនុស្ស ទោះជា
ប្រុស ឬស្រីសុទ្ធតែល្អប្រសើរតាមធម្មជាតិទាំងអស់ ព្រោះ
កំណើតមនុស្សកើតអំពីកុសលកម្ម ប៉ុន្តែដែលមានមនុស្ស
មិនល្អនោះ ដោយសារខ្វះស្មារតីគ្រប់គ្រងខ្លួនហ្នឹងឯង ។

ឪពុករបស់កូន មិនយល់ស្របក្នុងរឿងប្រកួតបរវរ-
កញ្ញាគ្រប់ប្រភេទ ចំណែកម៉ែក៏ដូចគ្នា ព្រោះយល់ឃើញ ថា
វាជាការទម្លាយយសសិរីរបស់ស្ត្រីទេវិញទេ ។ នាង
មិនគួរព្រមខ្លួន ចូលមកជាគ្រឿងលេងរបស់សង្គមឡើយ
នាងមិនមែនជាបក្សីតូច ក្នុងទ្រុងមាសដែលដើរ ដែលឈរ
ឱ្យមនុស្សជ្រើសរើសថាមួយណាល្អដាច់គេ ហើយក៏ចងបូ
ឱ្យទៅនោះទេ ។ សូម្បីនាងបានទទួលតំណែងលេខ១
ប្រចាំប្រទេស ឬប្រចាំពិភពលោកក៏ដោយ ក៏មិនមែនពិត
ជាថានាងល្អបំផុតក្នុងប្រទេស ឬ ក្នុងពិភពលោកនោះ

ឡើយ ព្រោះនៅមានស្ត្រីដែលល្អជាងនាងច្រើនណាស់
ដែលគេមិនព្រមចូលមកប្រកួត មិនព្រមដាក់ខ្លួនឱ្យទៅជា
គ្រឿងលេងរបស់សង្គម ។ ម៉ែយល់ថា កិច្ចការនេះគួរតែ
មិនចាំបាច់ឱ្យមានក្នុងសង្គមឡើយ ។

ថ្ងៃនេះ ម៉ែបានពន្យល់កូនវែងឆ្ងាយណាស់ហើយ
កូនចូលចិត្តស្តាប់ពាក្យឪពុកម្តាយទូន្មាន ធ្វើឱ្យឪពុកម្តាយ
មានសេចក្តីសុខក្នុងចិត្ត ។

ម៉ែសូមឱ្យពរដល់កូន សូមឱ្យកូនម៉ែសម្បូណ៌ទៅ
ដោយគុណសម្បត្តិដូចបានពោលហើយ នុ៎ះគឺជាសេចក្តី
សុខរបស់ម៉ែ ហើយក៏ជាពរ ដែលកូនគប្បីជូនត្រឡប់ឱ្យ
មកដល់ឪពុកម្តាយរបស់កូនវិញដែរ ។

ឱវាណម៉ែចូចក្រោយ

បើកូនម៉ែ ព្យាយាមហាត់អត់ធន់ចំពោះរឿងបន្តិច
បន្តួចបន្ទាប់បន្សំបាន ក៏មិនចាំបាច់ត្រូវទៅអត់ធន់ក្នុងរឿង
ធំៗដែរ ។ មានរឿងដែលគួរឱ្យប្លែកមួយក្នុងមនុស្សយើង គឺ
មានមនុស្សមិនតិចនាក់ឡើយ ដែលមិនអាចអត់ធន់
ចំពោះពាក្យសិកសៀតចាក់ដោត និងការមើលងាយពីអ្នក
ដទៃបាន រហូតដល់ទៅសម្លាប់គេ ប៉ុន្តែ បែរទៅជាចេះ
អត់ធន់នៅក្នុងគុកបានដល់ទៅ១០ឆ្នាំ ២០ឆ្នាំ ឬអាចមួយ
ជីវិតបានទៀតផង ។

មនុស្សខ្លះមិនដល់ថ្នាក់សម្លាប់គេទេ តែបែរទៅជា
នាំយកពាក្យសិកសៀតជាដើមនោះ មកសម្លាប់សេចក្តី
សុខរបស់ខ្លួនឯងទៅវិញ។ តាមពិតនោះ បើយើងមិនយក
វាមកទុកក្នុងចិត្តហើយ យើងនឹងរស់នៅជាមួយសេចក្តី
ស្ងប់។ ក្នុងលោកនេះ មិនមានការរស់នៅជាមួយនឹងអ្វីឱ្យ
ប្រសើរដូចជាការរស់នៅជាមួយនឹងសេចក្តីស្ងប់ឡើយ ។

ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់កើតមានក្នុងចិត្ត កូនត្រូវតែចេះ
អត់ធន់ តែកុំចេះអត់ធន់របៀបដូចគោ ដូចក្របីនោះ ត្រូវ
តែរៀនឱ្យឆ្លាតផង ទើបអាចកសាងសេចក្តីស្ងប់ទៅបាន ។

កូនត្រូវស្គាល់តម្លៃនៃសេចក្តីល្អគ្រប់យ៉ាង ចំពោះ
សេចក្តីល្អ ទោះជាអ្នកណាដឹងអ្នកណាឃើញ ឬមិនបាន
ដឹងមិនបានឃើញក៏ដោយ អ្នកណាលើកតម្កើងឬមិនលើក
ក៏ដោយ បានលាភបានយស ឬអត់ក៏ដោយ គឺជាសភាវៈ
ដែលគួរតែធ្វើហ្នឹងឯង ព្រោះសេចក្តីល្អជារង្វាន់ដែលត្រូវ
ទទួលបានស្រេចទៅហើយ ។

អារតែមួយ កាលដែលចោរពាក់ គឺជាអារចោរ
មនុស្សទាំងឡាយគេស្តាប់ខ្លើម កាលបើអ្នកចិត្តបុណ្យពាក់
ក៏ជាអាររបស់អ្នកចិត្តបុណ្យ មនុស្សទាំងឡាយគេបូជា ។
ទឹកនៃងតែមួយ កាលបើមនុស្សអាក្រក់គេអាស្រ័យនៅ គឺ
ជាកន្លែងដែលគួរឱ្យរង្កៀសខ្លាច លុះដល់មនុស្សល្អចូល
ទៅនៅអាស្រ័យវិញ ទីនោះក៏ក្លាយទៅជាបូជនីយដ្ឋាន ។

មនុស្សយើងមានផ្លឹង មានសាច់ មានឈាមដូចគ្នា

ប៉ុន្តែ មនុស្សទាំងឡាយគេមាក់ងាយ ឬបូជា គឺស្រេច ហើយតែចិត្តដែលអាស្រ័យនៅក្នុងកាយហ្នឹងឯង កាលបើ សេចក្តីពិតច្បាស់លាស់យ៉ាងនេះហើយ ចូរកូនម៉ែជ្រើស រើសយកដោយខ្លួនឯងចុះ ថាតើត្រូវធ្វើយ៉ាងណា ។

សេចក្តីសុខតាមផ្លូវលោក ក្រេបជីកយូរទៅរឹតតែ សាបដូចបរិភោគអំពៅពីគល់ទៅរកចុងអីចឹងឯង ចំណែក សេចក្តីសុខតាមផ្លូវធម៌វិញរឹតតែក្រេបជីក រឹតតែ ផ្អែមឡើង របៀបដូចបរិភោគអំពៅពីចុងដេញមករកគល់ ព្រោះហេតុនេះទើបព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្តែងថា
« សច្ចៈហ្នឹងឯងដែលមានរសគាប់ប្រពៃលើអស់រសទាំង ពួង » ឬម្យ៉ាងទៀតថា « រសព្រះធម៌រមែងឈ្នះអស់រស ទាំងពួង » ។

មនុស្សដែលមិនបានសិក្សាអំពីសេចក្តីល្អ សូម្បីតែ របស់ដែលល្អប្រាកដចំពោះមុខ ក៏មិនចេះចាប់យកមកទុក ឡើយ កុំចាំបាច់និយាយដល់ការស្វែងរក ចំណែកអ្នកដែល បានទទួលនូវការសិក្សាយល់អំពីសេចក្តីល្អ រមែងមិនលះ

បង់ចោលនូវសេចក្តីល្អដែលប្រាកដនៅចំពោះមុខផង និង
ស្វែងរកសេចក្តីល្អដទៃទៀតផង។ អ្នកស្វែងរកល្អ រមែង
បានជួបល្អ អ្នកស្វែងរកអាក្រក់ រមែងបានជួបអាក្រក់ ។

ត្រូវការជាសេដ្ឋី តែមិនចេះសន្សំទ្រព្យ ត្រូវការជា
មនុស្សល្អ តែមិនចេះសន្សំសេចក្តីល្អ ទាំងពីរយ៉ាងនេះតើ
អាចបានយ៉ាងដូចម្តេចទៅ ?

ភ័យវិបត្តិដែលកើតអំពីអ្នកដទៃ ឬ កើតអំពីខាង
ក្រៅ នៅមានផ្លូវការពារបាន ព្រោះខ្លួនឯងក៏មិនបាន
រួមដៃជាមួយនឹងភ័យវិបត្តិនោះ ខំប្រឹងការពារ ឬក៏រត់គេច
ញាតិមិត្តបងប្អូនក៏ល្មមអាចនឹងជួយការពារបាន ចំណែក
ភ័យវិបត្តិដែលកើតអំពីខ្លួនឯង ពោលគឺកើតពីការធ្វើរបស់
ខ្លួនវិញនោះ ការពារបានដោយលំបាកណាស់ ព្រោះខ្លួន
ឯងក៏មិនបានតស៊ូការពារ ថែមទាំងរួមដៃទៀតផង តើអ្នក
ណានឹងអាចជួយបាន ដូច្នោះ ឧបនិស្ស័យអាក្រក់ដែល
កើតឡើងក្នុងខ្លួននោះឯង គប្បីឃើញថាជាកយន្តរាយដ៏
កាចសាហាវរបស់ខ្លួន ។

មនុស្សដែលជ្រមុជជ្រមុលនៅក្នុងលោក លិចចុះ
នៅក្នុងលោក លំបាកនឹងធ្វើនូវប្រយោជន៍ឱ្យដល់សង្គម
លោកបានណាស់ ព្រោះគេឃើញតែពីខ្លួនឯង សម្លឹង
មើលតែប្រយោជន៍ និង សេចក្តីសុខផ្ទាល់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ
ម៉្លោះហើយ អ្វីដែលជាប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន សូម្បីដឹងថា
ត្រូវធ្វើអាក្រក់ហើយក៏នៅតែពេញចិត្តធ្វើដែរ ចំណែកអ្វី
ដែលជាប្រយោជន៍អ្នកដទៃវិញ សូម្បីដឹងថា ត្រូវធ្វើល្អ
ហើយក៏មិនចង់ធ្វើដែរ ។ មនុស្សដែលជ្រមុជជ្រមុលក្នុង
លោក មិនចេះមានការលះបង់ពិតប្រាកដទេ គេចេះតែ
លះបង់បែបបិទនុយនឹងផ្លែសន្ធឹចស្ងួចត្រីតែប៉ុណ្ណោះឯង ។

បុគ្គលដែលឃើញកាលវែង គួរហាក់ឱ្យចេះមាន
ការលះបង់បន្តិចម្តងៗ គឺជាការសាងនិស្ស័យ ឧបនិស្ស័យ
និងអធ្យាស្រ័យល្អឱ្យដល់ខ្លួនឯង និស្ស័យនេះនឹងចាក់បូស
សន្សឹមៗចូលជ្រៅទៅក្នុងសន្តាន បានជាឧបនិស្ស័យដ៏មាំ-
ទាំខ្លាំងក្លា ។ ការលះបង់ ការចេះអើពើ និងការជួយ
សង្គ្រោះ បានរីកផ្សាយទូលំទូលាយក្នុងសន្តានចិត្ត រហូត

អាចធ្វើនូវអ្វីដែលមនុស្សទាំងឡាយ ធ្វើបានដោយលំបាក ដូចជា ព្រះបរមពោធិសត្វ ក្រោយមកបានជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គទ្រង់លះបង់គ្រប់យ៉ាងដើម្បីសេចក្តីល្អ និងដើម្បីសេចក្តីសុខនៃសង្គមសត្វលោកទាំងមូល ។

ធ្វើជាមនុស្សត្រូវចេះនឹកដល់មាតាបិតា គ្រូអាចារ្យ ញាតិមិត្តបងប្អូន រហូតដល់អ្នកទាំងឡាយផ្សេងទៀតដែលរាប់អានខ្លួនផង បើយើងធ្វើនូវអំពើអាក្រក់ រហូតដល់ខូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះ វិនាសទាំងខ្លួនទៀតនោះ តើលោកអ្នកទាំងឡាយនោះ នឹងត្រូវខូចចិត្តយ៉ាងណាទៅ ដោយចំពោះជំងឺក្រៃលែង គឺមាតាបិតា លោកមានការខូចចិត្តច្រើនជាងអ្នកណាៗទាំងអស់ ព្រោះលោកបានចិញ្ចឹមមើលថែដោយការនឿយហត់លំបាក លោកទាំងពីរ បានលះបង់ទាំងកម្លាំងកាយ កម្លាំងទ្រព្យ កម្លាំងសតិបញ្ញា និងកម្លាំងចិត្តទាំងអស់ សំដៅទៅក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលកូន តាំងសេចក្តីសង្ឃឹមថា នឹងបានរីករាយជាមួយសេចក្តីល្អរបស់កូន ប៉ុន្តែត្រឡប់ជាបានស្តាប់ បានឮតែរឿងអាក្រក់របស់

កូន តើលោកមានការខកចិត្តប៉ុណ្ណាទៅ តើជាការចាក់
ទម្ងន់ទម្ងាយចិត្តរបស់លោកដ៏មានគុណយ៉ាងណាទៅ ។

ហៃកូនប្រុសស្រីទាំងឡាយអើយ សូមកូនជួយម៉ែ
ឱ្យបានសម្រេចបំណង ដែលជាទិសដៅនៃការអប់រំចិញ្ចឹម
កូន គឺសូមឱ្យកូនបានជាមរតកដ៏សំខាន់បំផុត ជាមរតក
ដែលម៉ែត្រូវប្រគល់ឱ្យដល់ប្រទេសជាតិ និងពិភពលោក ។

កាលបើម៉ែបំពេញនូវតួនាទីរបស់ខ្លួនបានសម្រេច
ដោយកូនម៉ែបានជាមនុស្សល្អហើយ ម៉ែក៏មានសេចក្តីសុខ
ព្រោះសមតាមបំណងដែលបានគិតទុក តាំងពីកូននៅក្នុង
ផ្ទៃម៉ែម៉ែ ។

ម៉ែសូមយកចិត្តដ៏បរិសុទ្ធស្មោះ ជាចិត្តដែលបាន
ពលិចំពោះកូនគ្រប់បែបយ៉ាង មកឱ្យពរដល់កូន សូមឱ្យ
កូនបានជួបប្រទះតែនឹងសេចក្តីសុខ និងសូមឱ្យកូនបានដើរ
តាមស្នាមនៃអ្នកប្រាជ្ញ រហូតដល់ផុតចាកទុក្ខទាំងពួង ។

ពីបំណងល្អរបស់ម៉ែ

គេថា

គេថាគេមានមាត់	តើនឹងឃាត់គេម្តេចបាន
ពីរោះឬរំខាន	តាំងសន្តានកុំរិលរលំ ។
គេថាតាមគេគិត	តាមគំនិតដែលគេយល់
អ្នកស្តាប់កើតអំពល់	កង្វល់ចិត្តឥតអំពើ ។
ពាក្យមនុស្សមានច្រើនណាស់	ខុសត្រូវខ្លះដោយអន្លើ
អ្នកល្ងង់លង់ល្វីល្វើ	មិនដឹងធ្វើតាមនរណា។
អ្នកចេះគេចេះគិត	មិនខ្វល់ចិត្តត្បិតវាថា
ដោះស្រាយនូវបញ្ហា	ដោយបញ្ញាល្អប្រពៃ ។
យើងធ្វើយើងអ្នកដឹង	ត្រូវថ្លែងថ្លឹងវិនិច្ឆ័យ
ផ្តាច់ចិត្តមិនត្រូវអី	ព្រោះនិស្ស័យវាខុសគ្នា។
បើយល់ថាត្រឹមត្រូវ	គួរធ្វើទៅកុំរញ្ជា
ធ្វើក្នុងផ្លូវល្អជា	កុំប៉ះពារអកុសល ។
អ្នកថាគង់ចេះហាត់	អ្នកអំណត់ទើបបានផល
ខុសត្រូវមានអ្នកយល់	ដល់ចុងក្រោយសោយសុខា។
	ដោយឧបាសិកា ខ្ញុំ ស៊ីហ្វេរៀង

ចិត្តអើយចិត្ត

ចិត្តអើយចិត្តឯងកាលកើតមក	គ្មានដែលនាំយកអ្វីមកសោះ
ម្តេចចេះហ្វូងហែងស្តាយស្រណោះ	ឃើញគ្រប់របស់សុទ្ធតែល្អ។
ដល់ពេលចិត្តឯងរលត់ទៅ	គ្មានអ្វីសល់នៅក្រៅពីធម៌
ពេលចិត្តរលត់អ្វីៗក៏	រលាយបន្តព្រមពេលគ្នា ។
ស្រឡាញ់ដីទឹកនឹកភ្លើងខ្យល់	នាំតែកង្វល់កើតវេរា
ប្រយ័ត្នធ្លាក់ក្នុងអន្ទាក់មារ	យកល្អការពារមុនព្យាបាល។
ត្រូវមានសតិរលឹកដឹង	ថាអាណិតខឹងត្រេកត្រអាល
ត្រឹមតែជាចិត្តកើតគ្រប់កាល	ផ្លាស់ប្តូរធ្ងន់ស្រាលរាល់ខណៈ។
គួរគិតថានុ៎ះមិនមែនយើង	ទឹកដីខ្យល់ភ្លើងតែងជាធ្លាក់
លូងលោមអូសទាញចិត្តឱ្យធ្លាក់	ជាប់ក្នុងវដ្តៈទុក្ខត្រាំត្រា ។
ការមិនប្រកាន់ខន្ធបញ្ចកៈ	ទើបផុតមរណៈជាតិជរា
ការទៅនិព្វានក៏ដូចគ្នា	បានសេចក្តីថាលែងវិលវិញ ។
បើមានបញ្ញាខំធ្វើបុណ្យ	សន្សំដើមទុនទើបចំណេញ
ការនាសីលព្រំជាប់ពេញលេញ	ព្រមទាំងបំពេញទានសុចរិត ។
ខន្តីសីលធម៌ល្អអស្ចារ្យ	ជាអលង្ការរបស់ចិត្ត
ឈ្នះអស់សត្រូវទោះឆ្ងាយជិត	ចោមរោមមូលមិត្តស្ម័គ្រមេត្រី។

វិការបម្រើអង្គព្រះពុទ្ធ	ព្រះធម៌ល្អផុតភពផែនដី
ទាំងការបម្រើព្រះសង្ឃថ្ងៃ	គ្មានអ្វីប្រសើរជាងទៀតទេ ។
ព្យាយាមស្តាប់ធម៌និងបដិបត្តិ	តាមព្រះបញ្ញត្តិមិនរៀចរេរ
ខំស្រូតកុំចាំពេលទំនេរ	អវិជ្ជានាំទុក្ខឱ្យខ្លួនឯង ។
ភ្លៀងមាសភ្លៀងប្រាក់ធ្លាក់លើដី	មិនស្មើព្រះអរិយលោកសម្តែង
ស្តាប់ភ្លៀងព្រះធម៌ល្អចាំងចែង	សាបព្រួសតាក់តែងពូជសទ្ធា។

ដោយឧបាសិកា ឱម លក្ខណ

ឥតចំណងទេវី

នៅពេលខ្លួនឯងប្រព្រឹត្តខុស	តែងតែអត់ទោសធ្វើមិនដឹង
បើអ្នកដទៃខុសអញ្ចឹង	ប្រកាន់ចិត្តខឹងគ្មានមេត្តា ។
នេះក៏ជាទោសនៃលោកចិត្ត	ស្រឡាញ់ជាប់ស្មិតរូបអនត្តា
ភ្លេចគិតខន្ធច្រាំចាំប្រហារ	កើតស្លាប់ច្រើនសារឥតបានគិត។
ចិត្តអើយកុំយំកុំឈឺចាប់	វិញ្ញាណតែងប្រាប់រឿងមិនពិត
សុខទុក្ខមានក្នុងតែការគិត	គួរទុកជីវិតដូចបណ្ឌាល ។

ដោយឧបាសិកា ឱម លក្ខណ

ទំនួញព្រហ្ម

ព្រះព្រហ្មឈរយំនឹកស្រណោះ	ព្រហ្មយំព្រោះអស់ក្តីសង្ឃឹម
ទឹកភ្នែកជ្រែកភ័ក្ត្រធ្លាប់ញញឹម	ទុក្ខឥតអ្វីផ្ទឹមពេលនេះម្តង ។
ព្រហ្មវិហារធម៌ទាំងបួន	គិតថាមាំមួនអាចចម្លង
កូនស្ទូនឱ្យផុតក្តីមួរហុង	ដល់ត្រើយសុខផងលុះមរណា។
ឥឡូវមិនបានដូចការគិត	ព្រហ្មឈរអាណិតបុត្រសង្សារ
ឃើញកូនធ្លាក់ខ្លួនគួរអនិច្ចា	បង្កបញ្ហាក្នុងជីវិត ។
ឈ្នក់ល្បែងប៉ោបៀត្នាកូន	វង់ល្បែងបារបនងប៉ងធីត
ងងល់វិលវល់ក្នុងគំនិត	ប្រព្រឹត្តទុច្ចរិតឥតពិចារ ។
កូនក្លាយជាមនុស្សបាតសង្គម	ទ្រូងម្តាយក្តៅរំក្រំខ្មោចផ្សា
ដូចភ្នំសង្កត់លើឱរា	ខ្មាសញាតិកាក្នុងភូមិស្រុក ។
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយក្តី	ម្តាយក្នុងលោកិយឥតរើសមុខ
ប្រាថ្នាឱ្យកូនបានក្តីសុខ	រួចផុតចាកទុក្ខគ្រប់វេលា ។
ទោះម្តាយលំបាកក្រែយ៉ាងណា	សូមកូនសង្សាររួចចាកពៀរ
រួចពីគំនិតគិតពាលា	ជាមនុស្សល្អជាក្នុងសង្គម ។
ទឹកភ្នែកជន់ជោរហូរជោកភ័ក្ត្រ	សូមជួយពញ្ជាក់ចិត្តកូនខ្ញុំ
ឱ្យកែខ្លួនបានយ៉ាងសក្តិសម	ជួបក្តីសុខុមតរៀងទៅ ។
	ដោយឧបាសិកា ជូ ស៊ីហ្វេរៀង

គុណបាតា

សូមលើកហត្ថាក្រាបថ្វាយបង្គំ អ្នកម្តាយភិរម្យជាទីជ្រះថ្លា
 ធ្លាប់បីថ្នាក់ថ្មមថែទាំរក្សា ដោយចិត្តមេត្តាមិនដែលសៅហ្មង។
 កាលនៅពីតូចពុំទាន់ដឹងក្តី បញ្ចុកចំណីបំបៅដោះផង
 ផ្គូផ្គងទឹកដុសលាងសំអាតច្រើនដង លើកឡើងត្រកងដាក់លើកម្រាល។
 ពេលគេងអ្នកម្តាយនៅជិតអាត្មា មិនហ៊ានទៅណាឃ្លាតឆ្ងាយខុសកាល
 សម្លៀកស្លាត់មើលអភិបាល ធ្វើការស្រាលៗខ្លាចភ្ញាក់ពិសី ។
 ពេលគេងអង្រឹងទាញយោលជានិច្ច មិនឱ្យទង្គិចប៉ះលើអ្វីៗ
 ក្រែងលោកូនភ័យបាត់បង់ស្មារតី តែងតែប្រណីដល់កូនសម្លាញ់ ។
 អ្នកម្តាយត្រេកអររីករាយក្រៃពេក ឃើញកូនបានដេកលក់ស្រួលយ៉ាងឆ្ងាញ់
 ក៏រងាប់ចិត្តពុំមានគ្មាន់ក្តាញ់ ពេញចិត្តស្រឡាញ់ចំពោះកូនម្តាយ។
 លុះកូនធំឡើងចូលរៀនសាលា នៅតែករុណាផ្គត់ផ្គង់ចំណាយ
 លុយកាក់ប្រាក់កាសមិនដែលនឹកស្តាយ ទុកឱ្យកូនចាយស៊ូអត់ខ្លួនឯង ។
 កំពុងរៀនសូត្រវិជ្ជាមួយណា មិនមានរអាប្រាជ្ញាចាត់ចែង
 រៀនចាំឆាប់ចេះតាមព្រះសម្តែង មិនព្រួយចំបែងស្រួលត្រជាក់ចិត្ត។
 ផ្លូវលោកផ្លូវធម៌កូនចេះបានល្អ ប្រសើរវរបរបរមត្តលំអិត
 យកធម៌ទីពីងតាំងមាំយ៉ាងស្មិទ្ធ ចេះធម៌ប្រណីតពីព្រះសម្តែង ។
 អ្វីៗទាំងអស់ក្នុងនាលោកិយ ពុំមានសិរីជាភ្លើងឆេះដុត
 បំផ្លាញសត្វលោកពុំអាចតយុទ្ធ គ្មានទីបំផុតវិលកើតវិលស្លាប់។

ផ្លូវធម៌នាំសត្វចេញពីវដ្ត៖ មិននៅប្រឡាក់ឱ្យគេចាក់កាប់
 មានច្រកដើរចេញរូសរាន់ប្រញាប់ ព្រោះធ្លាប់បានស្តាប់ធម៌ព្រះទ្រង់ត្រាស់។
 គុណម្តាយធំធេងគ្មានអ្វីប្រៀបស្មើ ជួយជូនដំណើរដល់កូនឥតខ្ចះ
 តាំងពីកើតមករហូតដល់ចាស់ ផ្តល់សុខច្រើនណាស់ពុំអាចគណនា។
 អាសូរម្តាយណាស់ពពោះគ្រប់ខែ លំបាកឥតឈ្នួលច្រើនពុំសូវជា
 ជូនឈឺជូនឃ្លានជូនកំរងា ទំរាំស្ទួនភ្នាប្រសូតចាកផ្ទៃ ។
 កូននឹកសែននឹកដល់ពាក្យអ្នកម្តាយ ទូន្មានក្សោះក្សាយពីរោះមានន័យ
 មិនឱ្យប្រព្រឹត្តខុសប្រពៃណី តាមធម៌ប្រពៃទើបជាមង្គល ។
 កូនអង្គុយស្តាប់ចាប់យកសម្តី មួយម៉ាត់ណាភ្លឺចាំស្នាត់ហើយយល់
 គោរពប្រតិបត្តិមិនឱ្យអំពល់ ខំប្រឹងរវល់ធ្វើត្រាប់ព្រះមេ ។
 ពេលណាកូនឈឺអ្នកម្តាយស្វែងស្វែង រែងព្រួយក្រែកលែងមិននៅទំនេរ
 រកថ្នាំព្យាបាលរិះគិតគ្មានភ្នែក សូររងងសូរគេរត់រកពេទ្យហូ ។
 ពេលកូនបានជាសះស្បើយធូរចិត្ត អង្គុយបក់ផ្លិតសាទរអបអរ
 ទោះបានអ្វីៗមិនស្មើអំណរ គឺជាផលល្អកម្រកើតមាន ។
 អ្នកម្តាយខ្ញុំអើយកូនសប្បាយណាស់ ដោយបានដឹងច្បាស់អ្នកម្តាយធ្វើទាន
 ដល់សត្វទូទៅកំពុងស្រែកឃ្លាន មានដល់ពួកព្រាហ្មណ៍សមណៈផងដែរ។
 ទាននេះជាស្បៀងសម្រាប់ធ្វើផ្លូវ គំនិតយល់ត្រូវត្រង់ដូចជាខ្សែ
 ជាអរិយទ្រព្យកប់ទុកហូរហែ ដូចដូងព្រះខែរះពេញបូណ៌មី ។
 ការសន្សំបុណ្យនាំមកនូវសុខ បានស្រួលស្រណុកមានទាំងរស្មី
 បន្តិចម្តងៗទោះច្រើនតិចក្តី គួរតែមេត្រីធ្វើបុណ្យគ្រប់គ្នា ។

មួយទៀតត្រូវនាំគ្នារក្សាសីល ប្រាំក្តីកុំខ្ជិលរៀរពបវេរា
ជួយដោះរួចផុតពីទុក្ខវេទនា ដល់ត្រើយឈ្នះមារព្រះនិព្វានហោង។
ដោយឧបាសក នរ សុខា

សម្តី

ពាក្យមានប្រយោជន៍សីមនិយាយ កុំអាងហាស្តីនាំឱ្យសាប
សម្តីជាផ្កាក្លិនកុលាប ទោះគ្រហែមស្លាបក៏គេស្តាប់ ។
ដោយឧបាសិកា ឱម នរក្ខណា

សតិវាច្ឆរិ

សតិជាថ្នាំព្យាបាលចិត្ត ពូកែស័ក្តិសិទ្ធិខាងបើកបរ
ជនខ្វះស្មារតីខ្វះធម៌ល្អ ដូចដំរីអត់ហ្មធុរអត់ភ្លៀង ។
សីលជាទីពឹងធំក្នុងលោក រូបកាយមានរោគតែងរំលាង
កាលខន្ធបែកឆ្ងាយចោលរូបរាង តូសីលនៅទៀងមិនស្លាប់សោះ។
សីលជួយរៀបចំរូបឱ្យល្អ សម្លេងនោះក៏បានពីរោះ
បានកើតក្នុងវង្សត្រកូលខ្ពស់ មានសក្តិមានយសឈ្មោះល្អក្រៃ។
ដោយឧបាសិកា ឱម នរក្ខណា

ស្រះទឹក

អ្នកដើរហាលក្រោមកម្ដៅថ្ងៃ ពងជើងពងដៃផ្សាក្រហាយ
 ណាមួយស្រែកទឹកណាឃ្លានបាយ ណាផ្លូវក៏ឆ្ងាយមិនផុតសោះ។
 ស្រាប់តែបានជួបនឹងស្រះទឹក ថ្នាំធំពន្លឹកមានឈូកដុះ
 ផ្ទៃច្រើនទុំខ្ចីល្អចម្រុះ ស្រះនោះជាឈ្មោះព្រះនិព្វាន។
 ដោយឧបាសិកា ឱ្យ **លក្ខណា**

បំណុលកាម

សេពគប់ជាមួយនឹងលោភៈ នាំតែជំពាក់បំណុលកាម
 លោភៈទាក់ចិត្តស្លឹកញៀនញ៉ាម ឱ្យក្ររហាមគ្រប់ៗជាតិ ។
 ដំបូងលោភក្នុងរបស់មួយ មិនយូរកើតព្រួយចង់បានទៀត
 តពីមួយជាតិទៅមួយជាតិ កិលេសគ្រោតគ្រោតតាមជាប់កែង។
 លោភៈកើតមានមួយពេលសោះ តែឱ្យទុក្ខអស់កាលអង្វែង
 កិលេសអ្នកដទៃនិងខ្លួនឯង ពេញចិត្តក្រៃលែងព្រោះមោហ៍បាំង។
 ដោយឧបាសិកា ឱ្យ **លក្ខណា**

ល្អអ្វីល្អម៉្លេះទេ

ល្អអ្វីល្អម៉្លេះ	ល្អគុណពិសេស	ល្អចេះលក់លៃ
ល្អទាំងគំនិត	ល្អចិត្តប្រពៃ	ល្អទាំងសម្តី
	ល្អគ្មានអ្វីទាស់ ។	
ល្អពិតរកគ្មាន	ល្អស្រីរាប់លាន	ល្អគ្មានដូចសោះ
ល្អចេះបីបម	ល្អថ្នាក់ថ្នមស្មោះ	ល្អគ្រប់ទាំងអស់
	ល្អពិតម្តាយខ្ញុំ ។	
ខំធ្វើកិច្ចការ	ខំរកអាហារ	រក្សាអប់រំ
ចិត្តម្តាយស្រទន់	ដូចមេឃស្រទន់	ម្តាយចង់រស់ជុំ
	នឹងកូនប្រុសស្រី ។	
ល្អអ្វីម៉្លេះទេ	ល្អពិតលើសគេ	ល្អធម៌វិន័យ
បើកូនបានបួស	ឈ្មោះល្អប្រពៃ	កូនខំលក់លៃ
	ជូនបុណ្យដល់ម៉ែ ។	
កូនធ្លាប់សប្បាយ	ឥឡូវអស់ម្តាយ	អស់អ្នកថ្នមថែ
អ្នកម្តាយស្លាប់ទៅ	កូនទុក្ខឥតល្អ	ខានឃើញមុខម៉ែ
	រៀងរហូតហើយ ។	

ម៉ែតែងប្រាប់កូន ថាជីវិតសូន ឈ្មោះឥតសូនឡើយ
ទឹកដោះម្តាយថ្ងៃ កូនកុំកន្តើយ ស្វែងរកកោះត្រើយ
ដោយអំពើល្អ ។

កុំនាំជម្លោះ ហូបតែមួយពោះ រស់តែមួយ ត
រៀនធ្វើបុណ្យទាន ទោះមានឫក្រ កុំឃើញស្រែល្អ
ស៊ីអស់ស្រូវពូជ ។

ណាកូនម៉ែណា !!!!!

ដោយឧបាសក គុយ សុប្បន

ស្តាយអ្វីស្តាយម្ល៉េះទេ

ស្តាយអ្វីស្តាយម្ល៉េះ ស្តាយគុណពិសេស ស្តាយចេះលក់លៃ
ស្តាយទាំងគំនិត ស្តាយចិត្តប្រពៃ ស្តាយពាក្យសម្តី
ធ្លាប់ល្អបំពេ ។

ស្តាយអើយសែនស្តាយ ស្តាយចិត្តស្តាយកាយ ស្តាយអ្វីម្ល៉េះទេ
ស្តាយជាតិជាស្រី ឥតមានទំនេរ ស្តាយដៃទាំងទ្វេ
ធ្លាប់ថ្មមថែកូន ។

ស្តាយគ្មានអ្វីផ្ដើម ស្តាយភ្នែកញញឹម ឥឡូវចាត់សូន្យ
ស្តាយដៃថ្មមស្មិទ្ធ ផ្ដិតទឹកភ្នែកកូន ជីវិតស្រពោន
ត្បិតកូនអស់ម៉ែ ។

ស្តាយអើយសែនស្តាយ កូនរស់ឥតម្តាយ ឥតអ្នកថ្មមថៃ
ពេលកូនមានភ័យ មមែនឹកម៉ែ បើម្តាយនៅក្បែរ
ម៉ែជួយដោះស្រាយ ។

ស្តាយជាប់ជានិច្ច ស្តាយឥតបីភ្លេច ពាក្យពេចន៍ទាំងឡាយ
ម្តាយផ្តាំឱ្យកូន ថៃប្អូនជួសម្តាយ ទោះនៅជិតឆ្ងាយ
ម្តាយឱ្យរក្សា ។

ឱ្យថៃកេរ្តិ៍ឈ្មោះ បើជីវិតរស់ ជួយដោះបញ្ហា
កុំស្លាប់ស្មារតី មុនថៃមរណា ត្រូវប្រើបញ្ហា
ស្តារត្រកូលយើង ។

រស់ក្នុងសង្គម អ្នកតូចអ្នកធំ កូនកុំនាំភ្លើង
ឃើញខុសជ្រងោ កុំជោរកាន់ជើង ក្រែងរាលពេះយើង
ស្លាប់ហើយខុសទៀត ។

ណាកូនម៉ែណា !!!

ដោយឧបាសក គុយ សុឆន

ភ្លើងអាចលត់ដោយភ្លៀងរលឹម

ហែអស់កូនម៉ែប្រុសស្រីទាំងឡាយ ចូរកូនស្តាប់ម្តាយណាកូនមាសស្នូន
ឥឡូវធំហើយត្រូវថែទាំខ្លួន កុំខឹងរត់ពូនដូចនៅកុមារ ។
កាលកូននៅតូចកូនខឹងអាងយំ ពេលនេះកូនធំកុំប្រើហិង្សា
ត្បិតមនុស្សសព្វថ្ងៃច្រើនខ្វះមេត្តា កូនទៅទីណាប្រយ័ត្នសម្តី ។
ឯកូនស្រីម៉ែកូនកុំមាយា ត្បិតប្រុសច្រើនគ្នាឆាប់មាក់ងាយស្រី
រូបកូននៅក្មេងកុំភ័យអត់ប្តី ត្បិតមនុស្សប្រុសស្រីពិតមានគូព្រេង។
ចំណែកកូនប្រុសត្រូវខំពុះពារ ស្វែងរកវិជ្ជាទាន់ខ្លួននៅក្មេង
សេពគប់បណ្ឌិតពិតឥតរង្វេង ញៀនស្រាស្រីល្បែងតែងតែវិនាស។
ម៉ែរីករាយណាស់ពេលកូនសាងផ្ទះ គិតថាកូនបូសរស់រៀនធម៌ព្រះ
ម៉ែខំដាក់បាត្រសំអាតមុខផ្ទះ ទៅវត្តសំពះស្តាប់ធម៌ទេសនា ។
ប៉ុន្តែម៉ែត្រូវខកចិត្តពេកក្រៃ នៅថ្ងៃដែលកូនលាចាកសិក្ខា
ម៉ែអស់សង្ឃឹមតឹងណែនឱវា មិននឹកស្មានថាលោកកូនសឹកទេ។
ម៉ែខ្លះមិនចង់ឱវាកូនបូសឡើយ ចង់ឱវារៀនហើយប្រលងនឹងគេ
ម៉ែយំរន្ធត់ពេលឃើញមាសមេ បូសជាសាមណេរទៅសុំច្បាប់គ្រូ។
ម៉ែចង់ឱវាកូនសឹកចូលរៀនវិញ ខ្វះខាតម្តេចមិញម៉ែអ្នកគិតគូរ
ព្រោះម៉ែខ្លាចកូនបូសមិនបានយូរ សឹកមករកកូនឥតមុខរបរ ។
កូនម៉ែរៀនឈរជំហរឱវា ត្រូវសាងសន្សំតែអំពើល្អ
កុំដើរកន្លងជាន់ខ្នងអ្នកក្រ ក្រែងគេដល់ក កូនត្រូវរងគ្រោះ។

កូនត្រូវចេះរត់បត់តាមសង្គម រឿងរ៉ាវតូចធំកុំនាំជម្លោះ
 យកឈ្នះអ្នកទាបដោយការសង្គ្រោះ យកឈ្នះអ្នកខ្ពស់ដោយការរន្ទា។
 ម៉ែចង់ឱ្យកូនឈ្នះក្រៅសង្គ្រាម បើកូនព្យាយាមឈ្នះអ្នកផងគ្នា
 កូនត្រូវប្រយ័ត្នគ្រប់ម៉ាក់គ្រប់ឃ្លា ផ្អែកតពស់ជាវាឥតស្គាល់ម្ចាស់។
 កាយតែងគ្រាំគ្រាជរានាំទៅ តែកេរ្តិ៍ឈ្មោះនៅជិតដាមយ៉ាងច្បាស់
 រទេះឡានខូចមានគ្រឿងបន្លាស់ ខូចអស់កេរ្តិ៍ខ្មាសគ្មានអ្វីផ្លាស់ឡើយ។
 ពេលអស់ពីម៉ែត្រូវថែបងប្អូន ម៉ែសង្ឃឹមកូនជូនប្អូនដល់ក្រើយ
 បើកូនយល់ជាតិញាតិពិតជូរស្បើយ កូនធ្វើតាមហើយម៉ែអរឥតផ្ទឹម។
 សូមកូនមាសម្តាយរំសាយហិង្សា ចេះជ្រោយមេត្តាដោយស្មោះញញឹម
 ភ្លើងអាចរលត់ដោយភ្លៀងរលឹម កូនទិសង្ឃឹមនៃជីវិតម៉ែ ។

ដោយឧបាសក គុយ សុឆន

ម៉ែអើយម៉ែខ្ញុំ ម៉ែ~ខ្ញុំ~

ម៉ែអើយម៉ែខ្ញុំកូនទាំងប្រុសស្រី ខ្ញុំថ្នាក់ ថ្មមបី ចិញ្ចឹម ការពា ។
 ម៉ែគិតដល់កូនគ្រប់ពេលវេលា ខ្ញុំទាំង ឈឺជាគ្រប់គ្រងគ្រួសារ ។
 ម៉ែតែងពពោះព្រោះកូនអាស្រ័យ ខ្ញុំថែយប់ថ្ងៃ តមទាំងអាហារ ។
 ម៉ែទ្រាំចាញ់គភ៌លំបាកយ៉ាងណា ខ្ញុំធ្វើកិច្ចការ ឥតហ៊ានឈប់ឈរ ។
 ម៉ែចិញ្ចឹមកូនទម្រាំ ដឹងក្តី ខ្ញុំថែកូនខ្លី ព្រោះជា ឈាមជ័រ ។
 ម៉ែឮកូនយំទ្រូងម៉ែញាប់ញ័រ ខ្ញុំលូងចើប ព ចិត្តឥត រៀប វេរ ។

ទើបើឃើញកូនធំក្រមុំពេញវ័យ ខំ គន់ រំពៃ គិត ឥត ទំ នេ ឥ
 ទើបខ្លាចកូនស្រីពៅចាញ់បោកគេ ខំថែច្រើនទ្វេ លើសនៅកុមារ ឥ។
 ទើបសូមអង្វរដល់កូនទាំងឡាយ ខំរៀនមាសម្តាយកុំធ្វើបាតជ្រូក
 ទើបគិតថាកូនមិនចោលសាលា ខំ ប្រឹង សិក្សា បញ្ញា បរ ឥ។
 ទើបឃើញកូនស្នូនចេះឱនសំពះ ខំរៀបចំផ្ទះម៉ែសែន ត្រេកអរ ឥ
 ទើបចិញ្ចឹមកូន ទោះបី ម៉ែ ក្រ ខំប្រឹងត្រដរ ដោយព្រហ្មវិហារ ឥ។
 ទើបចិញ្ចឹមកូន ពីតូច ដល់ធំ ខំប្រឹង អប់រំ ថែទាំ ការ ពារ ឥ
 ទើបរៀបឱ្យកូនមានប្តី ភរិយា ខំថែក ទ្រព្យា ដី ស្រែ ចំការ ឥ។
 ទើបដឹងថាកូនធ្វើការច្រើនមុខ ខំជួយដាក់ទុក រៀបចំអាហារ ឥ
 ទើប ចិញ្ចឹមកូនដោយក្តីមេត្តា ខំ ហត់យ៉ាងណា ម៉ែឥតគិតគូរ ឥ។
 ទើបចង់ឱ្យកូនរស់មានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ខំសាងកិត្តិយស ឱ្យខ្ពស់យិនយូរ
 ទើប ចង់ ឱ្យ កូន យកជា គំរូ ខំ ធ្វើ ជាគ្រូ ត ស៊ូ ពុះ ពា ឥ។
 ទើបទូន្មានកូនឱ្យដឹងរាក់ជ្រៅ ខំប្រាប់ផ្លូវត្រូវ ទប់ស្កាត់ផ្លូវមាន
 ទើបតែងប្រាប់កូនឱ្យរូបរូមគ្នា ខំគ្រប់វេលា មុនសូន្យសង្ខារ ឥ។
 ទើបអើយម៉ែខ្ញុំលំបាកខ្លាំងណាស់ ខំរហូតចាស់ ចិញ្ចឹម គ្រួសារ ឥ
 ទើបសាងតែល្អលុះថ្ងៃមរណា ខំស្តារ កេរ្តិ៍ឈ្មោះ រស់ជាតិ ឥ។

ដោយឧបាសក គុយ សុប្បន

នាមពុទ្ធបរិស័ទអ្នកមានឧបការៈ

ក្នុងការងារធម្មទាន

១.ឧបាសក សំរឹង វណ្ណ	២.ឧបាសក យន្ត សួន
៣.ឧបាសក គួង លាងផេង	៤.ឧបាសក មួង យេន
៥.ឧបាសក រស់ សូផាត	៦.ឧបាសក គុយ សុធន
៧. នាង ជា សុណារី	៨. នាង យុន សូនីម៉ា
៩.ឧបាសិកា ហួន ចាន់បូផា	១០.ឧបាសក វ៉ាន់ ខុនណា

រាយនាមពុទ្ធបរិស័ទក្នុងសហគមន៍ធម្មទាន

ឧបត្ថម្ភប្រាក់ផ្សព្វផ្សាយធម៌ប្រចាំឆ្នាំ

១. ឧបាសក យូស៊ាង_ងួនលី និង ឧបាសិកា លីម_យឹម
២. ឧបាសក ឆាយ_អ៊ុំស៊ាង និងឧបាសិកា ហុង_គីមសៃ
៣. ឧបាសក ឆាយអ៊ុំ_ស្រែងលីម និងឧបាសិកាហួត_យឹម
៤. ឧបាសក ហៃ_ប៊ុនណារិន និងឧបាសិកាអោង_ស៊ីថាន់
៥. ឧបាសក ហៀប_បេ និងឧបាសិកា ឡៅ_កែវម្លិះ
៦. ក្រុមឧបាសក ឈុំ_កុសល និងឧបាសក អ៊ុន_ឆាយត្រី
៧. ក្រុមឧបាសក លីម_ស៊ាង (ហៅ ទូច)
៨. ឧបាសក យន្ត_សួន និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ

- ៩. ឧបាសក ប៉ុន-ហេង ឧបាសិកា ជុំ-សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ
- ១០. ឧបាសិកា ឌឹម-លក្ខណា ព្រមទាំងបុត្រ
- ១១. ឧបាសិកា ញឹក-ប៉ុនថា និងឧបាសិកា ម៉ែន-សុភារី
- ១២. ឧបាសិកា ច័ន្ទ-បុប្ផាណា ព្រមទាំងបុត្រ
- ១៣. ឧបាសក ម៉ែន ច័ន្ទគ្រីស្នា ឧបាសិកា សួន កល្យាណ
- ១៤. ឧបាសិកា សួន ចរណៃ
- ១៥. ឧបាសិកា អ៊ា នៅ ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ (កាណាដា)
- ១៦. ឧបាសក អ៊ុត-ឆៃវ៉ាន និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ
- ១៧. ឧបាសក ប្លោក-ងួនថៃ និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ
- ១៨. ក្រុមឧបាសក មួង-យេន (វត្តសំពៅមាស)
- ១៩. ក្រុមឧបាសក ផាន់-សារី
- ២០. ឯកឧត្តម អ៊ុត-ប្រាំង និងលោកជំទាវ ញឹម-សេដ្ឋា
- ២១. ឧបាសិកា ជី-ឡាង
- ២២. ឧបាសកម៉ៅ-សុគន្ធ ឧបាសិកាអ៊ឹង-យ៉េកហួយព្រមទាំងបុត្រ
- ២៣. ឧបាសិកា អ៊ឹង-យ៉េកសាង ព្រមទាំងបុត្រ
- ២៤. ឧបាសិកា ហេង-ស៊ីវខេង និងម្តាយឈ្មោះ អៀង-ហ្គិច
- ២៥. លោក យឹម-ស៊ីមុន្នី និងអ្នកស្រី យូ-ប៊ូលីន ព្រមទាំងបុត្រ
- ២៦. ឧបាសក ឡាយ-សុខុម ឧបាសិកា សួន-ចន្ថា និងបុត្រ
- ២៧. ឧបាសក ធីម-ញាណ ឧបាសិកា កាំង-ប៊ូលីន និងបុត្រ

- ២៨. ឧបាសិកា អំ.អ៊ន់
- ២៩. ឧបាសិកា ប្តីអាន.ស៊ីវត្តា
- ៣០. ឧបាសិកា ប្តីជារ៉ាណា
- ៣១. ឧបាសិកា សាក់.ស៊ាងអេង
- ៣២. ឧបាសិកា ជា.ផាត ព្រមទាំងបុត្រ
- ៣៣. ឧបាសក ប៉ុល.នាង ឧបាសិកា ត្រៀល.ស៊ីយ៉ា និងបុត្រ
- ៣៤. ឧបាសិកា គា.ស៊ីន
- ៣៥. ឧបាសិកា អ៊ីង . ស៊ីវន
- ៣៦. ឧបាសកអ៊ុក.សាម៉ាណារ៉ា ឧបាសិកាហ៊ាប.តេង និងបុត្រ
- ៣៧. ឧបាសក ម៉ៅ.ស្រ៊ិន ឧបាសិកា ទូច.ស៊ីនហ៊ិន និងបុត្រ
- ៣៨. ឧបាសក ពុធ.ប៉ៃលាង ឧបាសិកា ហ៊ុន.ស៊ីវអៀង
- ៣៩. ឆែមសុក្រិត + ពុធគន្ធា Chhem Sokreth et Puth Kunthea
- ៤០. ឧបាសក ម៉ែន.សៀន ឧបាសិកា អៀង.ណារី និងបុត្រ
- ៤១. ឧបាសក ឯម ភក្តី និងមាតា ហេង ប្តីស្រីនាថ
- ៤២. ឧបាសិកា ចំណាន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ
- ៤៣. ឧបាសិកា លី វន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ
- ៤៤. ឧបាសក ហួន ប៉ាន់ និងឧបាសិកា ថៃ នាថ ព្រមទាំងបុត្រ
- ៤៥. លោក ស៊ា រស់ និងអ្នកស្រី ញ៉ែប ដារ៉េត ព្រមទាំងបុត្រ
- ៤៦. លោក រឿង សេដ្ឋា និងអ្នកស្រី នាង ជួនអេងព្រមទាំងបុត្រ

- ៤៧. លោក សែន-សុវណ្ណវិទូ និងភរិយា
- ៤៨. ឧបាសក ប៊ូច ប៊ូរី ព្រមទាំងបុត្រ
- ៤៩. ឧបាសិកា អៀ-កេសរ ព្រមទាំងគ្រួសារ
- ៥០. លោកតា តាន់-ឈីវហា និងលោកយាយ ស៊ូ-ចិន្ត្រា
- ៥១. ឧបាសិកា តៃ-សាយជូ ព្រមទាំងកូនចៅ
- ៥២. ឧបាសិកា តាន់-ជាលី និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តសៀមរាប
- ៥៣. ឧបាសិកា ឯម សុខន ព្រមទាំងកូន និងចៅ
- ៥៤. ឧបាសិកា ប៊ុល-យ៉ែម
- ៥៥. ឧបាសិកា កង-ភឹម
- ៥៦. ឧបាសិកា ម៉ក់-នាង
- ៥៧. មណ្ឌលសិក្សាព្រះពុទ្ធសាសនាមណីវត្ត ខេត្តពោធិសាត់
- ៥៨. ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទនៅទីក្រុងស៊ីតនី ប្រទេសអូស្ត្រាលី
- ៥៩. ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទចិត្តបុណ្យក្នុងសហគមន៍ធម្មទាន

នាមពុទ្ធបរិស័ទដែលមានសន្ទុ

បរិច្ចាគប្រាក់ចំណែកពុទ្ធសៀវភៅនេះ

- ១. ក្រុមឧបាសក លឹម សាំង (ហៅ ទូច)..... ១០០០\$
- ២. ឧបាសក ឆាយ អ៊ីវសាំង និងឧបាសិកា ហុង គឹមសែ ៧០០\$
- ៣. ឧបាសក យូសាំង ងួនលី និងឧបាសិកា លឹម យឹម.. ៥០០\$

៤. ឧបាសិកា ឱម លក្ខណា ព្រមទាំងបុត្រ.....	៥០០\$
៥. ឧបាសក អៀវ ប៉ែងឈាង ឧបាសិកាលីម ហ្គិចឆាយ	៥០០\$
៦. ឧបាសិកា ស៊ីវ យក់លុយ.....	៣០០\$
៧. ឧបាសក អ៊ុត ឆៃវ៉ាន ឧបាសិកា ធាន ស៊ុនលី.....	៣០០\$
៨. លិម ហ្គិចឆាយ+ គូកប្រាង + អៀវ ប៉ែងឈាង + បុត្រ	២០០\$
៩. ឧបាសិកា ជាង អេងលី	២០០\$
១០. ឧបាសក អ៊ុន ឆាយត្រី និងឧបាសិកា ទី គីមប៊ូយ ...	២០០\$
១១. លោកតា ឡុង សៀន លោកយាយ អ៊ុច សៀន.....	១១០\$
១២. លោកជំទាវ ហ៊ុន ចាន់ធី	១០០\$
១៣. ពុទ្ធបរិស័ទ ប៊ុច ធារី	១០០\$
១៤. ឧបាសិកា ទី គីមជីង ព្រមទាំងបុត្រ	១០០\$
១៥. ឧបាសក ឡាត ឈូប ឧបាសិកា ថ្នាង សាម៉ន និងបុត្រ	១០០\$
១៦. ឧបាសក យូ ឌីម (វត្តមុនីសុតារាម)	១០០\$
១៧. ឧបាសកញ្ជិប យៀន ឧបាសិកាប៉ោងតាំងយេង+ បុត្រ..	១០០\$
១៨. ឧបាសក ជួ ប៊ុនហូ ឧបាសិកា ចៅ គីមអេង	១០០\$
១៩. ពុទ្ធបរិស័ទ អិត យាវ និង ផាយ សាត់.....	១០០\$
២០. ឧបាសក មុយ ធួ ឧបាសិកា ភត រឿន.....	១០០\$
២១. ឧបាសិកា ស្រង់ អៃ.....	១០០\$
២២. ឧបាសិកា សោ សិនអង និងបុត្រី	១០០\$

២៣.	លោកយាយ លី គុយហ៊្វិរ	១០០\$
២៤.	ឧបាសិកា លិម ស៊ីវណៃ.....	១០០\$
២៥.	ឧបាសិកា អ៊ឹង វិទ្ធារិ.....	១០០\$
២៦.	សាមណេរ ហាំង ពុធដានី (លោកកូន ឧ.ឡាយ សុខុម)	១០០\$
២៧.	ឧបាសក ខៀវ សារឿន ឧបាសិកា ព្រំ យូហ៊ា.....	១០០\$
២៨.	ឧបាសក ពុធ ច័ណ្ណាង ឧបាសិកា ហ៊ុន ស៊ីវរៀង.....	១០០\$
២៩.	ឆែមសុក្រីត Chhem Sokreth et Puth Kunthea	១០០\$
៣០.	ឧបាសក សោម រតនៈ ឧបាសិកា ស៊ីប វណ្ណា និងបុត្រ	១០០\$
៣១.	ឧបាសិកា មឿង ឡាំងហាយ និងកូនស្រី អ៊ិត នារី	១០០\$
៣២.	ឧបាសិកា តាំង យូលាន	១០០\$
៣៣.	ឧបាសិកា ឈី សិហាំង	១០០\$
៣៤.	លោកយាយ បញ្ញា សារី.....	១០០\$
៣៥.	ឧបាសិកា អ៊ឹង ស៊ីវន	៩៦\$
៣៦.	ភិក្ខុ វង់ សុភ័ស្ត	៨០\$
៣៧.	ឧបាសិកា តាំង ស៊ុយគីម និងកូនចៅ	៥០\$
៣៨.	ឧបាសិកា អ៊ឹង គីមរស់	៥០\$
៣៩.	ឧបាសិកា ប៊ូអាន ស៊ីវត្តា	៥០\$
៤០.	ឧបាសក ស្នង ស៊ុយ ឧបាសិកា សុខា	៥០\$
៤១.	ឧបាសិកា ញីហ៍ សុផន ព្រមទាំងបុត្រ	៥០\$

៤២.	ឧបាសិកា សារី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០\$
៤៣.	ឧបាសក លី ឌីន ឧបាសិកា ថាត់ ធីហ៊ិន	៥០\$
៤៤.	ឧបាសិកា ច័ន្ទ បុត្តាណា	៥០\$
៤៥.	ឧបាសក តាំង សុងឈឹម ឧបាសិកាលី ឡៃហាំង+ បុត្រ	៥០\$
៤៦.	ឧបាសិកា ហេង ប៊ូរីស្រីនាថ ព្រមទាំងបុត្រ	៥០\$
៤៧.	ឧបាសក សំរឹង វ័ណ្ណ ឧបាសិកា សេង គីមលន់.....	៥០\$
៤៨.	ឧបាសក ឌីប ឡុយហៀង ឧបាសិកា ខៀវ ស៊ីន្ទុន	៥០\$
៤៩.	ឧបាសិកា គង់ ម៉ៃ ព្រមទាំងបុត្រ.....	៥០\$
៥០.	ឧបាសិកា មិល យ៉ែម	៥០\$
៥១.	ឧបាសិកា តាន់ ជាលី	៥០\$
៥២.	ឧបាសិកា ម៉ក់ នាង	៥០\$
៥៣.	លោក យិន ស៊ីមនោរម្យ អ្នកស្រី ប៉ុល ហិរ៉ា និងបុត្រ	៥០\$
៥៤.	ឧបាសិកា សុខា ស្វីលីវណ្ណ (ហៅស្រី)និងក្រុមគ្រួសារ	៤៥\$
៥៥.	ឧ.ស.ស្រេង សារ៉ាយ ឧ.កា.ឡោ សុខាយ និងម្តាយ..	៤០\$
៥៦.	ឧបាសិកា ឈ គីមស៊ីន និងកូនស្រីសំ នីកា +សំថានី	៤០\$
៥៧.	សម្រេច កែវករុណា និងសម្រេច កែវជេន្ទីហ្វី	៤០\$
៥៨.	ឧបាសក យន្ត សួន និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៣០\$
៥៩.	លោក ម៉ែន ច័ន្ទត្រីស្នា អ្នកស្រី ស្នួន កល្យាណ	៣០\$
៦០.	ឧបាសិកា ជា សុខ	៣០\$

៦១.	ឧបាសិកា សៀក លាងគីម	៣០\$
៦២.	ឧបាសក ឡាយ សុខុម ឧបាសិកា សួន ចន្ទា និងបុត្រ	៣០\$
៦៣.	លោក ម៉ៅ វ៉ាន អ្នកស្រី ធន់ សំបូរ ព្រមទាំងបុត្រ....	៣០\$
៦៤.	អ្នកស្រី ខុម គាំ (ញុស៊ីឡែន)	២៥\$
៦៥.	លោកយាយ ជា ណែ និងលោកអាចារ្យ ស៊ីម គង....	២០\$
៦៦.	ឧបាសិកា ប្លូ ផារ៉ាណា	២០\$
៦៧.	កញ្ញា សួន ចរណែ.....	២០\$
៦៨.	ឧបាសិកា ផាំង ស្រុយ ព្រមទាំងបុត្រ.....	២០\$
៦៩.	ឧបាសិកា សេង ហាំង	២០\$
៧០.	យុវជន ម៉ៅ ផុន ហៅពុយនិស្សិត ម.សេដ្ឋកិច្ចឆ្នាំទី ៣	២០\$
៧១.	ឧបាសិកា នឹម នួន	២០\$
៧២.	ឧបាសក នេត ទុយ និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	២០\$
៧៣.	លោក ណែ សន	២០\$
៧៤.	លោកយាយ អ៊ុត រឿន	២០\$
៧៥.	លោក ហៃម ស៊ីនាន.....	២០\$
៧៦.	ឧបាសក សុខ ហេង ឧបាសិកា ហង់សេនា បេកា....	២០\$
៧៧.	ឧបាសិកា ឈឹម ឈាងគីមស្រ្តីន.....	២០\$
៧៨.	ឧបាសិកា ជា ហ៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ	២០\$
៧៩.	ឧបាសក តាំង សុខលាង	២០\$

៨០.	ឧបាសក យួន យ៉ា និងឧបាសិកា មាស ឡែស្រយូ.....	២០\$
៨១.	លោក លឹម សុថាវ និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១៥\$
៨២.	ឧបាសិកា ព្រំ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ	១២\$
៨៣.	ឧបាសិកា ឈិន ណារី ហៅ ឈិន គឹមស្រី..២០០០\$+	១០\$
៨៤.	អ្នកស្រី សុភាភ័ណ (លក់សំបុត្រយន្តហៅ).....	១០\$
៨៥.	ឧបាសិកា គ្រី ណៃប៊ូយ ព្រមទាំងបុត្រ	១០\$
៨៦.	ឧបាសិកា ប៉ក់ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ	១០\$
៨៧.	ឧបាសក កៅ សេក ឧបាសិកា យី សាគុណនិងកូនចៅ	១០\$
៨៨.	ឧបាសិកា គឹម សុខុន	១០\$
៨៩.	ឧបាសិកា ប៉ុក សុខ ព្រមទាំងបុត្រ	១០\$
៩០.	ឧបាសិកា ហូ ភីរីង និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០\$
៩១.	លោកយាយ ទុយ ងុយ	១០\$
៩២.	កុមារា ម៉ៅ បរមបញ្ញា	១០\$
៩៣.	អ្នកស្រី ស្រី យឹម	១០\$
៩៤.	នាង លុយ ចិន្តាមុនី	១០\$
៩៥.	អ្នកស្រី ងក សាម៉ៃ	១០\$
៩៦.	អ្នកស្រី លុយ កល្យាណី	១០\$
៩៧.	ឧបាសិកា ពិន សារ៉ូន.....	១០\$
៩៨.	ឧបាសក អ៊ុន មា និងឧបាសិកា សួស គឹមសាក់.....	១០\$

៩៩.	ឧបាសិកា ចាន់ ពៅ.....	១០\$
១០០.	ឧបាសិកា ស៊ីវ យក់លី	១០\$
១០១.	ឧបាសិកា តាំង គីមលាន ព្រមទាំងបុត្រ.....	១០\$
១០២.	ឧបាសិកា ហួត វី ព្រមទាំងបុត្រ	១០\$
១០៣.	នាង ម៉ុក វណ្ណា.....	១០\$
១០៤.	លោក កាយ គន្ធវិជ អ្នកស្រី ជា នាង.....	១០\$
១០៥.	អ្នកស្រី គី គីមហាប់	១០\$
១០៦.	លោកយាយ យុត គីមថន	១០\$
១០៧.	ឧបាសក កែវ យ៉ាន ឧបាសិកា ទេព យាន និងបុត្រ	១០\$
១០៨.	លោកឡៅ ហ៊ឹម អ្នកស្រី កែវ សុប្បវិន្ទ និងបុត្រ	១០\$
១០៩.	ឧបាសកសាំង ហឿងឧបាសិកាអូងឈុនហួង + បុត្រ	១០\$
១១០.	ឧបាសិកា សេង លី (លោកយាយបង).....	១០\$
១១១.	ឧបាសិកា លាង ហៀ ព្រមទាំងបុត្រ.....	១០\$
១១២.	ឧបាសិកា ស៊ិន សុភក្រ្ត និងឧបាសិកា ហេង យុន..	១០\$
១១៣.	លោកយឹម ស៊ីមុន្នី អ្នកស្រីយូ ប្លូលីន ព្រមទាំងបុត្រ	១០\$
១១៤.	ឧបាសក ឆាំ រ៉ាឆាំ ឧបាសិកា ទុយ សំកុល និងបុត្រ	១០\$
១១៥.	លោក លឹម ខេងសៀ អ្នកស្រី ហ្វូរ គីមដៅ	១០\$
១១៦.	ឧបាសិកាហ៊ឹង ហិននិងកូនហ៊ឹងប៊ុនជឿន + គ្រួសារ	១០\$
១១៧.	ឧបាសិកា លី យឹម ព្រមទាំងបុត្រ	១០\$

១១៨.	ឧបាសិកា មុំ ម៉ារី និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០\$
១១៩.	ឧបាសិកា លាន គឹមស្រៀង ព្រមទាំងបុត្រ	១០\$
១២០.	ឧបាសិកា ច្រើង គឹមស្រី	១០\$
១២១.	ឧបាសក សូ អំ	១០\$
១២២.	ឧបាសិកា ម៉ុម ទូច និងកូនចៅ	១០\$
១២៣.	ឧបាសក ទូច អឿន	១០\$
១២៤.	ឧបាសកជាន់ សារី ឧបាសិកា ខៀវ ណុង + កូនចៅ	១០\$
១២៥.	ឧបាសក រក្ខ សឹមហោ ឧបាសិកា នាង ជានី	១០\$
១២៦.	លោក ឡាំ ឈន អ្នកស្រី ហួរ ព្រមទាំងបុត្រ	១០\$
១២៧.	លោក ឡាំ ប៉េង និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០\$
១២៨.	ឧបាសិកា ស៊ីវ ណៃ	១០\$
១២៩.	ឧបាសិកា ទេព សុផាតា	១០\$
១៣០.	លោក ស៊ុយ ទូ អ្នកស្រី សុខ ជា	១០\$
១៣១.	ឧបាសិកា យុត ម៉ាល័យ_ម្លិះ និងបុត្រ.....	១០\$
១៣២.	ឧបាសិកា ចុង ថូ ព្រមទាំងបុត្រ	១០\$
១៣៣.	ឧបាសិកា ជាម ញី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០\$
១៣៤.	លោក តាយ អេង និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០\$
១៣៥.	ឧបាសិកា សូវ លន់អេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០\$
១៣៦.	ឧបាសិកា លឹម ធីចហៀន និងកូនចៅ	១០\$

១៣៧.	លោក ស្ងូវ ម៉ែងហួត និងអ្នកស្រី ទាហ្គិច ហុង	១០\$
១៣៨.	ឧបាសក នាក់ ម៉ៅ ឧបាសិកា យស សម្បត្តិ	១០\$
១៣៩.	ឧបាសក ហិត ហួន ឧបាសិកា ម៉ៅ ប៊ុនធឿន	១០\$
១៤០.	ឧបាសក វិន រួន ឧបាសិកា ម៉ៅ មី	១០\$
១៤១.	ឧបាសិកា ញ៉ែម ទេពប៊ូរី និងកូនចៅ	១០\$
១៤២.	គ្រូពេទ្យកែវ ប៊ូឡីរុដ ហៅង្គុយ និងភរិយា និងបុត្រ	១០\$
១៤៣.	ឧបាសិកា យូច នាង	១០\$
១៤៤.	អ្នកស្រី ជៀប ច័ន្ទប៊ូរី ព្រមទាំងបុត្រ	១០\$
១៤៥.	ឧបាសិកា វណ្ណ មុនី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០\$
១៤៦.	ឧបាសិកា សេង យីម	១០\$
១៤៧.	ឧបាសិកា ម៉ៅ សុជាតិ ព្រមទាំងបុត្រ	១០\$
១៤៨.	ឧបាសក មី សារីន ឧបាសិកា ឡាំង គីមជាង.....	១០\$
១៤៩.	លោកតា ឃ្លោក ចិន លោកយាយ ជួន កន.....	១០\$
១៥០.	លោកយាយ ថាន់ សុវណ្ណ ព្រមទាំងបុត្រ.....	១០\$
១៥១.	លោកយាយ អ៊ុន តុង ព្រមទាំងបុត្រ.....	១០\$
១៥២.	លោកយាយ សុខ ណៃហ៊ុន	១០\$
១៥៣.	ឧបាសិកា លីម អេង ព្រមទាំងបុត្រ	១០\$
១៥៤.	ឧបាសិកា យីម សារ៉ុន	១០\$
១៥៥.	ឧបាសិកា លីម មុនី	១០\$

១៥៦.	ឧបាសក អ៊ុង គីមសួរ ឧបាសិកា តូច ណាំយ៉ែន ..	១០៖
១៥៧.	ឧបាសក បេ ណោង ឧបាសិកា អិន គីមលាង	១០៖
១៥៨.	លោក ប៉ាច ប៊ុច អ្នកស្រី គីម លី (ហៅស្រី)	១០៖
១៥៩.	ឧបាសក ជិន ឈិន ឧបាសិកាធីវ ស៊ីមអយ និងបុត្រ	១០៖
១៦០.	ឧបាសិកា ហ៊ុន សុផល និងបុត្រ ហ៊ុន សុផា	១០៖
១៦១.	ឧបាសិកា ហ៊ាង គា	១០៖
១៦២.	ឧបាសិកា ជា ទាង	១០៖
១៦៣.	វេជ្ជបណ្ឌិតនង សៅគ្រី អ្នកស្រីដង សារ៉ាត់និងបុត្រ	១០៖
១៦៤.	ឧបាសកអ៊ុកសាម៉ាណារ៉ា ឧបាសិកាហ៊ាបតេង+ បុត្រ	១០៖
១៦៥.	ឧបាសិកា ឈឹម ផលវិទ្យា	១០៖
១៦៦.	អ្នកស្រី ខៀវ បុណ្យថា លោកនាក់ ឌីឡែន និងបុត្រ	១០៖
១៦៧.	ឧបាសក ម៉ៅ ម៉ន ឧបាសិកា ទួន យ៉ាន	១០៖
១៦៨.	ឧបាសិកា ជួន សុខហេង និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ.	១០៖
១៦៩.	ឧបាសិកា តាំង លីគាង	១០៖
១៧០.	ឧបាសិកា ឯម សុខន ព្រមទាំងកូន និងចៅ.....	១០៖
១៧១.	លោក សៀ ប៊ូរ៉ា អ្នកស្រី ប៊ុល បុទម ព្រមទាំងបុត្រ	១០៖
១៧២.	អ្នកស្រី ទេព រ៉ូ ដា និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០៖
១៧៣.	លោក ទេព តារា និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ.....	១០៖
១៧៤.	ឧបាសិកា អ៊ុវ ស៊ុណា និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ.....	១០៖

១៧៥.	លោកយាយ ជា គឹមញ៉ាន	៨៤
១៧៦.	លោក ផល និងភរិយា	៨៤
១៧៧.	យុវជន យន្ត សីលា	៦៤
១៧៨.	អ្នកស្រី ម៉ៅ អ៊ុត	៥៤
១៧៩.	ឧបាសិកា ប៊ុត ច័ន្ទបុប្ផា និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៥៤
១៨០.	ឧបាសិកា លឹម ជូ និងកូនប្រុស មុំ កោសល្យ	៥៤
១៨១.	ឧបាសិកា ស៊ីវណៃ+ មុំលី+ លឹមម៉េងជូ+ កូនចៅ.....	៥៤
១៨២.	ឧបាសិកា ស៊ឹម យ៉ែកហួយ.....	៥៤
១៨៣.	ឧបាសិកា រេង ស្រី.....	៥៤
១៨៤.	ឧបាសិកា ស្រីន អ៊ុ ព្រមទាំងបុត្រ	៥៤
១៨៥.	ឧបាសិកា នៅ នន់ ព្រមទាំងបុត្រ	៥៤
១៨៦.	ឧបាសិកា ឡាយ មួយគា	៥៤
១៨៧.	ឧបាសិកា សៀ សារ៉ាយ ឧបាសិកា នី នួន និងកូនចៅ.	៥៤
១៨៨.	ឧបាសិកា ធីក ផារី	៥៤
១៨៩.	ឧបាសិកា លន់ ចន្ទរិទ្ធិ ឧបាសិកាហេង សុចិន្តា និងបុត្រ	៥៤
១៩០.	ឧបាសិកា សាំង ត្រី	១០០០៛+
១៩១.	លោក សុខ ម៉េងស្រីន អ្នកស្រី អ៊ុក វត្តាព្រមទាំងបុត្រ	៥៤
១៩២.	លោកតាំង តែស្រៀង អ្នកស្រីឈឹម ចាន់ណានិងបុត្រ	៥៤
១៩៣.	លោក អ៊ុយ ជូ អ្នកស្រី តាំង ទាង ព្រមទាំងបុត្រ.....	៥៤

១៩៤.	លោកយាយ ពារី គឹមសាយ និង ព្រាបញឹម	៥៩
១៩៥.	លោកយាយ ស៊ុយ រ៉ាន់	៥៩
១៩៦.	ឧបាសិកា ព្រាក់ សាភិត	៥៩
១៩៧.	ឧបាសិកា ភួង លីណា ហៅបូ	៥៩
១៩៨.	ចៃហ៊ិន ជូនទាវ	៥៩
១៩៩.	លោកយាយ ផា	៥៩
២០០.	លោកយាយ ជុត ម៉ៅ	៥៩
២០១.	លោក ណុប សេង	៥៩
២០២.	អ្នកស្រី ណុប កែវភី	៥៩
២០៣.	លោក ច័ន្ទ សុភា	៥៩
២០៤.	អ្នកស្រី ណុប កែវបុត្តា	៥៩
២០៥.	កុមារា រេង ធារិទ្ធ	៥៩
២០៦.	អ្នកស្រី សេង វណ្ណី	៥៩
២០៧.	ឧបាសិកា ហេង ស៊ីវខេង	៥៩
២០៨.	ឧបាសិកា ទៀង ភឹម ព្រមទាំងបុត្រ	៥៩
២០៩.	ឧបាសិកា ហ៊ុត សាហួន ព្រមទាំងបុត្រ	៥៩
២១០.	ឧបាសិកា តាំង អ៊ឹម និងកូនចៅ	៥៩
២១១.	ឧបាសិកា សូ ស៊ុនណារី ព្រមទាំងបុត្រ	៥៩
២១២.	លោក ប៊ុន សារ៉ា អ្នកស្រី ចាន បញ្ញា	៥៩

២១៣.	អ្នកស្រី ញឹក ចំនួនពីរ	៥៩
២១៤.	ឧបាសក ឡាវ យូហោ និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៥៩
២១៥.	ឧបាសក ឡាវ យូហោង និងភរិយាព្រមទាំងបុត្រ	៥៩
២១៦.	ឧបាសិកា ឡាវ សំអាត ព្រមទាំងបុត្រ	៥៩
២១៧.	លោក សុខ ជា អ្នកស្រី ម៉ែងណៃ ព្រមទាំងបុត្រ	៥៩
២១៨.	ឧបាសក ម៉ៅ ម៉ែងលន់	៥៩
២១៩.	ឧបាសកហែម ស៊ីមាន ឧបាសិកាតូចសាលូត+ កូនចៅ	៥៩
២២០.	ឧបាសិកា អ៊ុន លីណា និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ.....	៥៩
២២១.	ឧបាសិកា ទឹម សំបូរី	៥៩
២២២.	លោក ទូច សំអុន និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៥៩
២២៣.	ពុទ្ធបរិស័ទ អ៊ុច សុខន	៥៩
២២៤.	ឧបាសិកា ចាប សាជន ព្រមទាំងបុត្រ	៥៩
២២៥.	ឧបាសិកា បុង ផល្លី លោកតា សួរ សារីម	៥៩
២២៦.	ឧបាសិកា តូច សាខន ហៅតាឡុង	៥៩
២២៧.	ឧបាសក ពី សាម៉ន ឧបាសិកាចាន់ ណន និងបុត្រ ..	៥៩
២២៨.	ឧបាសិកា ជិន សំបូ ព្រមទាំងបុត្រ	៥៩
២២៩.	ឧបាសិកា ជា លាង ព្រមទាំងបុត្រ	៥៩
២៣០.	លោក ពិជ គឹមហាក់ អ្នកស្រី ធាន សារីម និងបុត្រ .	៥៩
២៣១.	លោក ធាន លន់ អ្នកស្រី ប៉ាង ស៊ីណាត និងបុត្រ ...	៥៩

២៣២.	លោក យ៉ាន់ ហាន អ្នកស្រី ធាន សារ៉េន និងបុត្រ ...	៥៤
២៣៣.	លោក ធាន វ៉ាន់ថន អ្នកស្រី ខ្វរ ច័ន្ទណា និងបុត្រ ...	៥៤
២៣៤.	លោកយាយ ហៃ ព្រមទាំងបុត្រ	៥៤
២៣៥.	អ្នកស្រី ស្រី សារឿន ព្រមទាំងបុត្រ	៥៤
២៣៦.	នាង សេង សាំងអ្វយ	៥៤
២៣៧.	នាង សេង សាំងអ៊ឹម	៥៤
២៣៨.	នាង ជា សុណារី	៥៤
២៣៩.	នាង យុន ស្វនីម៉ា	៥៤
២៤០.	លោក តាត់ ឱម អ្នកស្រី ទិន សុនិត ព្រមទាំងបុត្រ ..	៥៤
២៤១.	ឧបាសិកា វ៉ា គីមស៊ី និងឧបាសិកា ស៊ឹម យ៉ែកហ្វយ ..	៥៤
២៤២.	យុវជន មុំ កុសល្យ និងមាតា	៥៤
២៤៣.	ឧបាសិកា ស៊ឹម នាងទូច និងកូនចៅ	៥៤
២៤៤.	ឧបាសិកា អ៊ុត រេងស៊ី ព្រមទាំងបុត្រ	៥៤
២៤៥.	ឧបាសិកា សេង សៀកហេង ព្រមទាំងបុត្រ	៥៤
២៤៦.	ឧបាសិកា ប៊ុន គីមណៃ	៥៤
២៤៧.	យុវជន សៃ គីមសាន	៥៤
២៤៨.	យុវជន ចាប់ ប៊ូឡូ	៥៤
២៤៩.	យុវជន ច័ន្ទ ពៅ	៥៤
២៥០.	កញ្ញា សេង ផល្លា	៥៤

២៥១.	លោកយាយ ផល (ទូលទំពូង)	៥៩
២៥២.	ឧបាសិកា ហ៊ុន សុផា	៥៩
២៥៣.	ឧបាសកអ្នក ឆាយហេង ឧបាសិកា បួន ផលនិងបុត្រ	៥៩
២៥៤.	លោក ភាវ សួរ អ្នកស្រី ហួរ ទៀង	៥៩
២៥៥.	ឧបាសិកា ឈុន ណារី ព្រមទាំងកូនចៅ	៥៩
២៥៦.	អ្នកស្រី ជៀប ច័ន្ទចិន ព្រមទាំងបុត្រ	៥៩
២៥៧.	លោក ច័ន្ទ បូរេត និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៥៩
២៥៨.	ឧបាសិកា រស់ ជិន:	៥៩
២៥៩.	ឧបាសិកា ហោ សុខា ព្រមទាំងបុត្រ	៥៩
២៦០.	លោក កែ រូចតិក អ្នកស្រី នុត ចាន់ធី	៥៩
២៦១.	លោក អ៊ុំ សារិត្ត អ្នកស្រី សូ សុទ្ធី ព្រមទាំងបុត្រ	៥៩
២៦២.	ឧបាសកមែន សៀន ឧបាសិកាអៀង ណារីនិងកូនចៅ	៥៩
២៦៣.	ឧបាសិកា នុត ព្រីដា ព្រមទាំងកូនចៅ	៥៩
២៦៤.	ឧបាសិកា ខាត់ កាន និងស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	៥៩
២៦៥.	ឧបាសិកា អេ ញិប ព្រមទាំងកូនចៅ	៥៩
២៦៦.	កុមារី រដ្ឋ សុក្រកណ្ណា	៥៩
២៦៧.	ឧបាសិកា សាំង សារៀម	៥៩
២៦៨.	ពុត្តបរិស័ទ យឹម សារ៉ាត	៥៩
២៦៩.	ឧបាសក ហើល ហ៊ិន ព្រមទាំងបុត្រ	៥៩

២៧០.	ឧបាសិកា សោម យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ.....	៥៤
២៧១.	ឧបាសិកា ជ្រុន ស៊ីដេត	៥៤
២៧២.	ឧបាសិកា អ៊ុក ស៊ីន្ទន	៥៤
២៧៣.	ឧបាសក រស់ ពេជ្រ ឧបាសិកាតូច គឹមហឿន និងបុត្រ	៥៤
២៧៤.	ឧបាសិកា កូរ គង់ ឧបាសិកា លឹម ស្រីផល្លា និងបុត្រ.	៥៤
២៧៥.	ឧបាសិកា ឆេង លន់	៥៤
២៧៦.	ឧបាសិកា សាយ សាអ៊ឹម និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៥៤
២៧៧.	ឧបាសិកា កែវ កល្យាណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ ...	៥៤
២៧៨.	ឧបាសិកា សូ ណាត្រី	៥៤
២៧៩.	លោក លន់ គឹម អ្នកស្រី ដួង រតនា ព្រមទាំងបុត្រ ...	៥៤
២៨០.	លោក ប៊ូ ប៊ុនឯន់ អ្នកស្រី អេ ណែកេង ព្រមទាំងបុត្រ	៥៤
២៨១.	ពុទ្ធបរិស័ទ អ៊ូច គឹមហាំង	៥៤
២៨២.	ពុទ្ធបរិស័ទ អ៊ូច គឹមយន.....	៥៤
២៨៣.	ឧបាសិកា យឹម យឿន ព្រមទាំងបុត្រ	៥៤
២៨៤.	ឧបាសិកា ធី គឹមសាង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥៤
២៨៥.	ឧបាសិកា អ៊ឹង យុនធួន	៥៤
២៨៦.	លោកជំទាវ ជុន ចំណាន និងស្វាមី.....	៥៤
២៨៧.	ឧបាសក ខៀវ ញ៉ែប និងឧបាសិកា ថោង លាម	៥៤
២៨៨.	ឧបាសិកា គា ស៊ីន	៥៤

២៨៩.	ពុទ្ធបរិស័ទ ជាង ថាន	៥៩
២៩០.	ឧបាសិកា ឈាង ពេជ្រ	៥៩
២៩១.	ឧបាសិកា ឡេង មួយ	៥៩
២៩២.	អគ្គទិន្នោ ភិក្ខុ នៅ បូរី	៥៩
២៩៣.	ឧបាសិកា សាំង សុជាតា	៥៩
២៩៤.	ឧបាសក សុខ ហិត ឧបាសិកា នាក់ ចន	៥៩
២៩៥.	លោកយាយ ពៅ	៥៩
២៩៦.	ឧបាសក ចាន់ អៃហួរ ព្រមទាំងបុត្រ	៥៩
២៩៧.	ឧបាសក ទៀង រ៉ាន់ថា ឧបាសិកា សន ទូច និងបុត្រ.	៥៩
២៩៨.	ឧបាសិកា តិច ហៀក ព្រមទាំងកូនចៅ	៥៩
២៩៩.	ឧបាសិកា អ៊ុក លន់	៥៩
៣០០.	ឧបាសិកា ហេង គីមអាង	៥៩
៣០១.	ឧបាសិកា សេង សុភាព	៥៩
៣០២.	កុមារី កែវ វិរិយា និង កែវ ព្រីយ៉ានិត្រ	៥៩
៣០៣.	ឧបាសិកា ចាន់ អៀ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៥៩
៣០៤.	ឧបាសក ម៉ៅ ហៀង ព្រមទាំងបុត្រ	៥៩
៣០៥.	សិស្ស អេង សុលិកា និងសិស្ស អេង សុភិមល	៥៩
៣០៦.	ឧបាសិកា ខុង រ៉ាន់ចន ព្រមទាំងកូនចៅ	៥៩
៣០៧.	ឧបាសិកា ហេង យ៉ម ព្រមទាំងកូនចៅ	៥៩

៣០៨.	លោកយាយ កេត ណា	៤៩
៣០៩.	ឧបាសិកា ស៊ិន លឹមជួរ	៥០ EURO
៣១០.	លោក ឌឹម ជិនបូទូ និងអ្នកស្រី ទី ណា	២៥ EURO
៣១១.	លោក ណោរ និងអ្នកស្រី ប៉េង ស្រន	២៥ EURO
៣១២.	លោក តាន់ ប៊ុនសុង និងអ្នកស្រី ចន្ទ នី	១៥ EURO
៣១៣.	អ្នកស្រី តេង	១៥ EURO
៣១៤.	កញ្ញា ឌឹម ទេរី	១០ EURO
៣១៥.	អ្នកស្រី ចៅ	៥ EURO
៣១៦.	ឧបាសកអ៊ឹងស្បោង ឧបាសិកាណាំ សាំងអ៊ឹង	៣០០អូស្ត្រា.
៣១៧.	ឧបាសិកា លឹម ហៀង	៥០អូស្ត្រា.
៣១៨.	ឧបាសិកា លឹម ឈីវឃី	៥០អូស្ត្រា.
៣១៩.	ឧបាសក ឈិត ទ្រី ឧបាសិកាបាត់ ណៃហៀង	៥០អូស្ត្រា.
៣២០.	អ្នកស្រី ឈិត រូចធីម និងគ្រូសារ	៥០អូស្ត្រា.
៣២១.	លោក អុំ សាំង និងគ្រូសារ	៥០អូស្ត្រា.
៣២២.	កញ្ញា ឈិត រូចលាង	៣០អូស្ត្រា.
៣២៣.	បណ្ឌិតកុល ផេង លោកជំទាវកុល កឹមផល្លា	៥០០.០០០៛
៣២៤.	ឧបាសក ជិន ស៊ាន	៤០០.០០០៛
៣២៥.	ឧបាសិកា លី មួយ	៣០០.០០០៛
៣២៦.	ឧបាសិកា ឆាន់ ទុំ (បូជាធម៌បុណ្យខួប) ..	២៤០.០០០៛

៣២៧.	ពុទ្ធបរិស័ទ ប៊ូ សៀកលីវ 	១៥០.០០០\$
៣២៨.	លោក ហ៊ូត ស៊ីវន (បូជាធម៌បុណ្យខួប)....	១២០.៦០០\$
៣២៩.	បណ្ឌិត ថាន់ ស៊ីណា និង លោកជំទាវ 	១០០.០០០\$
៣៣០.	ឧបាសិកាញឹកប៉ុនថានិងឧបាសិកាម៉ែនសុភារី	១០០.០០០\$
៣៣១.	ឧបាសិកាហាន សារ៉េន+និនច័ន្ទសោភា+មិត្ត	៧០.០០០\$
៣៣២.	ឧបាសិកា ឧត្តមា ពេជ្រ អួន 	៥០.០០០\$
៣៣៣.	ក្រុមវេនចង្កាន់ព្រះសង្ឃ (១កើត.១.៦រោច)	៥០.០០០\$
៣៣៤.	ឧបាសិកា ឯក សុផល និងបួន 	៥០.០០០\$
៣៣៥.	លោក ឈីវ ថេត និងអ្នកស្រី ឡុង សុផា ..	៥០.០០០\$
៣៣៦.	ឧបាសិកា ចាប ស៊ីអ៊ុយ ព្រមទាំងបុត្រ 	៥០.០០០\$
៣៣៧.	លោក នៅ សំបូរ និងអ្នកស្រី មាស វណ្ណីវិ..	៤០.០០០\$
៣៣៨.	លោក វ៉ែត វុត្តា 	៤០.០០០\$
៣៣៩.	ឧបាសិកា ប៊ឹង សុខុម 	៤០.០០០\$
៣៤០.	ឧបាសិកា យឹម មាន ឧបាសិកា លឹម ទៀង .	៤០.០០០\$
៣៤១.	លោក លឹម សុថាវ និងភរិយាព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០\$
៣៤២.	ឧបាសិកា ឈុន សារុន 	៤០.០០០\$
៣៤៣.	ឧបាសិកាឃួន យ៉ា ឧបាសិកាមាស ឡែស្រុយ	៤០.០០០\$
៣៤៤.	លោកយាយ កេត វ៉ែន 	៤០.០០០\$
៣៤៥.	ឧបាសិកាពេជ្រ វិសុទ្ធិឱម ឧបាសិកាស្លុតសុខន	៣០.០០០\$

៣៤៦.	ឧបាសក ដាំ កុយ ឧបាសិកា សុខ ពៅ	៣០.០០០៛
៣៤៧.	ឧបាសក ហែម ផាត ឧបាសិកា កែន សារួន	៣០.០០០៛
៣៤៨.	ឧបាសិកា កែវ ជិន	៣០.០០០៛
៣៤៩.	ឧបាសិកា ង៉ែត ឡាំងហៀង	៣០.០០០៛
៣៥០.	ឧបាសិកា ហូត វិ ព្រមទាំងបុត្រ	៣០.០០០៛
៣៥១.	ឧបាសកទី ស្រុង ឧបាសិកាលន គឹមអេង	៣០.០០០៛
៣៥២.	ឧបាសិកា ហួយ ជន ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០.០០០៛
៣៥៣.	កញ្ញា សុទ្ធ សុខឡេន និងកញ្ញា គង់ រស្មី ..	២៥.០០០៛
៣៥៤. គ្មានឈ្មោះ:	២៣.០០០៛
៣៥៥.	ឯកឧត្តម នីន សិន និងលោកជំទាវ	២៣.០០០៛
៣៥៦.	ការិយាល័យអនុគណៈកម្មការបច្ចេកទេស .	២៣.០០០៛
៣៥៧.	ឯកឧត្តមកង វ៉ែន ព្រះអង្គម្ចាស់ក្សត្រីខេមាវតី	២៣.០០០៛
៣៥៨.	ឯកឧត្តម អំ សំណាង និងបុត្រធីតា	២៣.០០០៛
៣៥៩.	ឧបាសិកា កុល ស៊ី និងអ្នកស្រី យ៉ង់ សុខុម.	២៣.០០០៛
៣៦០.	លោក ញូង ភឿន និងអ្នកស្រី ស សុវណ្ណ ..	២៣.០០០៛
៣៦១.	លោក ឆាំង លី និង អ្នកស្រី គង់ ចន្ទា	២៣.០០០៛
៣៦២.	លោកតេង គឹមសៀក និងអ្នកស្រីរ៉ាន់ សេង	២៣.០០០៛
៣៦៣.	លោក អ៊ុំ ប៊ុនធឿន និងអ្នកស្រី ឌី សុផា ...	២៣.០០០៛
៣៦៤.	ឧបាសិកា សុខ បិន	២០.០០០៛

៣៦៥.	ឧបាសិកា ស្វី លុយ	២០.០០០៛
៣៦៦.	អ្នកស្រី គង់ ជាសត្វា	២០.០០០៛
៣៦៧.	លោក ទ្រី ធីន	២០.០០០៛
៣៦៨.	ឧបាសក នូវ ឈាង ឧបាសិកា ប៉ែន សារាំង ..	២០.០០០៛
៣៦៩.	ឧបាសិកា ប៉ែន វណ្ណា	២០.០០០៛
៣៧០.	ឧបាសិកា ហ៊ី ហ៊ិន ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៣៧១.	លោកយាយ រឿយៗ និងកូនស្រី តុប ស្រីពៅ..	២០.០០០៛
៣៧២.	ឧបាសិកា សុង តារា	២០.០០០៛
៣៧៣.	ឧបាសក ខាំ នី និងឧបាសិកា គឹម ឡាយ	២០.០០០៛
៣៧៤.	លោក អេង ស្វី អ្នកស្រី មុំ បុត្រា ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៣៧៥.	ឧបាសិកា ខឹម យន់	២០.០០០៛
៣៧៦.	ឧបាសិកា អៀ ស៊ឹម និងកូនចៅ	២០.០០០៛
៣៧៧.	ឧបាសិកា អាំង ឆេង និងកូនចៅ	២០.០០០៛
៣៧៨.	ឧបាសិកា ជុន ស្វីគី	២០.០០០៛
៣៧៩.	ឧបាសក មុំ លី ឧបាសិកា ឡឹប មេងជូ និងកូន	២០.០០០៛
៣៨០.	ឧបាសកតាក គីអាំង ឧបាសិកាឱមលាងគ្រី+កូន	២០.០០០៛
៣៨១.	ឧបាសក ស៊ីវ ក្រេង ឧបាសិកា លី ឡើង+កូន..	២០.០០០៛
៣៨២.	ឧបាសិកា ប៉ាង គឹមទូច និងប្អូនព្រមទាំងកូន..	២០.០០០៛
៣៨៣.	ឧបាសិកា វណ្ណ ស៊ឹម ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛

៣៨៤.	ឧបាសិកា សំ សុខេត	២០.០០០៛
៣៨៥.	លោក អ៊ុំ ស៊ុនដា អ្នកស្រី និត វាសនា	២០.០០០៛
៣៨៦.	ឧបាសិកា ប៉ុន នី និង ប៉ុន ឬ និងបុត្រ	២០.០០០៛
៣៨៧.	ឧបាសក សំ ហែល	២០.០០០៛
៣៨៨.	ឧបាសិកា ពេជ្រ សុខន	២០.០០០៛
៣៨៩.	លោក អៀ ប៉ុនយី អ្នកស្រី ទា ប៉េងហុង	២០.០០០៛
៣៩០.	ឧបាសិកា អ៊ុង រ៉ាវុធ ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៣៩១.	ឧបាសិកា តាក គីអាំង ឧបាសិកា ឱម លាងត្រី	២០.០០០៛
៣៩២.	ឧបាសិកា តូច គឹមភឿន និងកូនស្រី ប៉ុណ្ណារ៉េត	២០.០០០៛
៣៩៣.	ឧបាសក ហួត សេង ព្រមទាំងកូនចៅ.....	២០.០០០៛
៣៩៤.	ឧ.សិ. ស៊ីម+ឧ.សិ. ឡុង កេត+ឧបាសក កែវ កី	២០.០០០៛
៣៩៥.	ឧបាសក អ៊ុំ ប៉ុនណាត.....	២០.០០០៛
៣៩៦.	លោកតា ម៉ឹង ខុម និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ...	២០.០០០៛
៣៩៧.	លោក លឹម កាយ អ្នកស្រី ម៉ៅ ផាំង	២០.០០០៛
៣៩៨.	ឧបាសក អ៊ុក វឌ្ឍនី ឧបាសិកា ម៉ម ចុន និងបុត្រ	២០.០០០៛
៣៩៩.	ឧបាសិកា យល់ នឹម ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៤០០.	លោក បេ ទ្រី និងភរិយា	២០.០០០៛
៤០១.	ឧបាសក ហេង ស្រេង និងឧបាសិកា កែវ រស្មី	២០.០០០៛
៤០២.	ឧបាសិកា ថាប់ ជុំជន.....	២០០០៛

៤០៣. ឧបាសិកាឈ្មោះ លោកយាយប៉ែលិន ២០០បាត
១. ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ១៥.០០០រមានចំនួន ២ នាក់
២. ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ១២.០០០រមានចំនួន ១ នាក់
៣. ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ១០.០០០រមានចំនួន ៦៦ នាក់
៤. ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ៧.០០០រមានចំនួន ១ នាក់
៥. ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ៥.០០០រ មានចំនួន ៤២ នាក់
៦. ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ៣.០០០រ មានចំនួន ៤ នាក់
៧. ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ២.០០០រ មានចំនួន ២ នាក់
៨. ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ១.០០០រ មានចំនួន ១ នាក់
៩. ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ៣ ដុល្លា មានចំនួន ៧ នាក់
១០. ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ២ ដុល្លា មានចំនួន ១៦ នាក់
១១. ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ១ ដុល្លា មានចំនួន ៧ នាក់
១២. ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ១០០បាត មានចំនួន ៤ នាក់
១៣. ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ២០ បាត មានចំនួន ១ នាក់

បោះពុម្ព ៤០.០០០ គ្រឿង
សម្រាប់ជ័យប្បណន

អប់រំចិត្ត

គប់ស្មៅដែលភ្លើងកំពុងនេះ តែងនេះអ្នកកាន់ជាប់មិនលែង
ប្រៀបដូចភ្លើងកាមគួរស្ងប់ស្ងែង នេះដំគ្មានផ្សែងតែងដុតសត្វ។
ព្យាយាមឃើញទោសរបស់វា ទើបអាចរាំងរាជ្ជវិបត្តិ
ភ្លើងកាមផ្តល់ទុក្ខជាសម្ងាត់ អ្នកជួយកម្ចាត់គឺព្រះធម៌ ។
ការអប់រំចិត្តសំខាន់ក្រៃ មានការព្រួយភ័យឬត្រេកអរ
ស្រឡាញ់ឬស្អប់ស្ងៀមញាប់ញ័រ ថ្វាល្អកំភក្រព្រោះមានចិត្ត។
នៅក្នុងពេលណាក៏ចិត្តមាន អាចអប់រំបានមិនភ័យភិត
មិនព្រួយដើរខ្លីឬសុំចិត្ត អ្នកផ្សេងមកគិតកែលំអ ។
ឃើញថារូបជាធាតុមិនដឹង ចែកដាច់ចេញភឹងពីនាមធម៌
អ្នកមានបញ្ហាមិនញាប់ញ័រ នៅពេលលោកធម៌ប៉ះពាល់ត្រូវ។
អ្នកឆ្លាតទុកខ្លួនដូចសាកសព រឿងស្រឡាញ់ស្អប់គាប់អាស្រូវ
គឺចិត្តប៉ុណ្ណោះដឹងខុសត្រូវ នេះឯងជាផ្លូវទៅនិព្វាន ។
ដោយឧបាសិកា ឱម នក្ខណ្ឌ

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌

ព្រះពុទ្ធសាសនា

ដោយសហគមន៍ប្រជាជន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	រចនាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
រាជធានីភ្នំពេញ	-05h00 mn -18h00 mn -19h00 mn -19h30 mn -20h00 mn -20h30 mn	-FM 99 MHz -FM 95 MHz -AM 918 MHz -FM 97 MHz -FM 98 MHz -FM 96 MHz
ក្រុងព្រះសីហនុ	-06h00 mn -13h00 mn	-FM 92 MHz
ខេត្តបាត់ដំបង	-06h00 mn -06h30 mn -18h00 mn -18h30 mn -19h30 mn	-FM103.2MHz -FM 96 MHz -FM 91 MHz -FM 96 MHz -FM103.2MHz
ក្រុងប៉ៃលិន	-18h00 mn	-FM 90.5MHz
ខេត្តសៀមរាប	-18h30 mn	-FM100.5MHz
ខេត្តពោធិសាត់	-06h00 mn	-FM 98.5MHz
ខេត្តកំពត	-18h30 mn	-FM103.5MHz
ខេត្តកំពង់ចាម	-05h30 mn	-FM100.5MHz

ការសម្តែងនូវព្រះសង្ឃ និងមកនូវសេចក្តីសុខ

សៀវភៅវិធានរៀបរៀងដោយ

គំរូព្រះករុណា គំរូធាន

 ប៊ុតសាវចន្ត

- ១. ម៉ែ
- ២. ជំនួយសតិភាគ ១ ដល់ភាគ៧
- ៣. មនុស្សជាមួយនឹងការងារ
- ៤. សិក្ខាបទមនុស្សល្អ
- ៥. ពរ៤ប្រការ
- ៦. ព្រះពុទ្ធភាសិត ៤៣គាថា
- ៧. ខ្លឹមសារគុរយល់ដឹង
- ៨. ព្រះពុទ្ធសាសនា
- ៩. កូនមាសឪពុក

សព្វទានំ ធម្មទានំ ជីវិតំ
ធម្មទានឈ្នះអស់ទានទាំងពួង ។

ពាក្យថាម៉ែ

ពាក្យម៉ែមានន័យសំខាន់ខ្លាំងណាស់ ប្រជុំគុណក្រាស់ក្រែកជាងធរណី

ពាក្យម៉ែពីពោះគ្រូបលើប្រឹងពី ល្អដូចគីរពេញដោយរុក្ខា ។

ព្រៃធំមានសត្វជាត្រឿងលម្អ ភិរិយាបវរលម្អភស្តា

ទ្វីបលោកល្អស្រស់ក៏ព្រោះសុរិយា សត្វក្នុងលោកាល្អព្រោះមានម៉ែ ។

